

AUTHOR _____

NO. 2306

TITLE _____

ס' מאבקט אר' ל"ט
פאקירא

RR _____

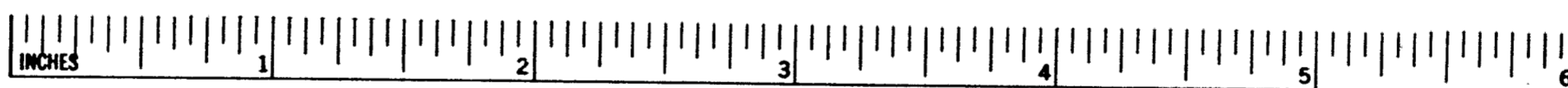
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

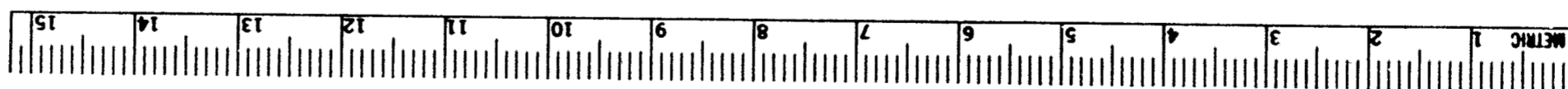
IMPRINT _____

CALL NO. ACC. 0589

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

Begine ed. Hogue 30 1.23
ed. Aleppo 60 1.9.

Last poem at end omitted.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

לדת לפרטים ערות לטעם דעק וחזקה
קלא מנספ לך שלישים פאוועטק ודעת

אפתה כחש פ ופיעה חידות ואוציה לפי
ללים ואדבר נכבדות ללפניהם ללחידות
לחזקות הרבט ויופת טפס חזקות
אשר חמלים יצלו והוסקו בקפיקס ואודיע
דבה אשי לכב ואמהקס ואטה שואעלהם
לבקש האמצעית על קדמהם וכן יוקף עשי
נחליו לא יגע ויקים לטות החס עה אל
תע ימן ושלא קטר רעך לרע אחיו כי נער
הים בלהנה צעיר ילים וזקן תכונה ולמען
חשים כל טעט לקור החמה ולבקש קראו שאו
כל יודע לבגים חסק לא יחיש לתוך אהל
החמה ואחר למדה יקרה ירחט וכל לעלה רעה
שחלקטות וביחוק עלר והדרך הישרה
למר ולשם בכל חכמי לכ חמר קל כנטר
לברוך אהי וחסה ופעליה עו כנטר לטקור
על דלשותיה ומחית עשו עליה גוש חל לתע
אחנת קדמות ואכן לאטור ואל יטח לבו לדבר
כל אדם ויטח לאמו ובהמשע דבר אם יערד עליו
חטל יתקו ואם אין אל יח מצונו ועל
הוא בפסוק ולתקו חס על זה ולתקו חס

הלל זה דברו

לחמין אלכל דבר אכל
נחשל לבקמה אין יתרו
דומם נחשב כי לך יבן
לו על בקר יאכל תבן

עלן משה את לבו לדרוש ולתור עניני האדם ודרבן
ולחפש בעי השכל מה לבין ולהכיר מעשי
והנועלם קראתה למעלותיו ולהבין הפעולה
העבירת מכל פעולותיו ולהשכיל במה נעעלה
ועל כסא כבוד ישב ונבמה זמם לקרב לו זכרו
ונבמה נחשב ואך נבוא בדמות אהים ונבמו
ולדעת אי זה הדרך יצא אור והטך אי זה מקומו

בהביט מעשי איש תחזה כי
והשכל לבד ישעור אשר הוא
בכלם יחשלו כליו ותכבדו
לכל היועשים סבה ופולית

בן ש המבקש להוציא דברו חסן וכחכ יוטר דבר
אלות הלך כדרך צדקה ולא שוכוהו חסד ואמת
וזם החלו לעשות לשאול על חסדי בני אדם
ולבקוח לדעת אי זה מהם יבשר ולי קוחו
הדרך קטר ומה תכלית המוצא לו און ועשר
ויהי תכלית ותעלת מאמץ סו ונבורט ומה
קונה חכמה ופולית וחקר הקבלות חשכל אשר
הם לבני אדם חסוקות ואחוכות ואליהן תכלית

ואלען פלענע מענעס ויחזו קלבוות והם קלחת
 מעשר וקנבדה וקלחת החלה אשר היא
 בעש קשורס ודחל לחקר קלחת מעשר להיותה
 חטוקה לחשתים ואהובת ובעיני קהלון נבדח
 וחשובד יען בעשר ילחא קידס לרבע ויפס
 וישיג לתחום תערכ לנפש

אינז ילחא סהויו און ויכול להשיג תענוג סתה ואכול
 וזהב א לבקש את צרטו ישיגו וכקף יענה כל

נבחר טס מעשר רב לכקף וזהב קן טוב
 בוטה בעשרו קוז יפל וכעלה צהקים ישאו
 כבד את ייל לחוקך ולחשית לתבואתך

חיל קלחקט להוטס עש בעלי קלמון קשתיל
 לרדת לסוף דעתם בקבץ מעשר וכטמון קלמון
 כי קס יקטסו חשית דרס ויה אכלס קלמון
 חקר תענוב קלחתעניס קאובליס וזותים וחונגים
 ובחשבת קעלמות סונגים ויחכנו קיד חיק
 נסה ובידה טונס קאובליס למערתיס
 קלובטיס טע עש ערפס קאמוניס עלי קלע
 חש ולא קעלמלח לרעתמלח חפץ מלחלר לעשר
 עשר וחזו וכי ליק קקת חקף ס ילע פ ישר

אף נפשו וכחציו יעוכט ושלם אותם צראו
ודע עשר בקראת אשר עם זקב כקט ואמר
לך יי קטר אשתע בקול ואמר לכסף חכמתו
לא נחמה אל לא רוח עמל לבון ואיש רע
ען פעלו האשנה והוא לבין

עשר למלאת תאות יצו בעד סקונדו וא יוצרו
אם מעשיו תקור אי תאלא כ אין אהם לו לש עשה

דבר חכמת אל קעטר תחטעם ודעם בנת שח
שחטעם אול יכע לבב דעל וישכ מרדכו
הרעם ויחרט סקרבו רוח נטן תחת רוע רוח
עוים ויאמר לו חרע אשר עם חקולא ועל
כל קעטרהם בעשרו נעלה ויק לש ולתעלה
אטאל חקך טאלה קטנה וקלה למה סקכך
עשר כל ייעק ולסקוף דון כל חשכותך
ולמה תנע רעט קריר והתעלה כבוד בת
אלך עמה אטלה לחתלפס חק דושים
ותר מערכות לשכון ככפ חילר ועות אנשים
אשר ארחותם עקשים ויהו לה למחוקשים
ככיוס רעם קבל דמלה וחרס חקרי אדמה
ובא סוף סתלפס טלכז ויחם ולככוע בצע
ולמות מעל וחחם ולדוע כל עאלך לאצור

לאמר כל דבר שהוא שמו לאינו ואין יתרון לבעליו
שלעולם כס האומר במשלו כי כל שהוא על העשר
כעשר ואשר חטוב ושהוא יקודו ואילו יטוב.
כצוף התאות לרורת פתחם בקרבן וחמת עבטוב
(ואמר הקכס אינו מן הנכון
למלות הנפש כבקשת התאות
גאא בקשנת העולם הרחמי ולמה אדני לא
ישית אל לבבו למה הקכס וניבו אל תנע
להעשיר לביטק חל ולמה זה הכל תחל כי
יש עשר שזור לבעליו לרעש ודס לזאת אסל
דייך פן תשבעו וקאתו ואם סזר הדבר לפנך
איעצך נא עצה שתקנה חמלה בלקעניך כי
טובה חמלה עם טחלה ובטתיהן תצליח קצחוקך
ותהיה לשם ולתחלה וחער תבנה על עלה
ואם תחסר אחת להשתיש תפול ולא תקוד אחר
נפלה ואחר אשר קא ענין לך עשר והרבה נבקך
ויצו אתך את הברכה והצליח לעשיך אל תחבק
חיק נסיה ובזרה אל תשנה וסיני קבצע מלהט
לחשבותך ותנה ובתורתו יולס ולילת תחנה
כי אז תצליח את דרכך ואז תשטל להלבך ואחר
אשר קנעת לשלמות העוף בקט לרדוף ולהטיג ל
לשלמות הנפש השכלית
וכשמוע קעשיר דבה קנער ושם על דבהו ואמן

אמר ויחר עליו אטו ודרשתי כמזלתי קצט
ואלו התאמר וישא לשא ויאמר

במקבצים אשר קית בוחר ועזוב קהאק אל זמן חזר
לאקוף לך נאמן שזר לבינת עבד אדמה אוהיה קחיר קחיר
אך אם כשך כסך פכל אשת אקוז כזק נאלתהר

טעתי שאלתך איתך קנע והיא שאלת כסיל ובע
ועצק קסך כל קעס אשר בשער סי תיעצב
לפרוש מתענינו ולסוף בחיי צע פקם שערך כי
כוס הכבוד בעל העושר קבוע ולשם דרך ויחזק
וכו על שם יתואם ובלקניות יאסר
קנע וקאיש לשתה ולקאו נשכ או נשכד
או ששק אין כואק והחב הוא שלש קפשארת
אשר על לחץ זורח וקפף הוא גילוי כל לא
חאש כנו הירח דא ופצ קטעע כוננת ופץ ק
קשחה פורח עלו לשתעלים טאקבס וקדודאים
עכנו הם הוא הלוואה האדם מעבדוק לחיות
וספף מטוד את קלמזרות והוא כל לשם יכק
וקיד לטקטר ולמחקה וקאיש עמו כל השר בששו
יעקד וכל גא ישא ויצלח וקעפ שששו לכק
ואע הוא המטה לרדק בטלוב כה של יחיקאח
כשלות ולקוד על זק אחרת אלה קא. הם

תעלהם

הנהגת מוסר ושל יקום

היה קובץ לאד על ידי ותבנה	ודעלך כי עש האיש	כמות
ואם תפיק כטן שואל וחפזו	מחיה תמיד	שואל כמות

ועד אחרת

אלת כדע ימות כחכ	לא יש עט אשר אין לו אילת
וחכר ילי תהו כפחד	וקעוע ילי תהו כשפלת

ואמר החכם

כאלו תשתולש הנפש
 בתאוות וחפזים יהו
 חייך מות ולטאותה אפס
 כאך ראיפי ארעע ה
 הדש אשר הקטן לא יוכל ופס עט
 יצעק לחזק
 חשפס וליעד ויוס לא יחכ
 וקעע כמשכיות
 מכמותים וקרעלו חטע
 ועלות מלחוחים וט
 פכע ארס כבוד יתו
 ואקס דכדו לא יטו
 ולאנהט לא יטו
 ולזולטו לא יכנו
 ודכהו יאלנו
 על פו יסע ועל פו יחיו
 כסדה אץ יאשכוחו
 לעשירו וחיל
 וקוא שלפס יתקלס
 וכונעס
 משחק לו וחמיל
 לב לרדו חרהס
 וכסדו יעלכו
 מרעדהס ויהו לו לעדהס
 יהו לו לללקת רטו
 ואין עולר כעזו
 וכדק האולר כשיצאך העשיר
 אל חרס ישטר העע כדו
 וקעוטר קפכ קשטס
 והאקכו
 והלכות סבת הקעטק
 וקלהכד ואיש אשר
 חכנו קט ית עטר
 וככסס קוא חנוטל על כע
 דוכו קוא קמיוחס
 סכליוחסים

בה רבות עשרך תהיה לאדון ואויבך איז תחפיר ותבאיש
ומיחס הלאה לך בצורה אשר תורה תווקך לבטח איש

ותמכו זל טחול וכל חול בעמען כל כאב ולא
כאבלב כל יחוס ולא לחוס ראש כל רעה ולא
רעה אשה כל חסרון ולא חסרון מלבך הלאה חלק
במערכה אלה חסרון כס קשה מכות ועבוד
איעץ נר לא עשה ואורח אורך העש לשואט
בחוסות ולבטח משע אל שע לבטח במדבר
ולבא ביע ולעמול יומם ולילה לקבץ ימון
וקוחר מן החללים במסכנות ובשלמון ודע
כי הולות שמה עלוקה ואפלה ינדה ומעשה טרף
והיה לבן נגף ולטר מכסול ולטוקה יבאנו
במצודה רעה וישים במתנו מועקה עלקסיה
למנו כפרה להקלקה זכור נוח שאמרו זל
ואל אשה שיה לא קרב שלא נדע מקוסה של צוקה
ראת כי חסות חלקן באויד ודכו אינס
נשמעים אעפ שיש עשהם לאים ודעה העשיר
כאלת עקיה ואלו היה חס לחוכם מכל האדם
ונכלו לו דכה הוועים וקודם וכמה העני שלמה
רנלו אין דן הינו לעזור רפואות מעלה אין לו
והיה סאוב מארץ ישה קול יסובטוהו טהור
צלחות ומאיים יבאר בלות דרכו אלו למוקשים

נכזק וחדל אישים - דרכו חלו למוקשים

ואחרת אי

אשר אין האנוש כי אם בשכלו	אנשים אחרו לאין תבונה
אנוש כי אם בחוב עשה וחילו	ואחרת באיש חס אשר אין
אזי לא תאלץ אשתו לקולו	ותכף צדקת מכל איש
עב עליו יהי מטתן חטו	ויחיתו בני אדם בשפלות

וישא משלו ער ויחמר על האבין אשר העב

כוחו חמר ועל האיש אשר בכבוד העשר

החמר

חמר עשר חקר כבוד הטובה	ונס נעזב והוא נסער ועל
והכבוד לאיש עשיר וחסוד	יבוק מעשה יהו ויצלה
ועל יעמוד בעד עליו קלמה	וישאר בעד שרשו יהי לה

ראה הער כי באלה הימים אין חסן בחסלים
 ויודע דעת ואבני חדע ירדו לשענה ילכו
 טחוח ובחלוח נאהם והזמן שעה קחמה לחם
 כל עמל נאמנים חכמים לחם וכסילי עס
 טובי לב וטוהים יאלו חרבות לחים על
 ק אומר הק פלא לחזפיר טס חמה ולאלהשחיע
 כי עב חולת השניע וזמן לח כלים חלף והק
 עלכן חרשותך סך ולך אצל מי שהשעה
 משחקת לחם המאללים כסף בתים אשר

אשר זמאם יוסף ויראלו סיהו ויהו לעם ווסר
מלות ההש שאלר אם קאית קוסרה חכמה על ימלא
בדר ואם לכו כנס "

מלך קוצה יעזו אם תרחה כי שם יחפצי
אך לא שמש על פך אם תראה כי שם יקוצו

וכשמוע המסך חרפטו אשר חרפו ועכו ק
השמונו כל יופו ויתחמץ לבבו וקוצה מפו מ
מלן והשיבו ויאמר קע סעמדת עש דיהך ודכה
קע ונתחלת דיהך סעט ואחיהת פך חולטת
וסכלת קע והע כדבך עה ובלחמהך
קדה כי אם אעה עשיר במלון אה עי כדע
ועל האמת עשך כים קע סובעת ואין
לך עין קואה ולא און שולעת ואין לך יערו
על עש הדמלה והיא עש במילות חוליה סולת
ובל דעה לה חלא ידעת כי חכואה על עשיר
ועל סון אוצרו כטח על תהו נסקר יען קס
כטל חשטס קולך וכעטן סך ובלחה נחטס
בקטת רחיה וצדקו האולהם כי העולם קזס
דומה לעל אטלא זס מתרוקן וזה מתחלל
ואוזהם חלילס ואין נחלע לשהות כוס חמדעלה
ואם תבנה כשר ותקיס קך בין ככפי קעס
קזמן יוהדך מטס ותב כחכל עט וכס

ובמה היליס ולוקטים ונחלק ע קובה חסלה חל
קרוב ולחמון טעם רב כ פא רחיה בעליר
ותבין דק חיי העולם רבא למשכילה
וקעשור עשה יעשה לו ספיס כנשר יעוף ה
סמלים ועשר האדם וקעטן לחור העוף ה
ענין ברוחיו וחסות שלחנה חנה ולרבה
עניים הרבה דאנה וקובה חסלה עם עניות
ואשר למכלות עם חמון רב ועשר ושלמה
עוה אחר טוב רש הולך בטוהו ה לעקט דרכים
והוא עשיר ומה מעשה לאדם בעשה ה אסמל
לבעה וזרה ולא לשמה וכקוה בקודש וכן ה
שאל יעקב אבינו עוה וטקל לחם לאכל ודע לבנה
דוד המלך אחר רש ועשר אל יתן לי קהוש
לחם חק ואחר חכם המלכים עוד מבי
אדם מי שטק לחם קטק מהדבהם קובים
ואל שלמה עוה טוב לעש צדקה לרוב תבואות
בלא לשפז ומה יתון לאדם על קבולה
בהותן סקוף באכלה ואלא כדון לאדמה
ואל אכל טעם יקאיו ותאות עכל תליתנו ואחר
חכם יש אכלה טעוע אכלות

ואחרת אע

יקולל האכל אחד אשר הוא יעוה טוף אינוס חורב טללה
ויש לאכל יבאו איט בלענו ונציא חנויה קעשה

וברבות קטובת ליה יברין לבעלתה כיאס ראות
עיניו ברכות אוליה ולואסין עשר לואסין לואסין
ותרב ארחס ורוח סנה לואסין שזע על חסרתו
ולואסין אזה עשה ולואסין יאועט וכלה
עשהם בעשרם יוקטו ואחר עלותם לרא
לדרעת העשר ירדו לעתות קלות ויוראו
ואזע ערש לע מדבר עראו ויגע יאועדניהם
ואתלו ולאחרכותם דוראו ויהי עשרם רשת
רשת לרובם ולא קמו חיה נפלים

ואחר המאור

אם הזמן ימים על מאסך לכל ערסן יהי מאר לרעך מאר
כלו סאה היתה כסף לבן וזר והיא אמה על סן קשר

ראית בעשיהם רעה חולת וקשה יטה היא ולא
חדש ב יט ארש עתן לו אהים עשר ונבקים
וקרבה קענים וקטול מעשים וביטו מלא זה
וכסף וכל ימיו למאובים וכעס עניו ואלו וקא
ב לא ילענו קאקים לאכול למינו ב איט נכה
אשר לא עמל בו יאלנו ומה יברין לו איעמור
לבוה ולא יקומ ולא ימו לעשות עוסר ולא
בגשפט וכוסר ומה שאסף הוא וולטו ישר
ואולי בניו אחיו על קטבחים יקו קוזר ואלה
ואלה קטבנים ומלקהם יקרו לגולבי ארץ

77
יקרו לחלק חרץ ואכל הארבע לאההם ונפשות
ולאנשים ונשים החלילים כקף צעדים
הבועים חרבות לשם אף כי היחד האוכל
אשר במתעשרתם יל כבודו וילך ערוס ונולד
לחלה עינו בחסד תקוה יסו וזהם יעש
יחלו וקם יאכילקו לשעש ויטקוהו לי כוש
ל רחש יפעש ימניו סופה יעשו רחש
היה כעיס של אובד ויט סמנו לכבוד ויה לחש

השלה היסודי האלילי	ואלקו בן בע חרם לקופל
ואם קום יה עשו מולים	לאחר יה עשו ילק עזים
נלה יצדק ילד יעקב ויצק	בעד אובו ידעו ופלל
והך הם לרזשו יטחול	ואנה הוא כדס חטת חטעל
לתיס עץ הושע אשר אז	תקדט את שחק המהול

והאיש הישר אס ינע לתעשיר והונו ירכו לחון
לם יקכנו לבקיס דטטל ולשחן כדס ישי
ולתת לשוקל ה חסדו אשר יחסר לו יטח
בתלקו סלי קבל ויודוהו ס ייסיב לו ונחלינו
זל אחוז אמר לפה לרב המנוח אס יטלך חטיב
לך כ אן בשאלו תענות ואן לחות התחמיר
קוק בשאלו לי יניד לך ואס תחמר אנה סכב
ולבינות בע ארס דומן לעשבי השדה קללו

נכסין וקלל נוסף . ואלו החכמים שאלו תקנה
 באלו השבחים הטוב והמליכות עליו אויב. תעשה להם
 תעשה בעשר ונכסים . ואלו ואלו ישוק
 העשיר וטובת ענין האדם לטוב לבני אדם
 ואם לא יתן כן חק יסאר הטובת ענין האדם כ
 שאתחיל ללמדו ההטבה אל השפחה על הרוב
 ל החכמה ונחכמה יתחיל האדם השומר מאד
 ועל הישך יתכן שיתחיל האדם בשלום בלא חכמה
 ש כל חק שיתחיל העושה ה גדול והמעלה גדולה
 ותחיל החכמה גדולה ויתחיל צרכו אל החכמה יותר
 ואלו זה אינ

השתחילת תשובה ואת עבד הרבה לך רעים קנה חכ
 יהיה לך מתחלת ימים עזר ומשוד והשיר

וינסף חמקקט

שאת השלם ועל העשיר
 העשיר דברו ויאלו לו או קרה חסד העשיר בחק
 הקיים אשר בעלך קיים או יפקחו עיניך ותצא לחיים
 ותציל לבור תחיתם אלו העשיר קנדה נא
 ש חמקרה אשר קרה אז פכה חמקקט שש
 ועשו זכרון עשיר קיים ולהחזעעם
 חמכלים כל ימים בטוב ואוכלים ושותים וחוננים
 כל אשר שאלו עינו לא יצל חקם ותאוקם באלקם
 מכלים בכל מעשיו ויהי קאיש הקוץ גדול צנכסיו

בנבואו לא היתה לו מחשבה רק בתענוג הנביא
ואין לו חשבון לא בחכמה וטהרה ובמלאכת כבודו
בבדלה וחסד השליך אהה עו דבה קחסלים ס'
ולוקחם ואהה נארה להכרה פעלי און וירדון
אחהקם לא היתה לו חכמה לא עם הזונים ס'
וקזבלים והקובאים לא יטא לא בחושב לבים
ולא עמל לא בדרך חטאים בעל בית ועשות
לכוונתם ועשה שדה ושדוק שהם נארות לשמה
עמנים ויקי כי ארכו לו סס קילים אחר כלב
בל אמוט ולא תבואט שואה וזה יקדלי לנצח
ולדור ודור לא קראם ברב ותלמה ויקר יקרהו
באחת מהליבות כי המלאך העל מלרע דנפשות
אשר לאטו אטבות קלענה און אנשים ובלוקרם
יחטום קעיר כוחו הקשה אול יטוב לדרט קרעם
וילך בדרך קרעם כי הפיל עליו הרדמה ויחטום
וקנע קוח קולך עלדבר שמהה ערום ויחף ורע
ועלא ולבו מתפסד ודחרה ככור יה לה
תארו חשך משחור ועטן הטובה בצואה ועל
כותם לשא ככר אופו קלמה ושעם כושיים כל
אחד לכוער בתארו ביהקם מלחיה ורזים
אחהו לדקו וקוח כוח מפעיהם עז טבע כהר
צעם פשים כדרסו וכו לקום בר אשר אין חך לנאות
ימן ומלא לקולמו וילך לו טענה רבה אין לחטע

אין מרעו לנפשו עד שעה לראו וישל חשכ לבאר
שחם רוח זעשוקה יושבת ומא יחליד טוקד כח
ולא יבנה לוינו השלכות ויחד הקיט חרדה גדולה
ישל מלטהו לאין ויצעק בקול יללה ויקרבצו
לקלו כל דעו ול יודעו מלפנים וקנה כל אבהו
סועים ויצוהו מלפנים וישחלוהו לטער להם
המלויע ולבהעם זה המקרה הרע ומשאלוע
דבהו חרדה גדולה עשה עליהם וישאלו כצקר
ויבקצו טופה חלואות והיודעים טברהם
וקנה אין יודע פתרון ומה טבר החלום ועשו
זה הולר דצר כוב וטקר דבה חלואות וזה
אולר כי זה לחלואות קאהם שלוחים לאדם טחוק
ותדעת טורהם ויקי בליבה השנית ראה קאי ש
ההוא טחלוהו סאר טחלק והוסף אי מלה ה
חטכה גדולה וייקץ בקול גדול בלור טחוק
טשאלע החחר חלבבות וכל ען דלוע ודלוע
ויאלר לרביא לפנו קרופאים היודעים החלואים
ויטקורו סמיעים אטל למוח מועלים והנקים
אוחי מלחהם העשניים טחלה טדה מלפנים
ולא עלתה לאיט הווא ארוס כהם ולא מוצא ה
לבוה ללבו לא ראה החלום כמעט צמם וטחוק
לא יותרו בו עד שהיה למשך ולשעה ולקללה
דחת הווחו סביב טחור ונעים לרפואת לשם ולתלה

וּלְבַחְתָּהּ וַיְהִי הַיּוֹם וְכַפֵּי אֲדָמָה חֲסִידִים אֲדָמָה
שָׁקְדָה אֶלֶּם וְהָיָה עֲבָד אִיִּם לְהוֹסִים אִיִּם
וְכֵן וַיֵּשֶׁר וְזָךְ כְּמַעֲלָלוֹ וַיִּשְׁלַח דְּבָרָהּ וַיֵּלֶךְ
לְהִים בְּעַר הַבַּיִת וַיִּתְּבַח הַחֹן לִי לֵעַתָּה
הִי אֲדָמָה וְחִסְלוֹת אֵיךְ אֲשַׁמְרֵךְ לֵאמֹר הַהוּא חֲסִידוֹ
וְאֶעֱשֶׂה אֲחִיכֶם לְחִסְטֵי וַיְרוּטֵם אֵלָיו וַיִּסַּע לְ
חֲסִידוֹ וְהָיָה שְׂרָאָה כִּינֹר וַיֵּלֶךְ לְהִיִּם
זֶה שְׂרָאוֹן חֲסִידוֹ מִן שְׂרָאָה שְׂרָאָה חֲסִידוֹ
בְּלִי לֵב שְׂרָאוֹן שֶׁאֵין זֶה וְהָיָה כְּמִלְכָּה
שֶׁלֹּה טָעַם וְהָיָה שְׂרָאָה עֲשׂוֹם וַיִּקַּח שְׂרָאוֹן
שֶׁאֵין לָךְ לַעֲשׂוֹת מִיָּדָיִם עֲלֶיךָ כִּשְׂרָאָה
נִחְלָיו וַיִּקַּח וְהָיָה שְׂרָאָה רַעֲב וְהָיָה שְׂרָאוֹן
עָשָׂה מִשְׁוֹקֵיךְ לְקַח הַעֲשֵׂר וְלִמְעַנֵּן שְׂרָאוֹן
וְשֶׁאֵין מִיָּדָיִם מִשְׁוֹן כֹּוֹעַ לַעֲשׂוֹת שִׁישְׁתֵּי מִשְׁוֹן
בְּשֶׁשְׁתֵּי מִיָּדָיִם וְיִיחָד מִשְׁוֹן שְׂרָאוֹן וְ
הַעֲשֵׂה שֶׁלֹּם לָךְ עַל חֲסִידֶיךָ וְהַעֲשֵׂה חֲסִידֶיךָ
הוּא חֲסִיד הַעֲשֵׂי וְהַחֲסִידִים וְשֶׁשְׁתֵּי חֲסִידִים
הַחֲסִידִים הַיּוֹדֵעִים לְאוֹרֵךְ הֵם כֹּוֹעַ לַעֲשׂוֹת
וְכֹוֹעַ חֲסִידֵיכֶם שֶׁהֵם מִלִּפְנֵי אֹתָךְ לְאֲדָמָה וְ
וְהָיָה שְׂרָאָה יוֹסֵף לְהִיִּם שְׂרָאוֹן שֶׁאֵין לְהַעֲשֵׂה
וְשֶׁאֵין לְבַחֵךְ שֶׁחֵן וְאֵל מִשְׁתֵּי וְאֵל לֹא תִבְדֵּל לְעַד
וְהַחֲסִידִים הֵם שְׂרָאוֹן וְהַחֲסִידִים הֵם שְׂרָאוֹן
בִּתְּחִלָּה כִּינֹר וְעַל וְאֵין לְאֲדָמָה יָכוֹל לְשַׁמְרֵךְ

כיון לא בער החטאת ובהחייק התאווה הן
העפשות עמו הוה שלשת דכחך ואחר
קודע אים חוקך את כל זה אין נכון והכס כחוקך
אין אלה פניך שתיעשי חוקך חנבל חנו הן
החכוכה ובלה חנבלאור חזית החטאת
ואמר לו הוה זה יהיה לך בהפוך על העעעס
שאתה עשה בהם ואתחזור להפס ובהחוקך
לאתהקם ובהחייק לבעינוטפך ובהכניע
תאווטך ובהחייק עבודת אפר עבודתך
והחנות יחם וליפה שחית ובהכניע זכר רב
וכרין בדקפני בטקור על לשותקו יוס יוס ל
לשתי לחנות פתחו בהכניע תהלתו ובקפר
שחם ולת אחר הוה לעשות הדבר וישב לא
לבב נדה ושכר והפוך לבו לבב אהור
והח נטן חודש בקרבו ידדוץ אחר חזק
בלפשו ולב ולתקצת יחם חזה כשעליו
בחלמו והח הוא חוקך כזה חלדרי בעכמו
והח עבקש בו ערות ולשעס וכו ערקות
ונגם כל חניי חילפם ושע אשם כווקר חק
יוקרו ופחם ככשבים יחיו אהד חוקך
ליחיו ואסך לשאלו חולכיס לפשו להחם
ולחטבל וליכות אל חקוס על אור אין חסך וין
צלחות לא נחיר וכו לחסדר והתפארת

וקתפארת ורזיו וקנבז והאדרת מה שאין
 קלמן יתלה לומר ולא קמה להביע כי לי יתלל
 שבו ולי ל תקלטי ישמע וישאל לקם מה
 תלקום הבורא הזה כי אשה עין אונט פחזה
 ואמרו לו זה הלקום אשר לבהקם לקדם חוכן
 ובוה לקדושים אשר בארץ הלה י ואהיה לומר
 השם ש כפא חוכן ויין קאיט וקנה חלום
 ומדוע אונט לב רעו ויסר אונט לכל ידעו
 וישוע בארץ להטיב כפי אדם לענוותים
 ולתשכלם ולקדושים לחשן יוט לעמוד כזה י
 תלעמוד קאיט עמוקים תלוי העטיר
 כל אלה דכה רוח וקבל וחיחות
 קעטיס קוקיות לו ללו בביבדאל ואפה חכאי
 אל עתס מדכה סלוחוק לא מעלן ולא מוהין
 ומעת העוזב הנראה לחוש וקומך על הנעלם
 ורבים אמהם זה בפתיס חבל לא ראיט ולי טראס
 קוט כדקן לעלם תלוי החבקט החיות
 קטבי טט יראת המשכל זה העטן הדומע
 חנה סקרת עלן לא איטיך על אלה הדכהס טאחור
 ומכון לעניי אוקך בעעוק יען קטד ל
 להטיב חרוך ולרפאת קסלוק ושלמה עה חור
 אי תלתיס את חורג בלמט וכו' ויקי ככלות
 דכהס ומהתס לא אמהס אלא החבקט סלבו

אין יחיד להאריך צביוצא צוד עם זה העשיר העבד
והעבד ואחר קחם העניקה טבע לוי טבע
קשה וטבע ולהנחש טיחאן טלדות טבע העשיר
לדות השלמות ולעשות הדק וקושר כ האות
קעשר כלדות האלות וטלוח ענינים ומלשחוע
תכחת תההט אופת

ואחרת אי

זמן יוהט מלח חמלה ויעשיר כאלו וחקה לבב יאשר
וליס תאסוף עם אט כדך כטוס תאסוף חמלה ועשיר

ואחר קחם קנה עשיר וקנה חמלה ט האמון ככדך
לעשיר והחמים להמלק והאדם מלמך ח
האמון ט בו קוס חיו ועלו יטינ רטון ולחיו
ואחר קחם קינע טבע אדם טקצר
יטט ורחבה מולת נפשו ואחר אין תעלה כעלת
מי טלמויו מועט והוא מול דעט ואין עשיר
כמי טעשור רב ונדוג נפשו מועט ועל כן
צדק האדם לקיות אמון וטיחל לקיות כדך
טלח יתה לו נתי בקנייתו כ אין למצטוך אל בני
אדם ירון ואין לו טבע אדם טס וזכרון והעני
כלת חטוב וישנה בכל יום כוס תלוחהט וחלק
עמטוב ינדוקו אוקבו והוא לחיו חוזר
חלק וטעט ינם וראש טעטט אכור ועל כן

ועל כן צו חסדים יז עשה סביב חול ואל תמירך
לבהות ואחרו פשוט נבילתא בשוקא ולא תמיר
נברא רבה אנא

ואחרת אנ

יהיה שאל אי ין נקלה	לבן חוכן תלוותה או שאלה
השיבותם שאלה אלטה לב	וכל סכן לאיש עשה נבלה
ויען לא תהי עק לאיש חול	עשה ססנך ופשוט נבלה

ואחרת חכמים כי דחם יבחר קטנע השל על השנת
חכמך ודוקב ואלו שאר המשורר עש מוטל
תית פנך לאע זקב וכסף ואחר דחם ותקלון
למע שלא מעשו לעש התענוג הנור הנק אשר
הוא תענוג השל ומעלים השלמים הם ברחים אל
התענוגים הטפשים ולעש שהם נוקים אל התענוגים
הטפשים קוטבים שם התענוגם הנבחרים יותר
לחולתם וכן הדומן שלא עתה מה שיראו אליה שהתענו
קטפשים נבחהם קטל להיותם נבחהם בעשם כלו
שלא יתק מה שיראוהו הנעם לכחית חדשים שהם
בנחהם אותם קטל להיותם נבחהם בעשם אבל סו
שהדברים הנבחהם אבל קטעים זולת נבחהם אבל
קנדולים כלו קדמהם הנבחהם אבל קטעים זולת
נבחהם אבל קנדולים קדמהם וכל אחד לבע אדם
יש אשע שועל נבחר לאד וקח קנאות למכע ועלן

הטוב למכע החסיד הוא החסד בדרכו והטובות
למכע הטוב הוא הרע במסע

כל איש אשר גדולה לו לקח נחשך ירבה עליו
ומאדס הוא הפט יקוף אך יחוס לבני עליו

ויקי כאשר רצה להכנס להפריד מהעשיי אשר לו
בזמנו ויחמר לו השתל לקח שער והשתדל
בהוצאתו סתתם בעת הצורך אלו כשהחזק
אורו ומשפך השלש שלש סקרקע שלש
באשת ובטלון שלש וילך להכנס לדרכו
וקעשיי יטב בלחולו אשר להכנס בלבו
ואשר שחפציה לו כונע קעשיים ואין אלה
להלכותם חקור קבלת הנבואה וההתעללי
נבונתם ואלו איש קפנים והוא קדילוע עם
ישר יעשי למ לבן ולפי סמור לא שינו
ובתח טעם פלטה המלוע ובין קנבואם
כפרי בעים אלן אשר אין חשב סם טקף ורחק
וקח נסבן חיל אשר לבו לב קחה חלק חק

עובד אק קפס חנשי ומושל בחורו אלעד עיר
סרדת אדם יתן חוקש וכונן בל. סונב
אשר קנבר אשר עם ל חנשי ומושל חל סנה אל חכסונא.

חמור חמורקט אלהגבור אהים עמך גבור
 קחיל וקה שהבנהך וידך
 בעורף אויבך נצחך ושלום שלום לך ושלום לעמך
 חסדלעך כך והנה לאיבך בתלית הכבודות
 ואינם צהים לתחבוסות ולא לשאות פ טפך
 על תבונת הכהאות נצב ומנוע המזנהלמונע
 נחב יעמוכו פ הסוות הסועלים אלהנפעלים
 ותבונת כל נתיחך תבנה שלמה המטרפס ה
 והלוטלים אדלונעפס למענים ונזות ספר
 וקלסתר פפך לאור השמש לחפיר וסהוקך
 לפע מלך בפעו החויה עינך המלטה על סמך
 ונצב נספך יפיעת מלכ אדם הזנך חן בשפתאפך

כך ל יקר ל ח י תהי לעש אך אין אינוש שאר אכל כלה
 ח י האקים אין כך מוס רק ס טפך כליוס ויוס יכלע

אנה חותם תבנית ורב סעלים ונצב חכס בעוונות
 מהללים לאוקטך רך לב ולאויבך שמייר מצור
 חזק וקלכבי ציון ולשוב במראה חכזק לער
 אהה עגולת וסמך על הנבוהס משלת נמי
 יערוך לאכיהס חלך נאע הוא האולר עלך

בקדמת תארו תראס פלמיס זקלים תחטוב ינען נבאים

הי האהים אין ק לוס יין כי טק ללוס ויוס בלה

אתה חתם תכנית ורב פעלים ונצרכים בעו
ורב מהללים לאוהביך רך לב ולאוהביך שזאיר
מצור חוק וקל כב לוח ולשוב פלוחה הסק
לער אהה נחשלת ובסך על הנצוחם נחשלת
ומי יעוד לאברהם אלך ואנש הוא י
האומר עשך

פקודות תארו תראה פלאים וקלים תחשוב יצו נפלים
והלה עשך תאמר אשר הוא והוא שאר לבד יין הרפתי

אמנם עם היות טק ישה ושעמית ואין בה לוס
וקיח תחילה והאיהם עת לך כח ותעצומה
אזהיך להשתל בשלמות השלמה ולרפאת ה
לחלטה כדמה חמון והעוה לבך יהיה תכונות
והשם תחזינה עינך והדרך רכב צלה עלדבר חולק
ועבוה צדק מוראות ילדך כי אין הנבונה לבדן
הצלחת האדם האלפיה ועשר ידות ליטה ל
לבהמה וחיה ואמר חכם החסמה חיי חכם
החכם הנחל והאדם היא הקורסה הנרועה
ואמר חכם והקובות שלבני שלטיב הבורא ית
ויה לנביא רבות והלשונות שט מינס האחד
לחון הטף בעטר ובנכסם והנכס והשט

וקטע אכפנים הטף והוא טע ליניס האחד בטף
 כבהאות הוש ושלות הטרם והם והעצמה
 וקטע בנפס והוא טע ליניס האחד קוב האות
 וקטע זכות הנפס ונקיות עצמה והוא השם כל
 היהעת על ק המצלם אכפ ארס והאומאן פ
 בעני יוצו הוא מי שהיוב אלו בואת הטובס ה
 וקטע יהעת האמת והוא כמל נבוב כ שש דכו
 ואחר ויש נבוב דוביק והיא המצרכת האדם
 לכעק ולבקט הנבוס ולבזיק כבהמה ואים ויש
 נבוב בהליית תצבך האדם לקיות מענונים ולמור
 שמוץ בזכיה נשפה ויש נבוב יוחייה קצק
 לב האדם לבקט הכבוד והזכרון והנלס וכל מרס
 אטר חסכס החטאים נקיה ויש נבוב אקיד
 והיא תצבך האדם לקיות מעלת השל ולשלים
 בקטע האמת הנפס השלים וזו הנבוב חסוקס
 לעצמה ולקטין זו צבך ששים האדם השתלפות פ
 היא צבא אלים ודמותו

ולתעודה ולא לעבור עברה
 לך יהיה זרועע נבוב

נביר זק כחך יהיה לטות
 וללחוס ללחמות חטה ומקרא
 כשמות הנבוב
 דכו ובאו באזינו אהבו
 נחר לבו לזאת וספה דכו כחה אף ועננו עזוק

ועשו עזוב ויאלר הקטב סחבקס לדבה אונק
 קריתני ואט אעק דבן דבה קחט הירח ורך
 לבב ואתה טעה יום וזולך אבב חלא דעת
 אם לא טענת ט קנביר חלה טאין כחנה חלה
 ולי טסקר אותה כל טוב חסר וילך בלא חלום
 ובמה יחשוב חלה על ט קנבירות וחני חיות
 ואורי עקלות ט אם חשני חיות לו כח ונעט חיות
 ובחיות כ ח חלה עבדות ובה חסקת
 ואט סוף האור וצדקת ואין ט ואין חדר לאינו
 כ אם לאחין לכ ונבור חיי עק לאט נבור
 בבלה חבע חוס בער חלה אל חיל ואם חלה
 יאחי קעבד חלסקט חלעלות חיות חסר
 חללות ולי חלות טק חעני וחללות ויבור
 לחיות בטעות עם חיות ולטבת בקלון עדי
 חסקט ובחמה וחלדון חיר חדמה חיקהס
 בורס ואלר חיה בחון בעך חובת חלמס
 ידוע ידע כזה חעכע נבו חעמט אשר לנמט
 חחלור וחלוחט לו חחלט וחוח חעמט חיקרה
 בטעבוד וחייה בחחלטת ואלר ילי חחלט
 אין סחר חס ולי חחללות אין חחירות חחס

יגל

בטעמס חשע סכרון	חלטת חיים וכאב חות
אוזת יט חלות יתרון	אם אי איסור לאט חזה

ואחר החם הנכנס השלם לא תחוט במזב
 תביון והנשם פיקוד יראים בה לשון
 קדושים - ואחר שלם עם החת נערה בלבן
 לקבורה כסיל האה - התבונן כי זה העולם כיו
 על הנצח ולדאעם נשם ואלההויה והנשם כ
 יקוץ לרוב חסד וכן יהיה לעתיד לבא כיו שיה
 בזה שנים וההויה לא יתחווה לחולט עד שיגש
 אורו ויפסיד צורתו ועד שיגש ותתכבד קדושתו
 ונאמר יי עוזו ונצור יי צביון מלחמה והוא הוין
 למען כח ולבן אונים עניה - ואחר החם הנשם
 בעבודתו והשאלה בעבודתו - והנשם לא
 תאבד לות ועל כן תאבד לקחת קדושתו בנשם
 לא בשאלה

השיב חמדתו
 הוא פתחל הנצור ברעה
 בגוף רחל ועלעה

אשר בעשר יסודו ויחש בעש תמולדו יעוק
 לישב ועמד למע ויסלח כרנע יבא חסד
 סרוחה יסודה מן עדשו לאלף עשה ושוחה
 ותהי עבית כמות .
 איך יבאק נשם עש איך יעלה שיאו לשמים
 איכה לא יזכור כי עבר מעבר סתן זה שעלים

השן עליה יקד אשר הוא לבדו יוקן תעצומה

ואמר לאר הו' של רוח פ' עקוק אנו רחם ודע
כי צבור סאור היה בשל ועצמת האיש בואר
פעלו ומו בדכעע יצוהרע כי לבבולארע
ואמר שלוח ע' ארך א טוב ארך אשם הנבור
ולמד ברוח אלמד ואמר המשור לא בנבות
הקוס יספן ולא באוק האש ירבה רובם יל את
ירחו את האיתלים למקדו ואמר אי

מאכל אין אשר חמם תשימו ואין צבור אשם חושל ברוח
ואכע' ואכע' ליצרו זה סוק לב וזה אהין וזה שני בכו

ואמר החכם אין יושע אדם חושל באיח
את הדגשות ולהכיוע להי' העה והה
בצע בבהיות הטף והנשא חולה ולא טוב בחוק
הטיה ודיוח חלשה והל' מבלה ואמר החכם
חלי קשא קשה לחלי קעמ ואמר באיח חלי
הנשא במקלות יהיה הלוח רשאתה וראק שר
יפה יואר וינסו בדמם ומה הוא סכל ויאמר קבית
נאה לא שהעוקן בו מכוע ואמר אי

נפס תקדיעבוק לישי שנו או קוד קופח דולח
לאכמד את יען קמו אות עס פמפי רקלה

וזה יתפאר האדם בזה ועצמה ובהם יתרון עליו
לחיה ולבהלה והחמור שאם לא כפלים לחיה
וזאת ערבותי שדין ואחש ימאנו עליהם כאל
וחכמה וכתובות יעשה לא מלחמה

ואחרת אני

לעל הכותב יתן יעשה לעשיו סתם כולת אז יעשה יתן
אל בדלות יע עני אדם יתרון ול סן לער ארוד

אחש לדת קבורה כשישאל האדם אותה מקורה
היא לאשמה והלדון קבורה האעלות
והאעלות ישה לב קבורה שלא יק לשם לב
ותלוא ולא יראו ולא יחשו ולא יעשו כיה
שזה והשואה קובלים כשר פנים יסוד
תעלכות היתים ולם כשלי חזק מאר לשאת
קאימלים . ואחרת אני

מי הוא יקר נפש ומי הוא נאמן רוח ואמץ לב ואם הוא רחמן
עבר אשר לא יחד לבו לאר יבא ולא זע מפני ילדות זמן

ואמר דחש והשלב חסיד הוא המענין בדברים
השלימים ויסבול התלמות ואינו חושש למבע
הזמן הגדול כי אם לא יסבול אותם יסידו
הצלחתו ויבאו עליו קדחת מלונשת מעשות

פאר

המונעות מעשות הפעלים השלמים ונלקצת חוץ
 המזל יקטל למבול אונת ופטיקרה לאדם וישארו
 יורה על גדולת נשאו ומקצת הוא קל לקבל
 וכשיקרה לאדם ויכבדו לא יורה על גדולת נשאו
 ואמר החכם הענין באמתת הדברים קבה
 שילחם האדם באמתותיהם והתקן ענין לחוש
 מהשיג המנוח ואמר הדאנח עלמה שלא
 היה רעקחיה ואמרתי אע
 אם איה כמו קלע כמו פויש אע ואע כמים אם תלחח חשף
 לבי כבואה יחזק כי הוא כמו קהר לאורה יחזק בשוף

ויהי כאשר רצה המבין להפטר מנבור אמר לו
 צע אמר לו אל תקטן בעצמך ומכל רעצוליהו
 ומה שתוס לעשות בתחילתו בתחבולת
 עשה ולך המבין לרוב והנבור יטב
 במקומו קטן בחוץ מלמטק ועתה בשדה
 לך אחר וצעת ביקך נש מפרטא באלא כנו
 אח הוא לבעל משהית יצע כשך כיתאל אשך
 ומובלך

אחר הדברים האלה
 שם שמו המצדא
 לחקור הצלחת המסלה
 ובלה היתה משהת הקצלות שלמה ולמען
 שם חכמה נאמר על החכמה בחכמות המעשיות

המעשיות ועל המורנו בעלות הזהסת הקר
 לו טרם קקרתו הכלות החכס במעלות השכלות
 ובקש לו חרם חסם והוא ראש בעל האומנות
 אז אמר לו אדע המהר במלאכת עבד
 כך ירבה הש עשך וצא לו שלושך ראיתך
 חכס לבב כל מלאכה ולחשבות חושב ומן ה
 חסך ועד הערכ לעשות כזהב ובבשר ובגהות
 חנה לבדך יושב ואחה אשר עמן לך חמרה
 שבך וחח נכון חדש בקרבך אין חנו להיות
 חמלאכה דייך ולבנות בה כל ילי חייך אכן
 חכע עפע להתבונן בלעשי השם ובידותו
 וקיה שקוד ללמוד חקופו ותחופו

חשיב חחרט

צדק החכס במלכו הגלד תורה
 לון הקטנים דומה לאוב עבדים סחזת ושורה יין
 חל מנתו וקנט משיכך עפה על דסך ומה
 טוב דס צעטו קלא ידעת כי אין חכמה תערוך
 חל המלאכה יען עמה ירויה הארס כל קטן וכל
 מלאכה ושם צוה יל את הברכה ועלה תקי
 מנפוטו נקיה ומאין חטא ושפאה ולאיחבר
 אכילה ושפה והשם ישך ועל מליך ועי
 יהיה צדך אם תנשה בחזות המצוה ינע כפך
 כי תאל אשהך ועוב לך שלע לה שאמרו כי

המלכא כד גדולה מלכות חזקת כנ זכות חזקות קצת
המלכות שנה לולי את אסדהם נפחד יצחק היה ל
וקמלכא כד קצת עשות שנהל את עולש ואת
יעכפ ראה את אקם ויובח אנט וקמת עסק ב
במלכא סט לא דסך בבמו כל מוס וקמגלה ה
לביאה ליה שעלום ולפע שלט יצטרך קידם
לבהות ושלט יקח בעלסקיות צו זל אקוב את
המלכא כד ושלט את הרבנות ומה למלכא סת קאום
ולפע יהו על חסלות עשותהם עשו ופע
קדודו במלכא סט יקח יתרון שלט ודעת ראה
בכלא כ בעבור היות עשו כל מלכא כד ודעת
שאר בענין ואמלכא אות רוח אקם בחסלה סכונה
וביעת ווסו חכמים כ סוהם עבמו בצענה
לבית בסחוריה אל מלהט ויה קער גדול
כס וקאנה חטבה לזמט מרוח קעה למער
זלשאון על קים ודסס ויטלן ס סחורותהם
ס לזקל מעליקס והרוח קלטה האנה לא
רחוק מאד לארצס ויצאו למלהט מלהמנהנות
רקם ועעהם לכל מחמהקס וחמטס אין ס
להס כ יצאו נקים לכל חמציקס נכסיקס
וכינהס טלכא איס חסס לקתכל בחסלות קתסס
לקתכל בתבנותיה נמטו שרטיה חוקתת
ובבאתו למחנה וראה נמטו עשה ס קים העשייה

קשט ערום מלבוש חמה וקטנה כוס
 סברת ערום ועם קלף ויבחר שחמי קמהנ
 וראים עבדת תשבור להם והאר במחלות עינים
 וכבודו קשטם למסות ויתנו לו טאלס
 וישלע הדבר לאלף ויסידו אל השמש והיו
 וארוחת אחרת ופליד ענה לו האש והקורס
 קאחם היו על שפתים לחזים ולקץ ימים
 טמו אוקבו וקרובו קלף לרוט את טמו
 ויבא אלו וירא לו השם וקט ועמו ואשר
 גלמו ואשר שאומו ולוען הלך נמוהו
 ואשר רש קאלף לטובלמהו אחר לו ש
 שמו לה שיאר לקרובו ואהו ואחר לו
 אחר לה כי אע חטה אדם למשיר טל
 יגעלעסיר והללם תהיה הם וסיקו
 סחור טל תכע בים ואלה א

קט דם אש יעור לנשך בעוד י והוא לאט לבדו
 ואל תינע בדם הוא לבק והוא לה ואלף לאכדו

חטיב חנקט אין דבורו טחטב ה
 ופע חוקעך כי בזה לא
 צדק הלא דעת כי סע אדם חשמה
 לאלמות לקום סיים לזמא להם מן חוק

ולבקן לחיותיהם לבין אלכוז להוט לנסה
לקור לבקור לערוחיהם וחלצה סתמיה
החלצה לחלעותיהם וחלעותיהם קליותות
בנפשותיהם כי סארם לשינים ללוד והם
ללאכה לא ידע ולא ידעו זרבים לא יעשו ולא
יגעו הקהל סתלעת הוש. היאך קארונ ל
לבוטה עליה והעכבית קארונ חלודה לצוד
ציד להאליה ומלל סרף חוהק ולענתיה
וקרבורה קטטה ביתם ואין יכולת באולעם
חלקיהם לעשות סאר תעשניה קדבותם
ואעפ שיעשה קדמות עכעיים ולעשה קארונ

בתיב

תלמידיהם ודבר נבירה	בעכבית אטר חתה חזרה
ואיכה יארונ תלע לבואו	ואין ביתם פטטה קדבות

שאל החצקט אל החוט אטלחך קארט
החכס לחאר ס בל לחלקם
לחזבות אקה לחובם ותחוב ס ארה כל
פענך רב פעלים שתכאר ל שט סאלות ב
בענן השעשים חטיב חחרט שאל ל
ואני אטיבך עט חסיה
ואה עלא ידעת שאל אורט לחות
שאלה החטונה לה קח קדעם שבין החלצה

הללואה והעבד תלמוד הדגש ביעה כ
העבד הוא אמן
לעוף הדוד והתפשו ככול ויתקן במלוד
חלו וברו ואין ק החולין כ הוא יתקן הנחיד
לחפון בלבד ויעה לה שבפניו והעבד לוסף
בשם החמקים לשש שיש לו כולתלמן כ
קדונו דוד חפוע בעבד ועל ק אין כון ו
זולת הצלה ובעי חיים והחולין לא יוכל להחיק
לא בשם החמקים אחר שיחפר חן החמק החם
כלו ששין בבועה כשנוסחין אורח
שחלה שנת הוהעפ למה דבהם חצוק
לשעל בשעלנו ואם יחפר
אחר חסם לא תשלם הללואה תלמוד
הסועל חבני אדם חצוק לשש דבהם
אשר הם השונם לו חלו אצל בעשיית הדוד
לם חסם והם חסר והחפוס והחולין והפני עז
והשעל השם חצוק אל הצה לש והשעל
סנפס חצוק לעם חסם והם חסר והכניעה
והשעל השם חצוק אל הצה לבד אצל האית
אינו חצוק לוד כ הוא חוצין יש חפון
שחלה ששית הוהעפ לה הם הללואה
שזם על הכונה החסונה
לקחור ושאר הללואה להם בשמות

לואה
כואה

ג

א

האוצר הן שלם בלשון וחס החיטה והאריזה
והבטן כי למעט שכל האדם קד והקטן
הראש בלחמה ואין צורך ושע עשו להיות עשו
למחנה כי ערום עבדו הקטן אל לחמה ל
להיות לו סאת צדקה ורחמי חרינה מלכות
המקור וזוהי סוף התפילה ולמעט שמצטרך
אל האכל אשר יאכלנו עב למלאת המקום הטע
למנו ולא שלש לו זה לא עש תבואת הארץ ופירות
הצורך אלהים ורחמי קטנה וזוהי לחם תיה
ולמעט שמצטרך להספק לחם מלוח והקהרות
והחיות המזיקות ולבד מזון למלאכה הצורך
אל חבטן ולבנות ביתו ורחמי מלכות הנה
והדומה כי שאלה רשעת מדוע היו מקטר
בע אדם יט להם לבבון לעשות
בכל משום ומקצתם לא תגזר אלו
המעיינים בכחות הכבדים כי אי
יגשול על קונו אחד משלשה כספים יהיה מוכן
לעשת הילולאס והם מלאה סי ונה וכבב כי
אי איפשר לבא מלאכה מבלתי תנועה וחדוד
וזהות והתנועה לנאהם וזהות לבנה
והחדוד לבב ופני סימול על מולדו השמש
לא יבד מללאכה לעלות נשאו כבב המלצים
והי סימול עשו צדק לא יגד מלאכה למיקומו

לגיאוסו בעלש ועבותתו ושהוא חתפסן בלעט
לדבה העולש והסתלות להשיג החיים האחרונים
ומי שימשול עליו שבתא לא יחפן למלאס
לעצלות וכבוד טבע וירצה להיות בשפלות
ולשאול מבע אדם ומי שתמשול עליו קלבה סו
כן לא ילמד מלפני שפלותו ומיעט דבסו מוקלס
הגשים . שאלת חלטיה בכולה תנועת ית
יתנועע האוון בלעסו . תשונת

בשבע אחת עולה וקשט יסדות
והאחת שלשה וקשט חסרות . שאלת חלטיה
היךך אלכו כגם זדיתלו .

בעינים ומלעסד אבות . עשו כפי
תשונת לא ידעת

בטורס כי תחלל איש ותוקיר מעשה כסד
והתבונן וכן טעם לכל מעשו אשר ישע

ויהי כאשר רצת המבקש להפיר מהחוט אשר לו צנ
ויאלר לו כחלק מהמלאכות הנקיד אשר אין
בה לעשה אותה קלון והיא לו הנכח ואשר תל
לעשותה בימי הזקנה וילך המבקש לדרכו והחוט
ישב במקומו . ויאמר המבקש בלבו ונס את
שלעתי כי החסלים לזה הם שילמד האדם

מלאכה נקיה ונהיה לי לעשרה מילה יום פקסית
כניה ואמר זל אי איסור לעולם בלא בשם
ובלא בורק. אשר מן שללכותו בשם ואו
מן שללכותו בורק. והיה לו שילמד קארם
מלאכה מעלה אשר בעלה מוצאן בעני בני
קארם עמה ועלה ואמר כי מלאכה קרפואה
כל המלאכות חשובה כי היא מלאכה וחכמה
ואל חכמה

כשתראה להתלמד מלאכה
ואם רוצה לך להתחשוב כי
הי יש בחלואיך אין בכחך
ויש חולת אשר פגמה מזורו
למד חכמת רפואה היא מעלה
תהי רופא לכל מכאוב ומחלה
רפואתם ואין להם תעלה
ויש חולה אשר תהרד שאולה

במה אל יי כל לבך ואל פינקך אל תשע
על אליי? מעשיך ויטו לחשבותיך
שומר סו ולטונו שומר מצה עשו

יהי כאשר סל תצחוק חמבקש עם חרש להטום
עם הרופא דה דה וילך אל מדרגת מהנה
עולה הית בן רופא גדול מוכהק ומכוסה ודא
מצליח בידו ש אשר הוא עשה ויבא סגן קבאים
אל בית איש איש שבקש רפואה למחלתו
והוא יטב על כפאו כבודו ובשארית ויעי

ויען כל ענין הקוד והארתך ולבש לבוש כחש חזק
ויוציא סג' אחר להם סג' שתינו ויקחה ועשו
קשים עיניו ויקחם במר אהו ועינו ויגע אונת
פעמים ויקמו ויתלדו פלגים ויבטו אל הענין
אשר על פניקם ובלוחם שלהקם ותכנתהקם
ויאלר אל אחר זה הקטן מורה על זכר עבד וסד
ועל חלשק האכנוולמל וקיסוס הסד ואם לא
ירופא בראשיתו אחרות היה עב אובד וזה ק'
האחר מורה על חמימות נחל וחזק וזה מורה
על קהרות נבט דב קר בעליו נזק וינזר על
ימין ואכל על שמש האחר שיחיה מחליו
ועל האחר שימות ורואיו יאכלו איו ויאמר כי
האחר תהיה בזיעה רפואתו ולאחר אמר כי
תהיה בולק מנעו ארוכט ולאחר סדקיה חליחות
אשר סקצבת כזה וכזא ס אמר למבקטם מלגיו
רפאות ויאמר המבקט בלב אין או לא זכר עבאוק
ואם בכו זאת המלאכה לדעת סל זה על חלפתם
זו היא בודאי חבלות האדם האחות ותפלת הצחכו
וקעני אוחו כז ולא ארף למנח אבקשנד
כבקף וכמטמועם אחפשה ואמר אנסה ער
דסה זה הדופא הרואה העולם והעפדות צפה
וולי יודע אם חכס הוא או סל ואם זר מעשהו
נדבר פניו אולי משנה הוא וילך אשו לבקר את

עלה
לה
לה
לה

מלה

פבקר את החוטאים אי א.ש. גדול ורכ פענים
 והאיש חס יושב אוקלים וכן את כל עשייתו טובת
 על עמי דו. יחסר ונשמה מוחלי דואבת והא
 לבדה בולדה לאביה מאי האום ותאולת על כן
 קיתה כ רסה ועיננה העלמה דה בתולה לא עשו
 וכפות רנלה הצבארה לא נוקו כי קאב
 שומר זו הסך פא.טון בת עין וכל מחמהם נ
 עשבו לו לעדה כאן והא סטלה ואיש ללא
 ידעה ועל קבעל לא עלה עליה ויט קרוסא ד
 ימינו עליה וימשא את כל שנה ויוקף לצינת
 לצינת זרועה השמאית ועליה נגשט סאכסבותו
 והשתולס פשעה חזי חושב לחשבותו והמסקא
 קיק שוכר על ט מעשיו ותחבולותיו ואש קקטא
 בן בערה וכמעט תאטגו סאכל קש לשון אש ק
 קטאטו לטעה אז אמר וישא לשט ט קטא
 ברופא ובפעל

חס תאקב לעמוד בקור אישים יקרו וספיקס היות כופס
 וראות צביות חן אשר מען סל איש מקותרתה קופא

אחרי כן אמר לאבי העדה דבר סתר ל אשך וצוה
 להוציא ס איש מעשך ויאמר קסתלת בזל סך
 ולי נלה נלה והיא לחל קחסק חולה
 ולאחבה מקותרת מובה טכחק מעלה וסס קאיש

וחס חיים החסוק לו נלש ועמד ראוי במקד הי שדכטי
 אשר ביסוד תמיד הנפטים ותשלח רוח הקודש
 ביטיטיס ותפסל יועץ וחכם חרטים ואם א
 איך שולע לי ולא תקטיב לקולי מהרה תהיה
 זאת האילת שליח להטלנכ סותים ויורדק
 לשוחה ויחמד אבי הנעיה אנה מוציא
 דבה על בני קטרה ואעפני שהיית
 יודע זה יועה צורה היה לך להיות חקלקן טסקה
 ותען הנעיה אבי הרופא דבר אלך הלא תעשה
 ותחלה הילסקט על דבחו ויאמר נש זה שלא צעני
 ולא יוסל לבעת זה כי איש הנביאים המונציאים
 חזון מלי ויאמר עוד אטעה ללבב עמנו ואמח
 היקופ דבנו ונאמו וילך אחינו לבית חולה אחר
 אשר לעצם קליו בילות היד בוחר וילטש כפעב
 בפש בזרוע ויחשב אלן איך ודכה אלה ה
 הוהע אמר לו הקפלתו צולך הקטה אשר
 לעצם כאבו כל דם עונה תשה ואני רואה בען
 חלב החורשת כל חדה כמן והגולב חואה כי אתה
 חושב שיש לך צלח בהאק ואין הדבר עלוטיקסט
 לא בלחיצה הצלח ודהאק בהאק וזהלך האות
 כי הנשלה כדה והרוח נכח ויוסף המבקש
 לתמוה על מה שראה ויאמר רעת זה מעני פ
 שליח ואולי אמר לו זה המלאך סחלוס או ה

ש
ע

חו קטדע אלו בחמה לו אסקוט ולא חנו ש
שיבחו רסו וחד לעילק לחירו ויהי
כאוב הרפא לבט נטל החקט לבטו על פניו
ארנא חלא קולט ואחר לו יהי חקורד צוק
הרופא אשר על כל חסו נעלה והסיר יי
לחולד כל לחט ויעלה עליהם ארובת ותעלה
ויחבר יחטי לחיות ולחיות לעש
תהיה מטותק עמלה לעלם קתמלת
נלשיך והע שמים ונדעך והנס דבר
עבאים ואמת ויגב סאתה הקוב סמלסאים
והקסמים אשר קנול חאים ואחר
הודע אהים קותך את כל זאת אין עבון ונס
כחוך על כן לבנה נשי לחכותך והנע
לשל חוטף לבגן שחזעט חלנה דא
ערקיס ושתבאר לי צרה ולקצת לחזקיס
חטויך הרופא צר זו חלילנה יהער
עשע האוס וחזר חק שיצרא
ויסלה ושלחת עבאות נהיות סחא וחסת
חש עבאות קולט שאל החקט אס כן
הוא בסחא לשחור ותגיד
העבאות ולחסיר ל חולי ולקטן לו עבאות
רפאות חטויך הרופא אינו כן אק הרופא
עבאות העבאות עב האוס יעין

קארם ולבסיר לחלמט וישתלבוה שני ילדו
 ויעשה ל' לשאר שני לה שרתיב הלחמט ואחר
 כן יוחיל שיהיה מה לשעלמט ואין עליו אשם אם
 נכונה ותחלמט והחולב לא ירפא ובלא יזמו
 יספה כ' הוא כרב החובל יתקן כל צרכי ה'
 חלמט ויעהינע וזה יוכל לעשות אם יהיה קע
 גדול בים וישכרם וכלהינ קצת יעטר
 תחבולות ויערך הקרב בחמיה ודעה וקוקלוק
 לום לחמה וליל השועה ואחרת אי

אשר יצא שאל אל א	בעת שעל תהי שעל
בזשך אין ביד א	ודעי דוק להוק
ולא כאשר אי	ראה כי נטשה ח

והרופא הוא לשרת אל המבע בשאר העמים אל
 באומם ובקסיר להם לחלמט וכע קומע
 נאחר שלם דמו וירפאם ויחלמט לשחי תומע
 על כן כשיחלמט קמבע אין כהעשי הרופא תועלת
 ולקסיר קחלמט אין טיטלמט

אם טעמו חזק ירפא	חולב ירא כ' יסטר
אך קעסע הוא הרופא	כי אין איש רופא החלמט

27
וְכַתּוּב וְכִי תִּשְׁמַע בְּכֹחַ הַחֹלֶה חֶזֶק לְהַחֲזִיק
אֵין בּוֹקֵד אֶל הַחֹמַיִם אֶל פִּי הַקַּבְעֵי מִפְּנֵי אֲוִיר
אֲלֵנִי שֶׁמֶת מִן הַחֹלֶה וְהַחֹלֶה שֶׁאֵין אֵין צִטְרוֹךְ
לְרֹפֵא לְעוֹר אֶל הַחֹמֶה וְזֶה שֶׁאֵין חֹמֶה לְהִיר
וְרֹב הַחֹמַיִם יֵשׁ וְהַחֹמֶיִם שְׁעוֹהִים קָבֵעַ
וְהֵם לְשִׁבְעִים פֶּעַם וְעַל כֵּן אֵלֶּךְ אֶרְסִיב
כֹּב לְחֵמִיּוֹת אֲמַר לֵךְ שֶׁאֵין לְשִׁבְעִים קִלְעֵת
הַחֹמַיִם בְּכַבֵּעַ **עֲלֵךְ** הַחֹמֶה הַזֶּה עַל
אֵם יִדְעֵהוּ **בְּחֵלְכֵם יִדְעֵהוּ**
אֲלֵכֶם אִו לְקוֹפֵק עֲלֵם עַלֵּךְ רִחַק מִכֶּם
אִו הִיא חֵמֵה הַקֶּה **חֲלֵךְ** הַחֹמֶה דַּע פִּי רֹב
דְּבַח בְּיָוִים עַל
אֵלֶּךְ הַדַּע

וְכַדֵּם הָאֹמֶר וְהַיִּשְׁרִי וְאֵבֶה לְלֹמֶה לְחֹדֶשׁ
וְלֵאמֹר שׂוֹ הַחֵמֵה אֲלֵכֶם אִי אִישׁר שֶׁלֵּךְ
יִשְׁעֵהוּ וְיִשְׁעֵהוּ אֵעֵף שֶׁיִּהְיֶה בְּלֵעַת אֲבוֹקֵרֵי
וְאֲלֵנִי יִסּוּחַ דֵּה שִׁמְעֵה לְעֵתִים יִחֻקוֹת וְשִׁמְעֵה
לְעֵתֵי... וְאֵלֶּךְ אֲבוֹקֵרֵי אֵבֶה לְלֹמֶה הַחֹמֶה
שֶׁשֶׁשׁ חֹמֵם פִּי קִבֵּץ בְּזוֹ הַחֵמֵה יִקְטֹרֵךְ
לְצִיּוֹת וְאֲבוֹקֵרֵי הַחֹמֶיִם נִכְבְּהִים בְּ
בִקְשֵׁה אֵשׁ תְּעַלֶּה נִדְוֵה וְחֵמֵה וְהִוֵּדְכֵה עַ
עֲלֻקִּים אֵין חֵמֵה אֲוִיר עַל שֶׁקֶם נִלְכֵם וְנֵלֵךְ
לְקַבְּלֵם וְכַשֵּׁי וְהֵם אֵין חֵמֵה וְהֵם חֵמֵה בְּזוֹ
הַחֵמֵה וְלֵכֶם חֵמֵה חֵמֵה וְהֵם חֵמֵה

והוציא אתו את השלוחה לא שהם בארובה קטנו
וערב בדבנו דבהם רבים אין בהם תועלת
והיה קטן אכזריא בדבנו ויש אומרים . ט
האריך ש באעלים זאת המלה . ושלח י. ט. נ. נ.
האדם כי אס בייעה בעולה ואין זה לטועל
המשכילים אשר בנה לתפעלים השתדלים
להיות דבהם על גמולתם קלים וקמלים
השמים לא טקראט שהיה טכע זך להטן ה
הדמה ונס נאלינוס בחלות הקטן והטבע
הם קטנים . חטיוץ הלכקט אינן לחלוין
אותן שהיה נאלינוס בחלוקת
הרפואה הם נבועעלם אבה קאדם אכל ששעה
ט לעולם קטט הטבע לא יד ולא קטן קודם
חטיוץ קרופא איך יענישן להביא דבם
אשר לא ק עליו ואיך ילחם כבול
לחם סמלת אליו חטיוץ הלכקט ודאית
טוב שחבר קט באקינוט טכ
בו דבם קט חיה על חובלת אטועט ונס
קופס דבהו . אלה ואין ל יהעו אס קעעש
לחזוק אס לא ואס יא אהו דבר אחר לחזון או
אין דבר אהו גלאחר שאט אורז שאין ל יהעו
באו הדמם לחזוקו כלו כן שאין ל יהעו שוט
כל מה שהא בזה העולם אס הוא קט או חלב טק

ל. ט. נ. נ.

או וולפ טן ואי זה להלוקח לקוחו . ואחש
הלקים והכחוק השלמים והם הכחוק אשר פעלהם
נלכאים בעולם אי איפער שיקו לא חש הכחוק
ועל כן הם מוהים עליו והחזקים אלו ואין אי א
אומר כהם סוף שאחר פרץ אטרע אי איי יודע
יודע לעצמם לעקר לא אי אומר שאין לי ידע
בעצמם אבל מהם עלאים אי יודע זה לפעלהם
ואלו הפעלים הרכבת בעל חיים וזה שריר
בניחוס והעניות ובאיית החלמות והמעשי קל
יות אשר יורה על פון והטנחט ביטוח שמש אור
לחלש היחד ב וזה שיראה כים להכלת האות
ט באעור אחר שחשבו להשם ולשקוע בים
באות אשר יראו ויבטחו שישע יורה חיה כרוב
על מה נשאל ואין אי חוזה שיצק לב אי אדם שלא
ידע לה שדוא עצם הכחות קלמים ועל כן ראיית
לבדלם ולהלש כפי חל שיחייב קדח ואט יודע
שיש לנו נפש כאלו שארעים זה פ בע אדם וזה
כי אי חוזה ט כל בע אדם קוראים לקסד אחר
זה תקיד התנועה החיית וההרנט שלה ט
שישיטתו בעל חיים נפש אבל עצם הנפש אי
חודה שאין לי ידעה כו וכל שק שלא אדע אי
היא חוש או וולפ לקבלת לחות

עכ כאן דבהו

ושבע מש חמשים כי דכהו אלה חיים על סוד —
 חבלות סמכות לא עשך ורם הפוקוס המסחם
 כל אלה קדכים לא למד ואמרו פאן סמך ל
 להם שחנות קטבע במסאות קבוא ית ושאינו
 טף ושלקה קטף לא שיעו כלו שאין סמך ב
 במסאות השמש ואוח לענים שיראודו ועל כן א
 אמרו שאין ראוי למוד על דעת נאלינוס ולא
 להשעם על דכהו לא במסות הקטאות לבדה —
 וסו ראוי לקב דכהו . שאכל המסך הודעני
 ספי מלוא סר הרפואה שאין להשעם
 עליהן הודעו למוד דם חרופים ופיהו מלוא
חשיב חרופה ספי אכוק ראש מוטם מלוד
 ובהך למוד ספי נאלינוס וספרי
 חסון וספי בן עמרין ספרי מוכים ורמהקם ק
 קצום פולות וסען רחבים ודכה גאזי בחות
 המלוא נכועים ולאד מעלים והיך מוזמחה ב
 במלוא סר הרפואה ושמש ימא חרופים ודכה
 יחוק קישרגל מלוד מלוד מועלים ודכה א זחאכ
 מוטם ואם קדיקלים וספי בן סינא מלוד קדיקים
 ולהוברים ולהכמליט פתאים ולא ינינוס לא
 החכמים אשר כזו החבלה וסו כמות הקטון כקיאם
 והספי שחכר בן יסד הנקרא כללית קכ
 ונקי ואין בו פסולת וסל דכהו נכועים ורכי

37
 172

ורב חנועלה ורבע משה זל קצר קצר נאלץ יוד
ובזו המלואם חצי קשהם וכל אחרותו אחרות נ
עמדות ודבחו ברומם שאל המבקש תודיע
בזה ידעת כי חלוצת האטה היסוד מלכות
החטק שהיא לידת אכזבה ואם החוטק מצד
חטלה זו ידעת או לפי איהם שלעת
קשיח הרופא מפיט שאני חקרת ענינה
בראות קחש ענה כשיה ושאלת אותה
על חלוצת ותנה אין למש בתשובתה והספת
כי זה יקרה לאחד למש דבהם אוטיהיה מצד עני
המחשד ושהחלטים השחוקים עליה נבהם או
שפחה דאנר על דם לא תרצה לגלות ותנביט
בלקוהע אותו וכחשט אינה חדשים ובזו שם איש
אחד בענה וכשחמנה שמו השתנו שנה ובראות
זה משנה דמן זרוע האטה וראיתי וקנה שיתנה
קדשן ולקידת תנועה כי לא יוכל הלב להחזיק
עלן לקחת ראייה מלהירוק קדשן וקושו
כי נפשו קטנה בנפשו שאל המבקש
ובזה ידעת כי חלוצת היא חוטב שצב
שכלה לו מלה בה אותו ולא קיה כן לא קמלה
קיה בלחוצת קשיח הרופא מפיט שש
שחוקת שנת סמכותו וחתה בארובה אשר
מחשבותי עשעם מועלים לצמה חהאז ק

37
שקדו

וקרופאים זכרו שהם לו רפואה ושעת כעלה
כי הזכאו בית קרופא תחלה ברפאת זו חלילה
וידעת כי קטלה היה בלחיתו לחידוד הקדחת
וקושי ששילט ויובש שעלו בתחלתו וזה
לרעש כדוסן פאו במחט דוקסן אוטו שאל
המבנה ומה טרף לעשות לו התחבולות
בתחלואים ולחט שנת קשולעים והרואים
השיב חרופא שם להוקיר זאת החלילה
בעני קדמון ולכל זה לא שיב חרופא
אל חלמון ולא הוא לקטבים לו אפלו שירפא
בהנם וכן נאלץ הטוב שברופאים להינם
כי תכלית זאת החלילה רפאת חלילה והם
שימו חתמית הדוח ותחיה החתש צולה ולכל
שעות כע אדם ומכלות היו שפעם על הטבע
במחלתם ולא היו יותעם שכו לרופא שאיפשר
שיזיק אותם ויזהר לשחק ביותם

אמר זמן לבטל תמיד חופא תמית בע אדם וקה הונם
יתרון על חללכ לות כי הם ימיתון האנוש חם

ועל כן יש לי שאמר פאשר או התחבולות חדר
שלא נשאר להסמוך בין כע אדם לא חללאת חרופא
ואמר קחם יש לי שחכום חסע שקורא
מתענג בדבה כוזב

וים לכבד לפני קומעת כלכבד זהרופא
אלר קחבקט אל הרופא אשאל למך שתכבד
ט שתם עשרה שאלות לזו המכילת
כי לא דעת מעליה ונאות לרעת עטות
הגוי הרופא סאל ואני אטיבך פני סכל
וכפי מה שנקדי בזה בימי תכל
שאלת ראשונה הוהעני מעש למה שאמר
הרופאים כי קין לוקיך ככבד שנת
אם יטענו ומזו רעב ויתיר עם האכילה ככב
כבד קבוא תשואת העני לפני סה
לחם לקום חכב ויללא הקבוא
קייטום רבים חלים ומאבהם עלשים לחמת
החלי ויסיר חכב עם האכילה לפני שאמר
כאפה קבוא אשר נכח עליו הקהות חלום שזר
וישגח מעט מעט לאין קטור רב ויפנה סתומ
הלקוחות שנתן חזם הלוחה וירקק המוקהם
העבים והקכה הטללת שיעל היין לסל מי
טיב כבד לפני כי בחזו התחמה כעל חכב
שאלת שעת למה היה הזין לעל ולא יעל
יתעל תשואת לפני שאינו
לעל ככל חלקו לא בעצב קדק
אשר בו ומשיכה שאר העצב העב ולא יוכלה
לעכלו שאלת שליטת מה הקכה שירוק

מי גדלו הרבה (ישלן) מי גדלו לפני (קיה) ראו
להיות הדבר הקדש תשובה ירחו לי גדלו
קרבה להפסד הדם אשר בבשר
ושאינו עזון לילכו לא לעצ ולפני דוע קדם
אשר בעורקים הדופקים השלן לי גדלו חנע
לפע סקדם לתפסט בבשר (יזון) לילכו קרבת
ועלן ילעט בעורקים וישלן קבשר וכשישלן ק
הבשר ישלן לטעף שאלת רביעת איך
תתן פרשת הקיים הקלב הקפאל
באכאולאל והדס הקפאל בראת והקלב אשר
בחון הקפאלת ואיך טע קדפכיס תעשק וזה
דבר חיוקת תשובה לפע כ קבשר
להתן כל קפאל נלדס וחלב
ולקפאל ל דבר טק וזה לפע היותה עשוהת
שאלת חלשית איך תיה השתן קשחור
אורה על שהפכ הקלמיס
לחוס גדול ועל נכוח הקר ואיך יורה על דבר
ומפבו נבלת יוס לאי זה נלשעהס יולד
תשובה לפע טעכעהקוס וקקור לעשות
אלה טע הפעליס ומה טפעל
החוס יקדלו אלו בקרה קעועס קלוהס על
החוס כל טען האס ומה טפעל קקור יקדם ל
ענן יורה על קקור ס טחוק ככרת ועוד כ מה

ועד כי מלך שהוא מנצח החוס ריחו רע ואין כן
בהוה מנצח הקור . טאלת ששית למה תעל
האבן בסלות ובקטעם בבועתם
תלאוץ לפע סקדבהם הקבעים בקטפס
קוקים וילרו הקלטים העבים ככה
חולם וירדו אל הכועא בשמלים אשר כטורת
ולפע סקבועא במקעה קוד ולועאת קדס יק
יקטאו בה אותם סחלטים עד סיהו טאן וזה
בזקעס כדסק כי הפעלים הקבעיים כדס חלטים
לאחר וקלטים עבים ואין בחולם הקבעי כח
לדפכס וסאיתעכבו סס יקטאו מעט מעט
עד סתוע האבן . טאלת סביעת למה
היה הזרע הקדמא בזר קאונא אס
ישתמו סלב יהיה רשאים ואס יאכלו טרזון
יהיה סס הלוח . תלאוץ לפע כי מה סעל
שעל קלפס וקלפט קלמא
וקלחו סס לאר עד שעסקבורה וקלפט ה
לחיצה בינתם ואס ישתו סלס לא יעבור
כה קלחו הקלפה ועל כן היה קטון פתח ה
הצלחים והסלב ילפגה אותם ולסיב לאחור
הקלטים . טאלת שמינית למה יכלחו
ערוק לחלל קשמל ולא מן קילמ
תלאוץ לפע סהילט קרוב להכבד וכח

וכזה חלל הוא מדוק בלתי הדס כי מלכו יגאך
הלזן אלו . שאנן השיעית וילפע חק היא
ערוק. חלב משתי קרומות וערוק.
קכבר מקרום אחר לבדו והיה הערוק חלל ע
אל היה מלכלב מקרום אחר לבדו והיה ה
הערוק המפע אל היה מלכלב מקרום אחר והוא
הערוק הערוק הוזה . תשועה היו ערוק. חלב
משתי קרומות מפע תיגע בבות קרה
חחוקה אשר בהם ובעבור שתיה הרוח שלוחה
היה חלל חוק והיה הערוק הוזה מקרום אחד
כה שיהיה ק ויקל עלו להקבץ ולהתקבץ
ולתפסע ולמע שיזוב מלכו אל ההאם
מקרום הדק האזה הנאות לעצם האזה ועד כי
חפע שההאזה חכה לא הקבץ לשני קרומות חכה
שאן כן בשאר האזהם שנים השיע . שאנן
עשיית חלה לא יתה היולד בשליט
ויקיה היולד בשביע ובהשיע . תשועה
זכו הרופאים כי היולד בשביע
יאל מוחס קודם שיכלה והיולד בתשיע
ובעשיה נשאר ברחם עד שחלל לקחוט ג
שיקרה לו בשליט כי בשליט יקרו לעצם
לקחוט שנים יקומו האחד חכה שיקרה לו ברחם
והשני שני העטן אשר כן לקומו ברחם וכן

ובין מקומו סאיר וקצת שיחל בשליט מטע
 שהוא מתנועע בשביע תנועה חזקה לצד
 להרחם ואם העשב חזק עז סיקתו הקדומות
 חלקי פים עליו שהם דבוקים ברהם יצא כחדש
 השביע ואם הוא חלש ולא יוכל לסתם לא יחלק
 מטע דבהם או שימות לחמת אוות נזק ויצא על
 או שיסאר ברהם ויחלה וישאר בו עד שירפא וזו
 עז ארבעים יום ואם יסאר עד החדש העשירי יחלק
 יותר מאותם החלבים והראיה כי העובר יחלה ב
 בחדש השליט כי כל המעובדות הן בשליט חלשות
 ויותר כבדות מלה שהם בשאר חדשים וענין
 האלות דבוקים בעני העובדים **שאלת**
 אחת עשרה למה הן הקדומות
 המוקדים בעבר שלש **תשובה** מטע
 שהקדום האחר המורכב
 דופקים וזולת דופקים והוא סתקרא שליה הנזק
 אליו לגזון העשב והשני הזכך אליו להיות מקום
 לשתי העובר והשליש הזכך אליו להיות מקום
 לזולתו **שאלת** שנים עשרה אי זה מהאבות
 יוש תחלה **כי** אם תאלר הלב היאך
 הוא ניזון בלא כבוד ואצטומכא ואם תאלר הכבד
 היאך יתבשל המזון בלא חום הלב **תשובה**
 לא נדעתי ידעתי

כח

חללי המבוקש בלבן ועל זה נאמר באשר אינך

יודע מה דרך נכון

חלתי בלא תנוס דעת פלאה ואיך ברא ליהם קבהא
והנה דרך נפשות אלה נות ודע צמים בבטן המלואה

אחה בן קרא המוסקט עם הרופא ספה הרטאוף
ושלש עמו קחולים ויקי באשר רצה להפריד
מלכו אליו לו ארע הרופא טע אמר לו שמור
בהאותך בהשקך לאכול אטלה נסד דק לשבוע
ונעזובך עצלות הינעה וילך המבוקש
לדרכו והרופא יטב בלקומו ..

למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים ותשמור
סגם מעל רגלך וכל דרכך יבוסו בכל עת
יחיו כנהך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר

אחר הדסים האלה בקט המבוקש להתכוון
בגדות החלדות ולדעת תפירת
לעלות השועים הנבדות הלובשים כתינות
אור וקבעים היקרים הדומים לפנים חצים
ללבוש והלמעלה חס החלקים בצערן
ובלרובת טאים ולעלמם יסור קבדים ה
קצאים ויש לנו קצת קטור על ראשם פ

כ. ח. י. ק. ה. ה. מ. ל. א. כ. ע. מ. ל. ד. ל. ט. נ. ו. ו. ע. א. ה. ל. ע. פ. ש. ס.
 ו. מ. ל. א. א. ד. מ. ק. ל. ב. א. ש. ר. ל. ו. ע. ש. ר. י. ד. ו. ת. כ. ל.
 מ. ד. ה. י. ק. ר. ה. ו. כ. א. מ. ל. ח. ט. ב. ח. ו. פ. ה. ו. כ. ר. ה. ח. ו. ק. ה.
 ט. ב. ו. ר. ל. ב. מ. ו. א. ס. כ. כ. ע. ו. ה. מ. ל. י. כ. ח. ו. ס. ק. ל. ש. ש. ט. ע. ע. י.
 ע. ש. ל. ד. ו. ש. י. ע. ל. ב. ט. א. כ. י. ו. י. ו. ל. כ. א. ע. ש. ק. א. י. ש. כ. ה. ק.
 ה. י. ה. כ. ד. ו. ר. ו. ת. ו. ו. כ. ב. ט. ח. ח. ה. א. מ. ל. צ. ע. ו. ת. ה. ע. מ. י. ד. ו.
 מ. ל. ד. ו. ת. ו. ו. ב. ר. ה. מ. ל. ח. ק. צ. ו. ו. ו. כ. ט. כ. ע. מ. ל. ה. ו. ה. ח. ח. ל.
 מ. ל. ע. ה. ו. ל. ל. ב. ת. כ. ד. ר. ה. ת. מ. י. ה. י. מ. י. ש. ו. ל. מ. L. ה. ע. ש. ו.
 ש. ל. מ. י. ש. ל. א. י. ו. ס. י. ה. ע. ל. י. ה. S. ו. ל. א. י. נ. ר. ע. ו. ל. א. נ. ט. ה.
 י. מ. ל. ו. ש. מ. L. ו. ש. מ. L. ר. ה. ע. ל. א. ת. L. ע. L. ש. א. ו. ל. ל. ש. א. ו.
 ל. א. ע. ש. ה. ל. ר. ע. ח. ו. ר. ע. ו. ח. R. פ. ה. ל. א. נ. ש. א. ע. L. ק. י. ו. ט. ה.
 ח. ו. ל. כ. ת. מ. י. ש. ו. פ. ע. ע. L. כ. ד. ק. ו. ד. ו. כ. R. א. מ. L. ת. כ. ל. כ. ב. ו. ל. א.
 י. ש. כ. ע. ש. מ. L. ו. ת. ש. א. ו. ו. ע. S. נ. ע. L. מ. י. S. ל. A. י. ב. א. ש. ו. L. ע.
 ח. R. פ. ט. ו. ש. ו. T. K. ו. ח. M. L. S. ח. ו. L. K. A. ו. ש. A. כ. D. K. י. S. R. ה.
 ל. B. S. L. A. L. B. M. O. L. L. L. L. S. O. L. L. I. S. R. E. C. A. I. N. S. M. L. E. O. D. O. M. A. N.
 ו. M. S. A. T. T. S. כ. B. R. O. ו. L. S. O. I. N. M. O. K. S. B. A. O. M. L. A. R. T. I. C.
 ו. A. K. K. B. E. T. N. L. O. I. D. ו. S. E. A. T. E. L. A. M. A. Q. U. O. T. I. O. N. E. S.

כ. ט. ע. ש. נ. א. א. א. כ. ו. S. ש. נ. A. ה. נ. ל. O. I. D. ש. ט. א. א. ו. T. S. L. A. S. T. R. O. M. I. C.
 ו. A. S. T. A. K. B. T. H. I. L. A. A. H. B. E. K. מ. L. O. Q. Q. E. T. ו. M. L. S. K. I. N. T. Q. I. D.
 נ. ע. L. E. T. H. A. I. S. H. E. Q. U. A. E. L. L. B. K. S. D. H. O. כ. B. S. M. L. E. S. H. A. R. O.
 ו. I. S. S. E. L. R. A. S. O. E. S. T. R. T. K. E. N. O. D. ו. ע. S. O. T. M. A. S. S. S. H. A. H. A.

שמחת לו וחדוד לאס שבצע לנעשקות וקבעתהזוק
וילך לנעש לא. ש כסיל וכרה ולפעל ולחפץ
עב פועל און לא איה ויחהק נעל רשע ארץ
ולא עמר כסודס וימאז אן וטכט טוב בעיט אקם
וארש .

כשתקנה לך מרה חמורה על רוס נפסך תהיה לעדה
ואז תתקרי בעיט ט ויבא לך שם טוב שבקקל ועדה

ואמר דחש און דבר שמורה על דעת קדשתן סנהג
קטוב ואמר אין דם שגלות אל דם טוב חקעטוב
אל דחכמה ומיכולת אל דחמא. לה ואמר ה
שאינו מושל ברוחו אין שטלו שלם . ואמר אין
לגו שאן לו יכולת טוב מלקטל . ואמר חלק
דדס מאזינו לטעמו וחלקו מלשנו לזולתו .

וחמרת אע

דברך ^{דברך} אדכתיבך תהיה לבל לא תחמא אחת ויקח שמעך בפלים
ויחה אשר על כן כחך א פנה אחת וברא לך שתי אזנים

יצא דחש ואמר הקוטר שכלך ומלךך ולא כחש
לא בעתם כי לא .. טכוכטל שר ואחלנב . ייעכו
בעתם ואם תחמא וחדש שום שלא בעתם
תקכב השכלות לשכלך ולדברך ולא יחיד להם חר
והפארך . ושלמת עלך אמר ורבי בעת ילה טוב

טוב מכלל שלא יתקו ככל עטו אחר
 המצא יברך יי' וזה צדק הר הקדש
 ולא יין יסעד וישלם עזר לקדש הסתפלת ב
 בלעלותיך הקדוה והתבוננת במעלותיך ה
 חירות והעד חלבת דק השלמים בלעשיהם
 ואחזק אורה התגלים בלעבדהם כי ארבע
 עט בלתי יותיך הושעת וגמט נענה טבע
 וארשת שפתיך לא מעת ועתה לטרה קבעת
 ולכל שאל הסתק זלמו כפי השאלו האות לבו
 עתה ואתה שלם בכל מדה שלמה אכן
 חסרת המעלה הרמה שהיא נועלת השכל והחמה
 ואחר שהחלט לעלות במעלות השלמות ה
 וכבשת לקצוק היה עמך ואל יחר בעטך אדני
 מחקיר זו שאט אומר כי כשתסתכל בדין בעין
 בעין לבך ושלך אז תחזה כי אינו יועך העצם
 החוננית לך וללא כי ידעך לסקט השלמות
 מהיר לא חייב לזכרך זה של סק שאהיה לזהיר
 ואחר חזע אהי אונק הדעות דעת המלות
 ואחר טקנית היציאות קנה השלמות כי חייס קס
 למוצאיהם ושלוס כל טעב נהכותיהם

אחר חזק במפעלך תמים וסדרון אין במעלך
 חזק להשלם סלך חיותה שלם ואז ואיט לא יעורך אלך

וכשלו עשה דבר המכשיל צעק צעקה גדולה
ומה ושמה לו כלבא ויאמר הנה צדקו האלהים
כי קערי ערי לא קיה נבא ויאמר חקטב חלנבא
דבר דעב ומחלה וקורט ואחלפך חבלה חלא
ידעת כי אין שלמות בשלמות השמים ותכלית
החדש יושר התעללים חסותם צטורתנו הקדושה
וקטורת כי על כל השמים חסותם לזקתם
ולתרחוק מהמדות הרעות ולעשות השמעות
המעלות וליצוה קרועות יען המדות הטובות
סדר כפי אדם לעמידות ומדעת אותם למסדות
ותחיל מורת רוח והעיות מאבדות והנפשות
מגליכות לאבדן ולחזות נעות יודות והזקתם
על הקהלות כיהא לז' שלום ויקרה כחו
שקטות מדיה נועה ומקרה ופעלה קנה יד
ונחם צלחה והכילות משחית פעלנו ועב
עמי ישחיו ונאתן אדם יתיב לו ולפני גדולים
ישחיו וקטלי הולם נשאו ועשה קושר והסלים
אלהו כל מאן דלית הוא ונתן עית הוא כשר
ושאלו לחכם בלא דומים לעשה כפי אדם למעש
קטם ויאמר בקטם אל כפי אדם ואמר
הכילות חולי אין לו רפואה ואמר הקילות ראש התלמות
ואתחך המכשיל תשוב פתוחת ולפך
לדעת ואכה אשר הוא עקן טפח

3

בלעך לבקש חמלה ורוח נטן חדש בקרדך לחקור
 דעת ומחנה אהלה פנך שתלן חליפה עמי וכל
 לחסודך עלי ולא תבוט מלחמה ע צרכך אלי
 ואז אשליעך דבה תחילי דך הערבים ונרוד
 לודם ע דקדק עפעלקה בארבים ויאמר המבקש
 למה זה אהבא בעע אדע ט אט אייט חקר דע
 ואין להקרה שום אדם רצוני ויען חייט מנעורי
 תאכר לחברת מנקה חמלה ונכסעני אליו ולא
 ראינו משמל שלא מחמת עשו וחליטה שפתי
 עע לעורה ו לא אקחה פת לחם ומקע לבך ותן
 אהה כן ויאמר לאר על בית מבוט מבוט והכן
 כי אתי יאכל זה המבקש בבהם כיקח מהמבקש
 חמלה והאשים אשר ל מעשיהם לשום שמים
 והלשחת הכן מאכלים טובים ויתן למשה ואשר
 יספק לחמשה כע אדם קטים לבט שעהם ואלו
 נותנו נאד לפת לעניים מה שחש אירו ויאמר
 המבקש לאה הדוא מה טובו לעשך וכלה הם יקום
 ואתה מהדבהים העושים צדקות הרבה ולען
 אוההם ובשוק אינ אוהר טנפתו פינו ובדבה
 חכמינו חמלה יאירו דבנינו ולא יהיה מהשפחות
 אשר מלפני קיא צוה שלחנו לא יהיה פולחן אשר
 לפני יל עק ובחקך שתלודע ושר המעשים אשר
 עמך ילח האדם כזה העולם קצ ויזכר לעולם שכלו ארון

ויאמר לך החסיד טוב הדבר אשר זמית . הי . לקורך סוף

אחה אסך אס לך תזכיר חסדו קל הוא . קנך
עבודת חלך וכלו קיח צוה ללל שלחך

אילר חסיד דע ככ כ קלדוק קטובת הם
שנות בהירע ועל ס עך חזרם
להרניל עשו בהן לעש לעש ויברח לקח צוות
עד שיחלף האמצעות . ויש לכת אדם שלחש טוב
וילוכניס לקבל אותו בלעש הרניל ומעצמם ויש
שאונס רע ולא יקנו אותם כי אס בקושי וסדרניל
נזר ואיפשר ללל יקנו אותם עם לזה וכן אמר
שלחך עה אס תסעט את האול בלחשש . ואלו הם
הטזוקים בעשותם הפעלים תעוסי כ הם מורכבים
לותרים בעשייתם ולעש סתם הקן חזנסי אכל
שלחנסי החונ הקוב הם טלחיס בעשותם הלעשים
הקובים וכן אמר שלחך עה שלחך לצהק עשות
לשפט ולחתה לטעלי און ועל קהו האלשים
שאינש ללוכניס במקעם לקבל קלדות הטובות
נדפכס בלקרה ולדרס הרע יטובו ולשחלסם
קבלו שוא הקדס יעוובו . ואילר קחש הפעלים
שאינש מן האדם במקע טעמס בחקרה יוטר
לקרוח קטובות ואלחחף אע

אחב
בעאש

בני אדם הם בטבעם לעשות טוב
ויהא שילם לעשות טוב בטבעם
למכעם יעזוב חיים וחסד
כמו מלשיל לאדום המאוס

ואמר החכם ובע אדם יש להם שיש לו טובת הקהלה
ויש לו מה בנפשו לעשות להם שיהיה בהם הקהלה
וזו הנקרא אל החכמים הבהילי והעבד בן חוה
יש להם מלי שחפר או השנים וזו הנקרא אצל
החכמים הבהילי והעבד ולהם מלי שחפר הכה
לעשות להם שיהיה הקהלה ויש לו טובת ה
הקהלה וזו הנקרא הראשון בחדות ואמנם היה
להם שחפר אותה לבטלה ע לא יעלהו ולהם
מלי שחפר טובת הקהלה ויש לו מה לעשות להם
שיהיה בהם הקהלה וזו מלי שחפר כל הנדעו
זולתו ואם היה מקבל להמטה יהיה מצליח ברוך
פעולתו ויצא מעבודת להיות ואם לא יקבל
להמטה וזו בהמוי ואחר והשלמות
היפה הוא אמצעות בין
בזעם האחד מצד התקפת והשני מצד החסרון
ואמנם היה שלמות משני שטותו האמצעות
במקום הנמשל כלול בקפלות והפעלים
ועל כן היה מצאות הדם השלם קשה מפני ה לקחת
האמצעות בכל דבר מהדכהם קשה ודומת זה
אמצעות המסכה כי לא יוכל לקחת אותו ל אחד

היודע אותה . וכלו קהכעס ונתת הלמן הוא
קל ויטל עליו כל אחד אבל לעשות זה סאו שצפך
ובשיעור הצפך ובעת הצפך קין כל אחד יכול :
לעשות זה ואינו דבר קל וזהו הפעל הטוב והחשם
והטוב והטעם של אלוהים האל צעט על האלה
קשה ודמייב קנבקט החדרנה הקרובה לחאמלצער
לאחר שלא יוכל על האמצעות והוא שנעשה הדבר
פחות לאלה שאינם . ואינם שנים לעשות
זה הפעל על זה הצד והוא שניט אל הדעות
שאנחנו עליהם נוטים בטוב כ מקצת בני
אדם נוטים למקצת הדעות בטוב ואשר בו טע
הדבר שאנחנו נוטים אליו הוא הנעיב והחזק
שיקרה לנו באותו דבר כעבור שרע שאינו יו
נוטים אליו עתה בו את . ואשר אנחנו חללו
רחוקים . הים קוקינו בו יתר וסאנעמוד בזו
הדרך על זה סמייב אלנו שטאק נטאות יו
להסך אות הצד כ שלם שטחק להטעות כ
במחירתנו קרב להאמצעות בטוב כטעמו
נשאו למעשה כלו שיקרה להחשם לטקחהו קל
כ הם חטובו אל הצד שהוא חסך עד שיקוהו
לחשור וכאם חוסר יטוב יטר . ואחר החש
ואשגודש בעשות של תקטן ידך
חנת לומר שאנה לחוייב לתת לו ואם תוכל

ואם תסל' לתת לו על מה שראו ושתעשה הקד עס
 בלי שאיך לחייב לעשות עמו עשה ודע כי
 מה שהוצאת לחלוק לבטל וחסדו כשתצוק
 אליו ושרת קדמך בכור שתודע שלא תעשה
 ואם תסל' שיקו דכהך שמים יהיה יותר טוב
 והדבור ראיה על מה שכלב ובע אדם יקחו ראיה
 לחינו על המדבר יותר מהם שיהיו לעשה עלי
 עגם רבים וכן נאמר תודות בעל הן כחארה
 עהם ויש להדבור לחיות כלי שמדבר דכהם
 רעים כנגד הלך או בעל מוטל ועל זק אלו
 עלה ענה גם במדעך חלק אל תקלל וכהם
 השכך אל תקלל עשי כל שכן שיקלל אותם כסור
 וכשר קסיו וכלי שמדבר דכה כפירה שחס ק
 קותהם דבר לדבר קדות ואלו חכם מי שבזה
 שטוב חליות חסוק ויש לחנו לזיק כמו ש
 שמדבר דכה רעים ככע אדם או מדבר דכהם
 קלים שם סת שבוואו שחשפו ועל כן לא ידבר
 המושג עד שיהיה צלח שרצה לומר וילעט
 דכהו כש יסמו ושמדבר בסתמק של
 ותעצל חלכקס המותר שאין בו חסד ושתיים
 שער לה שמתן ולה שחסיא ואל שיאך כזה לחם
 שתהיה בו כי קדוה בכע אדם קוא צהך יותר לו
 לשער לה שיתן ולה שחסיא והחלבים יותר מהם

סוף

ל

לזה חקלון כי חקלון יחו בלא עשר וסלבים
אין למס קיום לא בעשר . ונחמך קם תראה
לבבוס לבוס קפסארת
ולעדיות עק
הכבוד אצל חקלון לבב חקלן שאין בו לכבוד
היה חכם במלך ומרוב חכמה כי חכמה תהיה
אותך באלות ותקן ומעט לה שתהיה עמך
בחכמה יגש למך הקטנה וקטנה שתפזר
אלו תגיע עמו לצדק אבל השתקה תענה
אותך האדם וישוב והדעת . ונחמך
השחר משדות האלמות וכן איך
שלמה אל תתנהח לפע חלף ומשדות השער
וכן הוא שלמה אל תפגע לשעשיר מביטק חזק
ומשדות הנערות ומשדות המשלם וכן אמרו
אל נבד שלם אחד שליח כי אין דבר משלו לא
רעות רוח . שוד השכל ואחד ישוב הדעת ויטהר
הלב והשמע והדעות כלה שאינו מועיל ואמרו
דע כי פהסותך מכם אדם יקנה לך קשנאס וק
וקרסן אליהם תקנה לך החכר הרע והחכמה
הדעים יותר מזיקים משנאת האויבים ונחמך
לבש אצל כע אדם שע לבושים אין
למשכל מנוס חכם ואין חיים ואין עשר אל עמם
לבוש פהסות והתבודדות מכם אדם תלבשו
אצל חקלון ולא יתחברו עמך אל ואתה נודי גלשתור

24

ומשחמך ולתחזק ועצמך לזכך ולבוש חסד תלבש
 אהרן אצל קיידיהם להחלינם ותתחזק עמוס מלב
 טהור ותעלה לזרע סודך . ואחר כך תהיה מנערת
 הדבש ונעמת נגינתה . ^{החיים}
 ונערת חסדנות ולהכניע ללב אחד מלאו השתלל ל
 להכין קמח מרעיון והמחשבה וההסתכלות וזמון
 תאחזק ובקשת השלמות ודע כי לא תכל להכניע
 אלא בהשתלשול גדול ואם תלעיץ החכמה להכניע
 הטבעים המורגבים . יתקבצו טרקים פחדים נקין
 אחרי מבע אדם אלא . וכו' מלב טבע רע יכחיד
 היתרון ופן בע אדם בנצח הטבעים הרעים אכל
 שיהיה נחלע אחד בלשיתיה בו לאותם הטבעים אין
 בזה כעון ומנוס אלא שחידש חזק בשיטתו ל
 להכניעם בשיטתו . מליחם מלחיה על כן אינם בו
 וחס בו נסותהם כהסתר האש בעץ שתא למל . ו
 כשלקחים עליו כי שימנא משרר אחיה או התשלול
 יהיו עבדים אונש המבעי כהראות האש כהקטרה
 ואחר כך לא יתקבלה זק אונש הטבעים אלא בבעליהם
 כלא שלא יתפזר האש לא בעץ שחיתה בו . ואחר
 ויהיה נלה שרעין בו מעטן שונאך ומי
 שיקנה סך שרע שלא . ועליך שפדע לשונאך שהיא
 שפאלך מרע שיתקדו להשפיר מנאך ותבער אש
 שפאלו וכשתכל להזיק אונש ולא עשית זה או קנעת

למעלה גדולה מאעלות העש . ואמר לא בקח
הקלבה והעזוה על אויביך כל זמן ^{כי הם}
לא יעשו חבורה בעש ולא במלון ולא במעלה
ואמר יש מן אויבים האויבים שצריך
האדם שיסתכל להימיהם ויש להם שצריך שיסתכל
להם ויש להם שצריך שיסתכל לעשות שלום עמהם
וצריך האדם לדעת אותם כפי גדרנותיהם ואמר
והחבבים שלש יש להם בחזון של
הכל לעמוד בתם ולהם כרפואה שתצטרך
אליה לעתים ולהם במדוכה שאיך צריך להם
לעולם . ואמר ויש עיבות שהיא כפלות .
ויש מהירות שהיא בעליות ויש חבלה שהיא
כפלות ועלן אם תופל של מותעך כילות ולא
מה שתבאר רבו כלל תעלה ולא סתם כלש
כד עלך עשה זה : ואמר אל ייטל בעיניך
מי שמכבד אותך ^{למעלת האשלה}
כי האשלה מהרה תכחש . ולא מי שיכבדך
לפע עשך כי מהרה ילג . ולא מי שיכבדך מפני
החס כי החסים הנבועים שבלעלות הקינות
אבל כשיכבדך מפני שליית הדת וייקר הנפש
זה ייטד בעיניך כי יקד נפשך לא תקור מלך
בזה העולם ושכר שליית הדת באההת . ואמר
קחת המועץ עוב מעזוב דל . ויאמר

ויאמר המלך קל ססך יכשל ועלך סן
 קמללכם העולם לפני ופאר
 עם קדש לאל מעין קשבע ונשם העצם כדב
 מוקר דגנת וחמלל לרוב קודעת ותואנת לויה
 באמרותך ותמונתך כן יתקיי יתעד ויטביע
 בצחמות נפשך ויחלץ עצמותך

פן דמי מוקר אוקף בקס חרפת סלות אוקף
 על כן טוב ליתת פך מאלפי זכב וכסף

ויוסף עד המלך ויאמר אל המלך אשאל מלך
 בלדות העם תשע שאלות אולי יש ספק
 עליון ושוות מעלות ויאמר המלך שאל כי לא
 אסוד מלך מה שידעת אצל אנד לך דעת
 ומה ששאלת שאלת ראשונה למה
 אלקו שאי איפוך שימא סדעת קשלה
 יודע מרע אחד לבדו תשאנה שמו שאי איפוך
 שיחשוק קאיש האחד לבסס יחדו
 כי ששוא סכלית והדבא טבעי יחייב שיהיה
 מצורף אל אחד כי מה ששוא סכלית הוא אחד
 כן אי איפוך שיהיה קאיש האחד רע אל רכס ודוא
 סכלית כי מה ששאלת עליונותו אינו סכלית

שאלת שעת למה אמרו כדס החכמים ב
באות טאהם על דרך קנוסם
כלל מה שכלל הכוב לא על דרך הדקדוק
השואבה לפע הדקדוק כלל דבר יתה עפ אמרו
וזק קחומר משתנה וטאור זק כ
הדכהם השעלים לחרות תעוכות והמועילות
אין בהם דבר קיים ועל עטן אחד כלו טוז עטן
הדכהם השעלים לבריאות טאין דס מהם קיים
על עטן אחד לא משתנה כפ האדם וכפ הזמן!
וכפ העת ולאחר שהדבר כן כלל זאת החסות
כלומר טלא יסכלו הדקדוק להשתנותם כל שכן
בפרטים כלל טאי איפשר בהם הדקדוק משג
טאים נטלים ואינם תחת מטת אחת ואלטם
צבך האדם השעל שיסתכל תמיד בלה שיכלה
משגלו בעת שהוא טו טו טחא קעטן במלאת
חרטאה כלל טעשה עפ הזמן וכפ העת וכפ
הלקום וכפ מה שצריך שאלת שלישיית
להא אמרו כ לוחת קבטת אינה ט
שלישות והיא משוסות בקטנים השואבה
לפג טקטנים יצר עליהם הקפ
הס קומאים תמיד והכשת מנע אותם למטא ופה
הכשת מנוט בזקנים לפע טאין ראוי להם שיעשו
דבר שיתבייטו מלכו והשלים טנו כן לא יתבייט

יתבטח אלפי שבת יתה לחדשה קרעם ואין
 צדק שיעשה אותם האדם ועל כן אלכו בצדק שהיא
 טוב לא שאינו עלה עם הטלות . טאלה
 רבעת היאך אלכו טקהט ערב
 ועלם שאינו לתשם והטופט עלום לתשם
תשובה שהלשאל והמתן בין בני אדם הוא דם
 קסתי ועל הלעט יזולן שיהיה
 לטאם ולתש עם הטלאל ביהטש בלפעלים
 יצטרך קטב אל האות והאורג לא יצטרך אלדע
 באותה טעה והוא מצטרך לבטל חטט ובעל חטט
 מצטרך אל הדופט ועל כן תעמו ביהטש דע קור
 תלוות לחדכהם על דך הקבלה וזו קהנר
 והיה בך הקסמלד תלוות ל מה שיצטרך ולפס
 שהמלוכר אישאר טלא יצטרך באותה טעה לבר
 אחר ואישאר שיצטרך לעשה היה קהנר טאו קור
 ערב טלה שיצטרך אלכו ולפס טזק תענן קור
 עלצן טהט בהטת והיה טס קסמלד נזור אכד
 היוטם לתהנתהט קורא תהט עלום כי קור מ
 לטער הדכהם ולטוף טן הנוקף ותחקר וזר
 תענן עלטא בטופט פ קור מלנע לבל אה לכת
 אדם אל הקן קורא לו ועל כן אלכו כי קטס יתנע
 קטלום תנדול . טאלה על אי זק ט קורא
 ללקטת בני אדם דוכיים . תשובה

הַשְׂאֵלָה הַחַיִּים הַמְלֻמָּסִים וְהַמְכֻרָה הַחַיִּים
הַמְלֻמָּוִת שֶׁהֵם לְשֵׁנָה לְטַבֵּעַ שֶׁאֵין
הֵם הַמְלֻמָּוִת הַמְקַדְּמִים לָהֶם כִּי כֻלּוֹ שְׂקוֹרָאִים לְבִטּוֹן
לְבִטּוֹן אֵין לְלֹאכִים וְלֹאכִים לְבִטּוֹן הַמְלֻמָּוִת כִּי
וְעַיִן אֵין הַפֶּךְ אֲוֹתֵי הַמְשֵׁמִים שְׂקוֹרָאִים אֲוֹתֵי דוֹבִים
לְבִטּוֹן הַמְשֵׁעַ בְּהֵם כִּי כֻלּוֹ שֶׁאֵין לְבִטּוֹנִים עַל הַמְלֻמָּה
הַשְׂעֵלָה שְׂלֵמֹת כִּי הַמְשֵׁעַ וְהַמְשֻׁלָּם הֵם לֹא דִים
לֹא יֵשׁ לָהֶם הַשְׂעֵלָה יֹאסֵר לְמִקּוֹם הַמְשֵׁעַ הַמְשֻׁלָּם וְעַל כֵּן
יִקְרָאוּ לְבִטּוֹן אֵין הַיֹּאסֵרִים לְמִיֶּשׁ בְּרִבּוֹ הַמְשֵׁעַ הַ
דוֹבִים כֻּלּוֹן מִלְּאֲחֵר שֶׁהֵם הַמְשֵׁעַ יֵשׁ אֵין מוֹכֵר
עַל הַכֹּחַ אֲשֶׁר בּוֹ הַמְשֵׁעַ מִכֹּחַ לֹא מוֹכֵר יֹאסֵר לְמִקּוֹם
מִכֹּחַ הַמְשֵׁעַ לְמִיֶּשׁ עַל כֵּן תִּקְרָא הַמְלֻמָּה בְּמִוֹכֵר
וְיֹאסֵר לְמִקּוֹם אֵין וְאֵלּוֹ הַשְׂעֵלָה מְשֻׁלָּם לְמִיֶּשׁ בְּמִסְתַּ
כִּי מִלְּאֲחֵר שֶׁהֵם הַפֶּךְ זֶה מִזֶּה וְעַל כֵּן הֵיךְ הַמְשֵׁעַ הַמְשֻׁלָּם
לְעַיִן בְּבִטּוֹן אֵין מִלְּאֲחֵר וְכֵן הַמְשֵׁעַ הַמְשֻׁלָּם
שְׂאֵלָה בְּאֵר לִי אִם הַשְׂעֵלָה דְבָרָה לְחֻמְרָה כִּי
שְׂאֵלָה שְׂאֵלָה שֶׁהַחֹמֶת אֵין זֶה וְאֵין לֹא
תְּחִיבָהּ וְחֻמְרָה וְחֻמְרָה אִם זֶה הַשְׂעֵלָה בְּחֻמְרָה
אֵין בְּחֻמְרָה הַשְׂעֵלָה לְעַשְׂתָּהּ זֶה בְּחֻמְרָה
וְכִיחֻמְרָה לְפָנֵינוּ שֶׁהַשְׂעֵלָה הַשְׂעֵלָה
אֵלּוֹ כִּי הַשְׂעֵלָה שֶׁאֵין מוֹכֵרִים לְעַשְׂתָּהּ אֵין
הַשְׂעֵלָה הַשְׂעֵלָה אֵלּוֹ כִּי שֶׁאֵין אֲוֹתֵי הַשְׂעֵלָה
כִּי זֶה מוֹכֵרִים .

שאלת היאך אלו ספר הנאמן שהיה אחר והוא
הוא תשובת המלכות על המלך

והתשובה הוסיפה
למלכים שהם צדק ושלום בעמם רבים ועל
כך רואים כי העבד נחמד כלו קטן לעצמו ולמלך
וזו החבר האמת שאליו חבלינו אל וקנה לך חסד
וק אלו חסדי הלוהק כי כשיחלף אורח האדם
שבך ששאל להחבר אליו ולבחור אורח חסד
קדוהו ואחיו ושמו כי הוא טוב לו לאביו שיאלחטו
ולבנו שיבאו לחלצו ולתבט יתרון ולעלם על
סוף האובדים והתשובה לשם טאה אובדים ים
האדם לטעמך שהגיע לשם חלון או לדחוק נוק
ועל כן רשאי יצרכו אלך תבטל אהבתי ואיסור
שהתקן לשלם אבל זה החסד לא יאהב אוקן בעבור
דבר שיאהב חן חלף לא לשם שהיה לאחין שאב
חוא והוא אהב נפש אחת בזהים נוסח ישלחה
לה טיטולחך ויפליחה לה שיכאיק ויאהב
לך לה שיאהב לך שאלת הוהעע לאיזה
חלק לחלקי הנפש יוסקו השעלם
העובדים והרעים ואי זה חלק להם לקבד
השם והעש תשובת לא ידעה

יוסף עור המצקט ויאמר לחסיד מו

הודיעי ספר בעלי חכמה הלכות וחסדוהם שבת
שיקרא אותם חסדו הרוצה להיות מהשלים ה
ולדלות להם וישן חסיד כללות הלכות ה
האובות לן נאלח כחתיני שטרקנו פתיקו
נאלחו בחשלין נס בדה חמליס זל להחכות
וקלוקהם עטפס רכס וכן חסד חמלי קאולות
בלדות דבהס קוביס בקפ קקרא לחסר הפענים
וזלגס אמש עקר דעת הלדות קא חמלק
קהקנז וזה חסד ארסיו קזע ספד ה דוע כ
בקפ עקולכיא ונס קוז כתב אעב קצרי
כזה פעט וזה קופסא אחר חייב כל
חטל להקפל בקובוק כע
ורעוהיס והיך היס שדס וטעלכס והוקס ו
ואחר כך בקל נפשו הלועל בחוונת לה סועל
להס ויחיק קלויץ במקרו אשר יזיק להס ונסיב
העניעס ללסד ע טכע וכנו וסיס כן העלוקהס
נבליס נבדליס טעיס ואחר כן יסן לעפשו כלי
לקרה שחיות דעת לה סידע להדבהס בלעשה
ולבכיא לה סעל בלמוד ואחר כך יהי חותרן
אשר יסר לעפשו לא כעב אחר כי קוא ילסא ככל
תע חרנעט נלעשה חלעלות קזלן אשר קוא חוב
אונח או בעין מעניע נפשו אפר קוא לחינוע
עלהס חלית טובד ראש או קלע חמס והשלים

והטלחה והיטן והעמידה והשיטה לקולות ראויים
 לייסר האדם עמו בהם ולשר אשר עשה עד אשר לא
 יהיה יצרן עליו לאשי מעלה מהמעלות נבונה תהיה
 או שמה במעלותיהם אשר השתקף בה עלהם כאלהם
 שיהיה לו יצרן על אשי מעלה מהמעלות יצרכו יצ
 יצונו עליהם להצדיק מהם עד אשר תנשא מעלת
 להשתקף עם אשי מעלה אשר על מעלתו כי לטקס
 המנוחה במנוחה יאבד המנוחה ויהי קיעה פלוג
 האדם לגמלו יביטו להעתיקו אל הנסבים אם היה
 בעל סבר ומוקשמות אם היה שפל ועוב המוסר
 מזיק ובעל הקיזק יגע למשלה ונדך המוסר להקיץ
 העש במוסר ואל ילמדך קשיה ומהי מהשליד להקיץ
 אותה כי לנדך כד והיא תהיה המנוחה וליכנה לבק
 המנוחה במקצת קדכנעה ולא נטן לטמנה
 ואם יחסר דבר הרבה לדעת זה קולעו כי זה סוד
 הרביעות . וסמנעור העש במוסר ופתח
 להכע מעט לריוק יהיה חסרת מה שערב אונת
 בו למלאה חק תודעה ולתודה עה עש חלקה ואחר כך
 ואח בסקוד האחים והחיות האהוב כי פלעזב עשב
 ואחר כך לתרבות מתועלות האחים כי חובס
 יקילו חכמון ופרקמו קטבה . ואחר כן למלאה
 חק השוחקים המתדמים באוהבים והתחלת עליהם
 או לקוות להטך שגאתם לאהבה או להשתמר

ורוב

0
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

מדינה רעה מאכזר תצע לחזון כסיל בעב מלשלה
ולתת לתי אחי אחים חלק מהחיות והשליה והזסון
כי אחי אחים מהחיים והם צלעלת לי סיוקרי
למנו חיה להמליגת ורצה לומר כי בטמקד
כרת אחי אחים חיה ס אחסן שלמה אל החיים
וכן להלאת חק נסיונ האדם אשר ינוקה טהם אל
בע האדם או בעת קלות טתמורו בורע או
בעת חולו טתמורו בעת החולשה או בעת
הצוק טתמורו טעת המסכנות ואחר כך
לשקול מה טתענת ומה טאכלת
ולקחתם אם יתן סך מותר בהתיר הקרון ולשמו
המותר ולקצו על נשן בקינות לקחת ואחר
ק למקוד המלביס בחלל ולשמך מצותם ה
והנשן להם כי טרעס מעצמם להקדל ה
ולכע חס לרכשם אליהם . ואחר כך למקוד
הטועים להמתק סוד עלם טתרי חלקם ולק
גמעלתם להם חוץ במוצ וכשתפיה עלם ואחר כך
למקוד הקסיהם בתם לבב וצוטר למען תודע טלה
שיודע בו מהעוב ואחר כך למקוד כעך אשר
בעלך בחבורה התמליהת כי היא פשהת הכלות ותון
האחוז . ואחר כך למקוד הנבשים המיוחדים כי
בנשמתם כבד . ואחר יכן למקוד ה
החלשים בלשפוק ברחמיית

במלכות וחזקיהם בלאור כי חלפתך על העשלים
באשפתך יתילך כבודם ולמודך לחזקתם יתילך
מעלתם ואחר כן לפקוד לחיותך בתרון מכלת
שתמסר לראויים לה שראוי ליתר להם ואחר כן
לפקוד ראויים בהזק והילת עבלים ברחות נכלים
וקלות נכלים בלא חלה והלותהם ברחות והלקנאם
בהשגסם ובעל החילם שיקור סתיהם ובעל י
הסתות בעיות ובעל הקלות ב... טוב הדעת והלח
והלחצאים בצאות והיוטהם אימה שמתעלם והיוצאם
בלשונם שהמר עלך במטרות שהטרעות וכנלות
בהתאמן לעשותם וכמפיקות בדהטה ואחר כן
להחיות הזהות בעת יתעלות והתחלת בצורת
ולחזקת האף בשעת חמה ולחשיב לאקור הכעס
בדבהם שאינם נלויים ואחר כן לפקוד
חשן בער והנר בגלילות חקד
והרע הטמן בהכנען לו והמכר חותך בהגן לו
מכוחם ואחר כן חרב הלבים בהסתר קודם
ולתקן המעלים ולעשות כרצונם הלועשים
ואחר כן לפקוד חשן להקטין הטובים
והרעים לחכהך ועין לאיו מ
מהשפ כסות תחבר כי אם תחילה בטובים
תסיף בען העהם קנאה ותחרות ואם תחילה
בעיהם תסיף בען טוביהם שפלות ועל סקיים

מה שראוי כלשע קדוהם וקנאל חזקת שטקס
זהו עופק דכהו והם דכהם נמרכים
ועשעם ארוםם בללים קבהם .
אלר על המצקט הוהעני עוד קסבה שיטתו מלות
בע אדם פ' ומכעקס

וישן קחמיד יש לזה ארבע סבות . קסכד קאחת מלכ
קחלמים אשר בעשוקתם ב לי שלזג לבו חס יהיה
על קרוכ עב ונצר וישוב עשו לוונט והוא ח'פ
נלפלפל ומוכ קצור . ולי שהוא קר יקיק על ק'
קרוכ קסה לחבין ועב קמכעוסד . ולי שהוא
כעוב יהיה על קרוכ עוב קמלות ולקב בע אדם
בסבר פגים ימות ואלמחר לשמות ואלמחר לאכד
וולי שהוא כס יהיה על קרוכ קסה לשמות
וקסה לאכד והוא כומר איבה וכלי . והלכ
לאכד סבו לקומותתם והלזיר והללים .
והלליתת מלכ גדוים על חק דעתיקם והלליתתם
אותם ושלטתן אבותתם ביהתם
והרביע מלכ לשפני סככבים בשעת קלידר
והחזון . ואלרו קלעניעם בבחות חכמים כ זה
הוא השט והשאר עפיים ואינון אכל חכל קסב
כי לא ידו כווקסכה קרבעת . ורעכט ב אדם
נדפך בלחזת מלדס ללדס ואינון קיים על מלד
אחת לא הוא השתת בלדותו פהתנות עפטו

בקשתות עשנו כי אין אדם שלא ישתנה עינו או
 מעשר לטו או מרש לעשר או שיעתק למקומו
 למקום אחר ויורגל סלדות אחרות או שיעתק ה
 לבו לכבוד או לכבוד לבו או שיעתק מרעה
 לרעה ולאלוהי לא ימנה או מבקרות לזקנה
 או מבקרות לחולין ועל כן יהיה שכל מלות כאל
 זמן ויתעבו יצירותיו ומלדותיו עם אלו ותשתנה
 אהבתו לעו וזו היא הקבד שלא ינשא אהבת בני
 אדם לא לאו על עטן אחר לא היא שדמנת סלודיה
 אבל האהים הנאלנים שאהבתם אהבה רוח שנת יוא
 ואהבתם לא לזבד לחון לא תשתנה לעולם כי כל
 אהבה תהיה לטובה לה שמתכבד אורד הקבד ת
 תעבד אורה אהסר כלל אהבת האהים הנאלנים
 מפי שהם לא מלינים שהם שגא אהבת בעלוב וביס
 ועל כן שישתנו עני קנפים מאיסות ותישאר
 קנפם על עשנו כי היא לא תשתנה וכן אלהו יול
 כל אהבה שהיא תלום בדבר בעלז דם בעלד אהב
 וכל אהסר שאינה תלום בדבר אינה בעלז לעולם
 ויקראו המצוקט עם האסיד

קפד קלוקר וישכעו שגז
 חדסיס ואחר כן שרצה להסבד מוחו אלו לו
 אדם מורה דרך השיה בטס אלו לו השלו מהדעס
 והשומר להכניע תאוסך ולה שרפאב לנפסך

חשוב חיות לאלהך וילך המצט למדך ומחמד

שכ בחקולו

לשון חסדים תעבדע ופי כסלים יצע

אולת טף רבץ אלהי נועם מתק

לעם ולרעה לעם - לרשע לשון עץ

חיי וחלף צד טצר רוח

ויחי פאטר תמו כל דם המצט עם החמד
בעל המלכות היצרות

אשר קן קטנות צמות ונחטבות לאדם
נבמות בעיני אלהי המעלות הטל היוחסות

שם שמו אל שם המעלות השלמות אפי י
תקום ויחטבן קבלת האדם תאלתה

כי בלם סקר להשכחות שקדוהו מלפני
אובדות סכרון קטיה ויש כגן חלק עבודה

ותיב ויחל למקור חכמת הלשון ודקדוק
הלאהבס וצמות המלצה ואיה המאורחם

יש סקה לב בלם יחללו וקוטבים כי חסלו
נבשו ויחלל

עם השלמים לו חקד יחיו
לון המאורחם מעליה בלם

סל יחיו קונס סל ויחנה
אק יחיו בדקדוק אף

שוטר האבק שבקט הכס שחמת הלשון
 ודקדוקיה ואכן סגים וידע הלשון
 ולי חילוק יסודותיה ועל לה ארצה קטנה
 או לי ירה אכן פניה ועל לה יורו חגלים
 ועקר בעט הפעלים הסגים להם והקלים
 ולרדת לחובות יס או חסמה ולהעלות פניה
 ולבטח ההם חולי יחס לקח ספיר אבנים
 ולבנות בזאת החסמה ולרעות תולדותיה וחד
 תועלתה ולעלות האדע אותה די וחלוא
 לשון אשר בשמות והפעלות תבאר תכונות
 והעלות ולדבר גדלות איש עת שדך הלשון
 וידע הלשון ולפי האזנה אשר טענה
 אחרותו לשון לחיך מתקן ודברותו אשר חזק
 וכל לשון חרוש על לשון הלכ והוא יען דבר
 ישם אין בהם נפתח ועקש ודרכו אלהו קלועת
 לחין חוקש ולחטא דבר ספן ומעב ישר יקש

לשון אחכמים כל יקיר ולשונו עש קוש חזיר
 חשים לאור לחטך חלים וכאורה חקע יזקיר

אשר קלובקט אלו אדע קיטה במעללו ודעה
 שספו כחור חלל והמים שחיים בחלו לשון
 חוסר במסך חצוק כדכך צרא עב ספתים

י. ה. י. ח. ג.

יהיה עש שך ואשר קדם יורך שלשת דברים
והנם עובים ונכוחים אלים ואדם השמים
וארץ ארבעת תהיה סדנת סוף הדבור
ועל חן השלוח והפעלים מוהם ואם בדת הדקדוק
הגלה איוורם ואי חלקן יש להם כבדו ואי זו
למשל נסיה זרה וסאה להטור עתה לשון
עש נסיה והיא ניה וסע לשון הדקדוק עתה לשון
נחות ולשון עלנים תהיה לדבר נחות
אכן כמה חט אינה אין לך עסק אלא בדבר נחמה
ובעל נפיש ולא תתעורר לרקוד בדברים ה
תגלה פים לראת טמים והטמו דבר קאוור
אך לחסור דבר טמים ומה בצע בפי א
אשר ללאכה לא יעשה עתו ולב לא יבין ליה
תעלת סמו ונחמו ואט שחעה כי קסולת
הלשון והדקדוק תלבינה להקע עמה אל העעך
ואעפ שיהא קודמת אלו פדקדוקת היסוד
אלמדין ודעין קודם אלו קהלות סבה סקדוקת
חומר לשון ומדין סתם וספרות למה לידע
העעך סתם וכנסת ולתכלה לקחת הלשון לחומר
עלהעען אשר סבב נסוע ולבאר עתה לה סבב
החומר סה לבואם לולות ידוע ועלן אדם
שלשע ואל סו בעעך יור ולשון עתה למה
לא תבאר דע כי עלך חובד אמה אשר במלת

במצות השלשון דעתיך רחם שצאתה בעניי הצניח
 הדבבם כי השלשון כלל האוהן חסוד ואלעשי ים
 אשר לשם מצותם שלמים וחזקה הם תנסה ולמען
 להענין אלהים האלוט לעבדו ולו להעשה
 ויחרי אף חאיש צחצקט ויאחיר לו עהן אהר
 חחבקט כי במצות
 השלשון והדקדוק אהר כסיל ויושט ולו עלו לך
 שעה ושכילה לא היית לוהי אדמד עליה הלא
 ידע כי חמלה השלשון לאר עמה וולעט חמוד
 צמוח השעה ירה ואליש נכס בהיותו שפד
 ברור ונבר יפנה פו במשלו אין ערוך אלו
 וצדק האוהר כי על של איש ראה באלו נם חסלה
 חדקדוק הנחם לשמירה וחשובה כי בה עמו
 חלטה ודמם השלשון עמה סלובת ובלמד אלת
 ואיש יתקן בזמנו והיא עתוקה ורחבה
 וחולת השלשון השגם וחמה טוהרת ופרטת
 טרע ורה כלה לשחז ומעיר פזובה ואין אול
 הליב חחצקט אעש אין ראו להשכל
 ללבו כה וחיו כי
 אעז חמה יספק עה שלם יעה בדכוח ויוכן ע
 עשו נחאחר שמה כו חמלה ופנעבה הלא
 חחיים והליטת אשף חחך שפדאר ל שש
 שאלת ויש חחיש שאל ס איני חחיק על ס חלה

כפי דעת הקלה

שחלה ראונה הוהעני מה עשם נבחרו א
אזהרה אהו להיחש אזהרה הלשך
ועל שאר האזהרות והאזהרה העשם אשר
בבחי לקלובים ועל כן הם נחשאים
עם כל התועות ופעם שמים ופעם נעליים
ניוסעם וחסהם ולבולעים והאלף חש ה
האזהרות והקלה שבהן והיא כנגד האחד ומעט
כי היא כנגד האחד תחשף עמלת עם כל התועות
כבוד והאשים והאזון וראית למען פארי
וק כל חשש הוא כאחד ככה והאחד ככל חשש
כחשש ומעט הוה ראש שחוק סוף האדם
לום ולטובה ונחשף כסוף שלו אזהרה וסוף
סוף אזהרה ונחשף סוף והאזהרה והאזהרה
האדם כי עשם האדם זרע ופעם לתחלה
הנהיה ומהעדות שלו האזהרה נבלעת
כמו חזה ביהך וניוסעם סוף לילה ונעמלת
כמו עשם שפעם אהרן לא יקחה קחה
ודואו תחשף נעמלת עם שרף וקולס והדבק
זה עש זה כמו אזהרה ויחשף והיור עשיית
לאזהרות נחשף כסוף סוף האדם ואחר
בעבור הוה עשה כלל כל חששן על כן היור
כאחרונה כולל סוף חשש סוף אנשים ונבלעת

(על עת כאלו כעור אשך נש כחית ואו כלו הויה ופתק
 לא יסיון והחב אלא כל פקוד כל שח והוא יוסף
 כאלו יבהר רמת עס . שאלה אחרו המדקדקים
 כי חלקי הדבור שלש . שם ופעל ואלה
 וסימן לזה ואכו שאר את הדבר שלמה כנה את
 תחלתו . הים פעם להקדים זה לזה עד שהנהכו
 להעית לו סימן . תשואה קיים כי קדם עמוד
 בעצמו אינו אשך . אל הפועל במה
 סיור והפעל אשך אל קדם כי הוא הנושא איתו
 והוא בו לקרה והלקרה אינו קם בעצמו לא על
 זולתו ששן על כן יהוה בלקרה ויצע והחלה
 לא הורה על עשן בעצמו לא שטח זה לזה קושר
 ואלהים להיות אחר זה לזה לחסר . שאלה
 הודיע נדר קדם והפעל . תשואה
 הדבור לו שלש חנים כ . י . חלכו פ
 פחעים לוחים על הדברים בעצמם ונקראים השמות
 ויש חלכו שהם פחעים לוחים על קשרת השמות
 הפעלים . ונדר קדם שהוא מורה על עשן חלכות
 סיור בעצמו על זמן והפעל מורה על עשן ה
 ולורה על זמן בעצם . ויש חלכות
 וקרה בקר ויוס שהם שמות
 ולוחים על זמן ויש חלכות המדקדק אינם לוחים
 על עשן סתם חלכותו בזמן כחלק עשה ושם

ויעשה ועל ק נאמר בצדקתם שלא יורה על זמן
בעצם . שאלה היאך אלהי ט השועל העפר
וליה טעם בטוב והעולר פ
בדקלה . הלאוה לטש שהזמן אין ט הפק
כי קעל שהוא סטו קובכ תלה
ואם קשעל נטלם טו כד נשה ואם עשה ה
לקצטו יאמר על לקצט נשה ועל לקצט יקע
ועל ק היה לה טאולה עשה בדקלה
טאלה ליה לא היתה לבט אדם שטר אחר
נדעט אקהם . ויה קקכ פ
בגשתיות הלכות ופזות העלים אן לאו נפחהם
הלאוה לפי אלהתיו הלשון היתה אחר
במלה והטבה כקשתיות
לה טטו כערה . טאלה הודיע ליה
קסד אחר עבע אחר טעלהשון
לא דעפ . אחר ט חנקה הודיע קפרי
בעל חכמת הלשון והדקדוק אשר הוא לטחוק
עלהם ואשר נכוסם דכהם . הטוב בעל
הלשון הלהתחיל במלכות הדקדוק ובעל
הפעלים הקסרהים היה י יהודה חנו ואחרו
החרד החוק י יוש בעל כנסים וקבר קע
הדקלה והטרה . ורב קעה זל עור הטה
וטם הקבאים בערבי . נט קפס י אכהם

כ' אברהם אבן עזרא ז"ל פירש התורה וקשה ה
תנבאים ודברו עובים ויש סדס פנעס אלהים
חצר החבלה פ' יש סדס ענעס אההס הודעת
חמלי הלחקר וסאחחנעס לחמלי הלחקר סתרו
אותם ואחרים כל כן חכרו סשהס כזה הענין
כלו ה' דוד קלח וזולט ויקח הלכך
עם בעל הלשון ספה הלשון והדקדוק וכמטי
הספוקים יטב עלו עז הללח לו שנה תחלה
ויהי כי קבע העת להפיר איש לעל אחיו
אלו לו חמסקס אדע בעל הלשון צוט ויאמר לו
בקרוב קסרהס חסהלל לדעת קטעה כהס ולהבין
ואל תהי כקוס ספוד אין הכין וילך הלכקס לזוט
ובעל הלשון יטב בהקומו

זמרו ליל חסידו והודו לזמ קדסו
שירו לו שיר חדש העיכו ען סתרועה
שירו לו זמח לו שירו בעל נפלותו

להבין חסל ואלצה דבה חמלים וחדותם לדעת
לוקר נבאי קסיר וטכחותם חפס הלכקס
חסור אשר לו כסיר עטר ידות חננה כענין
ואשסל שיר ידות ולמד חנעוהו לדבר

כדכה נכבה אין נכדות ויחלף השור
 אשר תחליצה ייקר עליו עמו ונכד עמו
 וחזן השיר ערן בלבבן איש דכהס ותחליצה
 אין ויקר וסין השלים נהר נהלי דבש
 וקלחה בזחיותו נוסה פיוסע שפיותו
 ונף יזכ השירותו יחלף השם שחוק וק
 וקלשן רע בחלח אלהו וצור יצק סלע
 סין כדכו דסו בשורו סימו ועל סע
 יעלם אז ילע כחיל סמי ותרון לשון אלס
 יטס כל ען וכל חטק ואם השוא נלה
 וכדק בזחח חזחור שטרד כחן ספסו
 יזר הנשלות ויחשך לו כיועס חלו סה
 אדלות יתנו לו חשה אלהו וכשעס
 יקלסו רח שחטו קוכס שחן תחן שחו
 על כן עלחות אהבוו בשחתי נשח לחעק
 נכי עס ואועיס וספל בחטק בט כ
 ביעל וקעס כחשס

חשור חעשו תחק לרואים לחשן יעשק בשיר סלס
 כהנכיהו עה חרוס ספס וקשטלו עה אין לנאים

אחר לו חחקס אדע קחשור אשר בחסות
 סיחו יטעס ישרר ונהח קחטת סלססו
 ילכן ויכר

וכבדו חמדת במלכותו לבן ויבדד ולאחרותו
 אחרות טהורות והוא ענין זלירות צפה קיי
 צדירותו אשר למעט הצחות חטבות והם
 והקתלות בזלירותו והן אור זרוע ובקר לא
 עבות ודסופך מטף רב ערבות וכל
 דבך במשפט תלל להבין אמה בינה ולעק
 חוקר השל ואחר שחנך השם דעת חובה
 חובה עלך להתעסק בחכמות האחרות וקמהן
 לדעת כן צורת האדם וכלו וצאלטענה
 חאדם על כל נבחי חטף ויהי יל עמו ואינו
 להבין לקות היליס בהכל השורה אשר פה
 דע שאו ושאוש תהיה שקרה ולעוברע ולע
 טוב אולהם הכועס על יקוד השוא שיהם
 ובה האלה עעודת צדקהם היושבים בשאוש
 והקקאון חוקקם וככובי הדליון לחוקים
 ויתקנו להם אנשים רבים וצדקן שאחרים
 הלושלים כחמה כפה והשיר בעלים
 ואחר חסם קלצמח מאד חכמי אדם לי שקעמין
 חנעוהו בחכמת חלופת לא כהכל השורה

ואחרת אע

כלה יחידך בחמש קוד	חכמה ודעת לא כדכה שיר
ועלול להתחכם ולדעת	דעת קדומים דרך תיטור

ראיה והנה הפכס דרך המשורר וזר נר
לחמתי לב ולפני אמת חוזר כי לסי יחזיר
שוע ונהב אל נבלים דבר מעל יצק כוה
ועשו השמים זה דבר שאלו וקבלה ואלו
ודבר כזב באירופה וחולם על יסוד הקור
בונה בית ומה קירוף גפיל ויצמד אותם
סנים לחוף ולכיף נוטע כרם וקטע עלו
כל קלסועים כחו פנו חרולים ועלה שחיר
נשית והלשקט לדברו והנדה להיות
הכזב בהם חסר אולם אומר סי
עבים ופנים אל רחבים ואלו כפרים
שקר ואפי כזבים וחומר הכתם טוע וטל
ללאו הכועס כיסוד האמת והנם שמים אולם
תם והוא לחומר הקטנות החלשה קטוע
והאם אין ינה לו כי אם עץ ושרץ
וכעבור ס חמלה קטיר להאמת רחוקים ולא
שקר כפי ס נביאית והחלשות נערה והקד
לא שחש בעליה לא השמות האנאלים
והלועזים אשר הם חמדות אל האמת
רחוקים ולא שחש השמות האוסכלים
אשר השמים ש חמלים וכלאון
המשורר חלו נערב נערה
וחס לבו בקרב ובהענו אטבעת ויאלר

ויארז צדק הקדמות בחטא כי מי שלא יסל
 הדבר שנתלו ולפי שאני גוסא שי הלוקר
 בקבל פי שרפתך ולברכות ולדראן עולם כי
 חרפת לערכות האשורהם אשר כל זכיהם
 על אפיקים דכוחם וזה דרכם להזקיר —
 האדם לקנות מוקר והכחך ולבקש קנולת
 תעש החסלה וכל מעלך דלה ולשכח
 לעש קטובים ולבלל ולאשר לעלל קנודים
 ולגבל ולגנות בעי בעל האוההם לא קור
 חלכו וישע לבאות בעל ולפרקם ק
 החנפים אשר ביקרם לעלו מעל ולעשיקם
 הדעים להודע ולבלשן וכמו שאמרו ז"ל
 קא. לאן דסח שמעיה זה לבאו בניאל וסין ..

אלור איד בערוך אישאל השור	וקא קלבישחעק יסור
ולרדוף קור יערו השנתו	ולדרוש ס. קר אוש יעור
וילתיק קוד לילודעים ורעים	וחי. האקיאים עם ילור
וישים לחשכי קדכר. ים	לאור ודע שפתים יבר
וראש תטן יתה יום יסר	בעז שיהו יום וטעק יסור
ויטח בעלזא אוקבי יום	וקיוסר וטונאיקס יכורר
יכרך לעשי טחב ופעלו	כמו כל לעשי כיש יארר
יקרף קולן יען יערקש	יטר לבב ואת דרכו יסור
ולץ נעקש דרכים לדרך	אלות יטב וכן מורה וקור

קום חמבקט ושלע ועד האזינה ולץ שלע
 געזי אפני חבלת קבינה ראת כי כטיר אומהם
 תחלה לא אשר שוררו אנשים מלפנים לטק וכע
 ישרא ושירת האזינו שתיא טלגת כל עקה קטות
 סגה על דרך קטייר אמורק ונלה לטורהם
 תיו צהקים אנשים וישהם ערוח קדש מלוחים
 וסער תלים שרוח קדש סקב ופלו לזמורהם
 וחכמי יזאל קראו קדש קדשים לטייר קשיהם
 יען בוטאלר דפקות קעט בולקורק ואחבינה
 וקטקה אל ג יוצה ודך קטייר לטייר קאהה
 ולחלותיק סוד האומהים ולפרס קטטאה א
 ואיבת האומהים ווחכמים קדלועם אחרו
 כי קטאר קי. צהם ומותם חאחבד וקטטארט
 קטמס כי בשנאל יתפררו וזק מעל זק יחזקו
 ובאחבה יקרבו זה אל זה ואיט סאחיסו ידוסקו
 ולקבע קמטורר אל רוק אחס קטאה בלכורו ובטעל
 ושפט יתי עק ל וקטייר קטוב חאיה כי קבע
 זך אלרו וטהוא מנעול קנפט ואשר קמלבים
 חפצם ביקרו ויטא ינשלו ויאלר

כטייר בעג יטול לגפטך חכל
 תתן אליהם את רעות רוח וקס
 רבים יקודוך וטה תכל
 לך יתנו כפסם ונס זה קכל

וזכרו כי קיי באומה מקדמות מלך רב ואזור חיל
 ופנצמות קעמיד כחשפט ארץ ויפן סאוביו
 פן ומשעים לא שכנו ארצו ויתנם לטוב ולחרץ
 ויקי כשמש קודו יראוהו אנשים ולא מחל עלבדו
 ובתקטו וכנבורטו נשאת לגלעלה מלבוטו
 בן חורם וחכס בכל חסמה ובתחבולות עטה לו
 מלחמה נבחר חיל גודע בעמים פגלו ואני
 הוא האומר עליו

לא עצמו כח לנגח לוחמו אך נחטבו כצאן וקוא טובים
 לא יחרד ברכות חילקסואך ברכות תפטים יחרד זוכים

וחוליד בן ואין בידו מאומה למדות אכיו קמעלות
 ויולר רש מקטני מעלותיו קנזלות ותכונן
 אכיו בדרחו והביט און בו ולא ישרו בעטו מקלכו
 כי אינס כרית המלכים וקזלכה וקוא נער
 ורך לא יטלה למלכה והמלך נעצב אל עמו
 בראותו כי אין למלך מקומו כי שניות המלך
 מנסה במשפט אמהו והוא חכס ומכין לאטוהו
 שאח כל עם הארץ ותשקוט כל עיר ואס קוא
 קכל יאנה עם וקול מקומות בארצו וטחלות ועיר
 ובחלות קלב כל האכהי יחלו ותקיד אנוטה
 חמס וכן קעש לפי שכל מלכס ותקיד צלחתם
 ואח טעלה עוז מלך כחשפט יעמיד ארץ

ואמר קחם כשרצה השם להשיב לאומה ימים
השם במלכותו והמלכות בחסדו
ואמרתה אפ

בזאת קל דרם קעס
כי טוב עם ועם יהיה על
ימים השם במלכותו
ט שם שהו ונקיבו

וישם המלך לחכמים יודע העתים ללמדו חרף
המלכות ולקדוהם ונקודת אליו מוקד
המלכים והקדוהם ויקרו אותו ולא ישמע א'
אלהם ויהי קולך בזהירות לבו וחבור עמם
ויחלל המלך על בניו ימים רבים עד
שבוש ימלא לרשע למחלת עמו וישלחו
העל פניו ונשו ולקץ ימים בא לקצו חן ל'
למלכותו לשורר גדול אשר אין כמותו
ויפדו לו דאנת המלך על סבלות בני ורוע העונות
וישם לב המלך ויקוד לשמו וישתחוו
ויאמר ימי ארץ המלך ובוואו ימדי ימיטה מפלע
לו ובלאשר יאמר ויאמר לו המלך לה וללאסק
ולאין רבא ולאי זה עש אונד ויאמר ערבי אנכי
וללאכר קשר לאו ועש עתה ואט סא מהי אי
הקרא אי קשר יען כל טוקן בני פתח שפרטו
במלכותו וישיב ואט הנד קונד לי דאנתק ויטק
על אודות כרך ואס פזר הדם בעינק ישב הנער

שכקטעב אונען . מליס אונעשור ונאע אדרהכזו טמוקרי
המלביס ואיסרהו יסור ורוח קטיר אונען כקר בו
ואו תבא חכמה בלבו ונחז עליו רוח דעת וחכמה
ורוח עשה ונבורה לאלהמה ויאמר המלך קחיו
וענך שים עליו ואולי בלמדך אונען יתנכר הנש
בלעלבו ויהיו ישהס וזכיס פעטו ונהי
מטכוחקך שלמה מעמי ואתה תהיה על ביתי
ועל פיך ישק בלעי ויחל המשורר לפעמנו
בלחנה המטורהס ולבמדו ספר הזחות ולשון
השיהס ויהי סידך וימא לזקת נביאי קטיר
ונחמך לאיש אחר והטיר אז אמרו קרואים
מה זה לבן המלך הנס הוא בעבאים ויהי כיו
הרוח עליו דבר נבבות וישא משטו

לי לב יאור לעלות על ראש עש או היות נקבר בתחתית הר
נפשו להטיג מעלה עליו תקל ולרדוף היקר הקר
כי לי בעצרה חטקה נפשו יקר בעינו לא יחא מחר

ויסא לו המשורר עברה יפה מאד ויחאו בן המלך
יפה ויחמוד ונפשו כה חטקה ואש התאזה בו
שקק וישא משלו וישר בחטק העלמות והתשוקה
שיהס זה עננס מתקו מצוץ אל
חיד מלבינס

וכחשק עיפי	בלקק	כיד היעלה נפשי	עאוקה
ואותי היות לית בשוקה		תשוקתי היות טאב כחשקה	
ידלוק סתאים לעלוקם		בעדן נן גהים קחא ואיכת	
כמו שימו עמה בלחקה		בלחקה יחיו בעתה ידהם	
וערבך ונדבש לחך ולחקה		באלחקה זה לבב נגפשי	
וקשמש לבולה כאכוקה		לערו תחטוב קחד כמו נר	
תלוועתה בקיר לבי חקוקה		ואיסה אעכוד יצה בערבי	
וצעקת על מותם וינאקה		לעבות תקרוג ביפי קדריה	
בחצה וקחא תצעק צעקה		ואיך דלחה לקסת תקרות אש	

נראה אדם ליקר בשועים	לאחר לקשועים
וישא משל פאמר	
צור יתיר כל תחבצעה	ואף כילתך ווס תשיחו
ואל תכה צעק נוססר לב	לשר משעל פכו ורוחו
אבל קפה ומצע לרוחו	למען כילקום קחד סמוחו

אחי כן נהה השורר לדון כינו ובין אחי לרשע
 ויקי רב כינו ובין אחי למיודעיו ויאמר כן קהלך
 להכות בתרכ שיהו ויורד אליו חצי אמהו
 ואט יענש קשתקת וכזה הספר אותם חקקת

אשאל לאדם בחלום אחזה	אות הזה הדק לתעבום
לצא ציך וענש	הזה אנהא אם אמתה ואזה

יילך

וילך בן המלך הולך ונדל ויל עמו ונשמעו
 בעלים ונדל שמו וישלח המלך בעדו ויביר
 אלו עם המשורר אשר לחדו וכחות המלך
 עמו אשר התקבר הנער בחלליו וקסרת עמו
 ענתה בו כי צלחה כוח אהים עליו ונדל לו ה'חם
 המשורר כי אשר קדם לו ויתן לו ספר וחסאנו

אינו שרום ובחלליתו מקור לב ולשון סיקר הערב והשכס
 אז יתצמד לפני אלבים ולא יתצמד לפני קאבים

אשר המבקש אל המשורר אסאל לחך שתבחר לי
 ארבע שאלות בעטן באים כי לא אשאלת אים
 שישורם לי אלה שראית את המשוררם
 ויש המשורר העלוק שאלה כי יש עלי תשובה
 על כל שאלה שאלת נחשונה מה הענין
 עקר קטיר ונדלו ונחלק יפה
 המשורר שירו הנשונה נדד קטיר כי קוץ ה
 אשר לחוש מלח שיקד קדבר
 לטור חמה שידמה לו ואי היה נחלק בחלקים
 ידוע בהם בולעם טוים כלומר שיהיה שקול
 וזה קול הקטיר טקום קטיר אכל יהיה קטיר ויק
 השנה תכליתו לאותיות בעצמם וביטוי
 המשורר אורט כולם קצמות שאלה

שאלת שעת למה חלה כ' ללכת קשר יטל
רוטט על צדו ורחק נערת חטירי שם
למה היו לקסת תכנות חכמים עלם והחפלים
בדבר שר ותחלוקתם . קטלום העעס כוזב
לפני שקטיר בני על קדמו . והסלון נ
על שנים צדעקתם אחר קדמו ואלהם יטל לו
בלא חקם קטירים כסידרו עם אדם שילבו שיהא
פעל חכמים וירעלוהו לעט ששוק והאדם
הזו איפשי שאין לו עין בפעלו לחסדו ועל כן
צריך שיזהרו בריון על הטעל אשר יבוקש חלבו
טיעטלו ויקום לו קדמון לקום העין ועל כן קו
לו המאמץ ויפיע ולבאם קדרי . שאלת
וזה מעב טהו המלת אשר ידעו
בדס האזורים שקולות . קטלום לפי שאו
יהו יתר טלחות בריו . ולשארות
אל קנפט המרה המכאז לראת קדרי החפלות
המטאר כלו שיקאר האוון קלם בלחונה ויפ
אוט בלתי הצבעים והזקב . שאלת רביעת
קבד קאך אלה כ' הלאחר קטיר .
להטעת עז טיחטוב קארס כ' דמון קדרי הוא
קדרי בעצמו ול טכן כ' שחקרו כה קדמו .
קטלום לא ידעת . קאך ל' הלפני
הזהע בעל קטיהם

בעל קהלים אשר ערכו שחפזם ונעלו
 זמירותם קטין המשור השירות על
 על שלש לוחם יש שירות נחלחך
 כנבואה כשירתי ישי לשה ושירת קאזינו ואל
 בחידה העלמה ויש שירות עמלות ברוח
 הקדש כשירת דוד ונולדו לשירות תלים ומשל
 ושיר קהלים ואל בחידה קטנה ויש שירות
 אחרות יסברו אותם הכל המשורם בתוכחות
 קל ית ובלעשו תפלים ואל בחידה קטנה
 אבל שירות המשורם בשפה כפי אדם ובנייתם
 הם כקף קנים על חוט מטופה וכלם קעשו חטן
 אשר עשהו בוקב אותו יפה ולא יעלה על לשונו
 בעל דעה אלא ית לצורך טעה ומערכת
 קובי התורה ובעלת נפשו נלקחה מאינו יוח
 הקדש וקלנו ויואלט ופאלמי דומיה והחסינ
 חתוב ופאכינו נעבר ואין עשיר את שיר
 על אחרת נבר אבל המשורם שהם בחידה
 התחבונה היו להם בא קפד כחכם ו שלמה
 בן נבייהול זל והעפר ו שמואל זל ור קודק לי
 זל והחכם ו לשה בן עזרא והחכם ו אפרים
 אבן עזרא ודוב ו יצחק בן גיאת והרבו יתור
 בן גיאת ור יוקף בן אפרתר ואהם רבים
 להם נקפד ולהם בקולוניאז ופרווי נבאה

ואין יאן. לשיר השירים אל תקנת פונקט ולא פלם
ובטיה דור יאן. לשבח הא ית הגלל והאחר
כי דוליה פהלה לן. אהק. שכ האפקט עם
השומר אדש. חים ויראק ל השירות קצמות
שאוררו סבל השורהם וטאר רבה להפד
האנו אה ל ארע השומר טכ אה ל סאוד
כל אדש והשיר חמו ואל פהל אורט ע
שתענו ון קטירה טיהם כפך ודכה

אל יאן הענק

בערך זי. וטר אחר מזה
ונטיק קה דוט בעצמה
ואעיק קנז קתיולח
ואו פכא לבית קדש פפילה
וקא י... יחידה החבלה
ענה פולה ענה טהון שאל
ותחא השחק טפ אולה
בעיק כ זמן קמ ומה
ובלה על אדמה קוא אדמה
ולמה כאול טנג ולמה
יוט. כן טאן קטירה
ועד עש. יטכך סאולה
אף מחזק טכע סולה
עג לך על טי. טל ומה

קנה דעה קנה טל ומזה
הקור כיעה הקור קוד בלב
קנה כיוס ובלה קנה כד
יעבה כ אזהחא עלוקה
דעה כי קה לחרת לב העלה
לבש אטר לבש כהעל צוק
כאז קטוא טאז טקר וכוכ
ואחלה זמן קה טקלם
וקעש קוד זכב וכפך
עזוב קענה עזוב דך קלים
אשר ילפך לחקוס אכדון
והעזן ינך להרד
עם לשון אול טכע ומה
ואל טכ טפל חכילות

כטא

חום

והרעב קען לעבד על	והוא חכמה ויהי לעד רשעים
ועד שכל הרוחיק תאורו	תליתנו עה יהי שלח
ואם תהיה פקט האמת את	ניקן ימים קנאל
ורדת אל שאולה הלא טוב	לאדם לחייתו כדה ליד
ואם מלאסר לוח רכוק	לדכאל תהי נכל בעמל
ואם תרצה חיות ע אישוקים	קנה דעת קנה שכל וחמה

גם אלה דמיהם תכסוב על לילך

דבור מלאסר סבלת קרא לך	ואם מלאסר סבלת קרא לך
ואם פאור פאור סם אזי נע	שך ליד שאול יפדה אהם
ואם היקום קרוק ופינע	לדסק כנפשות הנבואה

וילך חמקם לרוב והמאור יטב כחוקו

צדק לו השולח אורו וחמתו
 האדם והחונן דעתו האל המורה ל
 לתיאור הדך השיר המוציא לאורכו מאפליה
 לאורו ויה עליהם סערה ועד הנה קנעו יבנה
 החאשונם ואלה דמה שירי החאשונם והקום
 דזה ותלאה אין לי חלק בשירוב ולא נחליה
 בוחרות ועב לידו את יי וקחא כחקדון
 יורע הדך הטר והחמוא כלשונ ישמרע אמן

י יי כ עש בלחם
לך יונה לך סוף בשמי
בזמן מלחמה אין עומות
בדור אין כל לבד זהם איהם
חטוף את עמך לחם וחסד
ישר לשם לב ומלח
לך בכסף ותכלה א צדקה
לבקש חונן יידי תשועה
בעד עבדות ותטיף חסד
ואיך תעבד חונן בשלח
ואין זה חונן תשועה בעודה
של חונן אהם ואלוהיך
על השם למחול חיד זלזה
ורעה אבשר פי היעבד יי
סדר מיד שחול אותה והל
הכינה דרכה אהם
ואם תיען אז תלחם חן
יהי עו ופסקה תבנה
לחם חתם לענות אשך
לב בלחם חתם בלחם
אשר לרחוק במוקד שאתה
צדקה דרכך ולרחוק
ועם זה בעע עת ואלוהי

בזמן מלחמה חתם בלחם
בזמן בלחם חונן ואלוהי
ואז ישמע כל עבד ופיה
ופי לחמה ותחטבות ועלה
יהי נוחם לרחוק קצרות
חבת חסדו עש רשאה
וכרחת סגולה כל בלחם
בעד יי היא מלחמה למה
לחונן חיד פה בפה ורחוק
בעד חונן יקוב חתם בלחם
בארץ חתם בלע עבת מלחמה
בלחמה ואל חתם רשאה
ומלך לבד חתם יחיד
לבד מלחמה ליעים
ועל כפי כרוב חתם נשואם
דעת יח חתם חתם סלח
בעתך ולח חתם סלח
ונקנה בחסדך השעיה
נשך שיעתה לכפוי חתם
לחונן חתם ואל חתם בלחם
וזם חתם ומי יח וחיד
במוקד חתם ייע ובלחם
לך חתם לך נכח בלחם

הרב שבט לעש ולאחיותו תאודע
הקור ספק לתקוה וכל עונותי לחד
לב עקור ביתי על אדם ורוח סן קוזבקי
דעה אהבת האחרים

דעה אהבת האחרים

תורתאש לקור חיים לקור תאודע אית
כי ע אצור ופניו חור ודך חיים תפסות יואר
תהלת חסד יחתי ודעב קדושים בית

י.ק. כבלות תאודע לקור עניי החנשים אשר
נקטו בשמות והנע לתבלית טעם וירא
וחנה לא קנעה להם הקבלה תאודע שהיא ה'ה
הקבלה האמתית ולא ראה אותם טור האדם ה'
חלשלה קבץ ככל מעשיהם ודעותיהם הצעות
ואדמות לעלת ענין אל הקבלה האמתית שהיא
הי העת או דור וקור נשאל היטב באי זו העת תחיל
זו הקבלה ולאין תפא ואי זו מקומה ובאי זו חסלה
תפאר חמותה . (יחל) להטכה עם המלאין פתח
לראות אם תחיל תחילא סד ויתכח עם
המלאין בלור האמתית שהיא תורת משה רעה
יען אשר זאת התורה אשר שם משה לפני ישראל

הסכמו כוב העולם שהיא חזק השמים ואחר
נלוים העלים קדח אונם סמיהם ולהתחברם
כפי היועיל להם וכפי הזמן וקדעות והם שחזלים
לדלות עליוסיהם לתורתנו ולקרב לעשיהם
למעטיו כולו שהעטת תבעת דוחה לת בעת קדום
והם חיסים עליוסיהם לשם ית ויתבך כה
להגבלם בעני קהילון ולמשן יאמינו קעונא
על האעטים קרעים והשכר על האעטים המופים
ואחר החש החלם בטבע הנפלא ואחנם יאענה
לזה חסד לשע דכסס או עסד ענט או תועלתם
נידרוט האבקט איס כסם שערותינו אשר
טרתו או חיות ונוצ לו לאמר
הנח סוף לתבודד בלחד התקוות וילדר ללכת
שם וילאחורו קורא שטת וטבע כראית התוד
ואחר לו אהים עלך אדע החסיד קענו יח אהים
ואר מרע ויען אהים ירהק בע באלת ויפקר
עינד באתור טרתו וילמר לו האבקט לה מלאכל
אדע וילמר לו את אהי קטלים אי יח אשר
עשה את הים ואהי קטלם וטרתו חטקת נפטי ותי
ל עסק בדיה קעלם ויפקיים על יה אהים ונס
אחנה קודעי לה חפנד ולה בקטתך ולי קביאך
חלם ויען האבקט זה חפני ואת בקטת ברעית
תכליתו ומאנת רסס אוהים טקעש לתכליתו

לנפשות ובחוקים ענין השאה כי הם חוקים
 השם בחוק הזה השער וצדקו קאולהם
 בעבדים יגיד יסוד האדם או בזה וריות כל
 אחד השם יזה אב ארסו והכמה פאעו ואומר אב
 אך עשרת לשונות און ל וצדקו קאולהם כי אין זה
 רואה טובה לעצמו ואמר שלמה עני כל דרכי
 איה זך בעינו וחסן ראות יי ואמר יסדק ישר
 לפע איה ואחרתה דרם חות ענין האהלה
 שלם אנה ושלם פאך איה
 פאלת ובחיים שבה רוחך לדעם תכלית האדם
 ולזה עשר קטאון ל שלע אהיה ודע כי ה
 האדם עשר לעמון שטות ולרעם בה והם ולכל
 אהן שחור לעשות כל המעשה כי אין יכליה
 על דרכו ואן שכל הוה קא תכלית האדם והכלות
 האהלה וכוונת חיות יחיה האדם כזה העולם
 וזה העולם של ארון וכן שאר כי הא קיין
 ואורן יחך וחסונו זל אהו כי העולם לא עשר
 כי אם בעבור האהלה שמה כאמר זל חאי כי
 זה ל האדם זל לעולם לא נשר אל לצות זה
 שר ואהרו אין לו שדקדק בעליו אל ארסו אהו
 של אלה ואהרו העולם כי העולם והלואו לא נשר
 לא בזכות העולם הגיב תחבדק ונס איה
 אורה בזה ואהה ויצב האדם

אכן אחש פנך שטהעני עקר דתורה במלכס קרהם
קט"ב קמאלין עקר דתורה לתאלין כי
יט בורא לעולם הוא אחד והחיה כל
חכברחים סאין ולקאלין כי תעלם לחודש ואינו
קדלון כלו שאומהם הטפהם וטהוא ית וית ה
משרה קטבאה על קטבא והוא שלחו לטהוע
רטינו לבע אדם ולטהע קטבא על ידו ועוטם
הלו טתם ולקאלין השארות הנפח איה השדה
לקטץ והעש והטב . טאל קמכק ט
קעדה טל אס יהעק או קעקס
הוא ציאה אס סקטל כ טמעט אומהם כ
הידעחד סקטל סהולך טאטון לטל ואטל
קט"ב קמאלין טמעט וטהי חכופהם ואנד
לך דב כ אין לראיה אחרת על זס
לא כן קטל מטה רעה מחד סיג ואטחו קטל טו
מלילי ומה טרך לראיה אחרת ועעטיו כטו
ואוניו טמע . טאל קמכק ואס יקטס
לקטת על אמונתך ויאלר כ קטוורת
טעס קאלר ישנה בעטיונים והאלר מטגיר
טתחוטט כלו טיש מלמיעס זה וכדעת אחר
שאלר טמא חס וטלס יש טת טמות ולק יקטיב
לקטק ויאלר לטהעלס קדמון וטיח ראות מלה
טיחאה האוס ויאלר כי טטו קטבא נלנע ויהי

ויהי מקומו אס הנפש שארת וכל סכן כמלא
 שלה עה שאמר מי יודע נפש האדם העל
 היא למעלה ויהי על אמונת הסלסופים שאומרים
 כי כל העושים חס מקנהנת אדם ומעמלו כד
 שלא יסגר קדר בני אדם ולהקמיר השלום טעמים
 להקפידהו . השוץ המלאין זאת תהיה תשובת
 אלו בקצרה ואומר כי האדם חייב להשע
 בכל אלה הדברים על מה שאלו בתורה ואין צורך
 להשע על סטו ממש שיש בתורה קודות אלו ה
 ילאה לחשיש השל האנוש ועל זה אמר שבתורה
 רחוק מה שהיה ועמוק וכו' ואמר ונס ארץ
 העולם נתן בגבי וכו' ואלו היה יכול אדם להשיג
 אותם הקודות מצד סטו היה ששע על סטו ולא
 צורך לנבואה ולא היה תועלת כד וקדוהם שנוס
 בתורה שירחיקו השל והם מטעים אלו איש לח
 מטעים ורחוקים על האמת לא הם קלות אכל
 השל דלה והאדם אעפ שהגיע לתועת השלמות
 להאנושות הוא אכל השכלים המגדום במעלה הקטן
 וקטנה אכל האדם השל וסלו שרבים להקטנה
 ירחיק שטב דבהם רסס למה שאים הוא לא
 איפשרים טלו האדם שהוא סכלית השלמות אכל
 השטבם האפשרים האלים ואני אומר לך כי יש
 רבים להמעיינים לינעם נפש למצוא עומק

הדברים ולעמוד על תליתם ויגעו לבין ויקרה להם
להם שאמר חזק כלב פליס אההם ונעלה חרם
בידו ושלמה עם אמר וגם אם יאלר קהכס
לדעת וכו' וזרין פהיה איה לתצודו ל
לדעת סודות קבחה ופיאך נברא ה
העלם ולזה נברא וקה תמיד חושב בזה ויה
היום וישם נבקר לבת על שפת הנה מלטה
לשם שהחלים הקדמונים כשהו רוצים לתשוב
בדם חולה הן יוצאים לחון לעיר והולכים ק
שהנעקעו בנעת קמט ויה קוז הולך על
שפת הנה וחושב לדעת תכלית אפר העולם והאך
והיאך נברא ואם קוז חרש או קדמן ולה למעלה
ולה למטה ולה לשנים ולה לשאר והנה איה ע
עוד על שפת הנה ולפניו חפירה קטנה אשר
לא יוכל לשא כל מי איה מילא קרץ להנה
ולענה אות אל חפירה וכן קאיה לתחלת ה
ויאלר לו לה קלעט חזק אשר חנה עשר
ויאלר לו עשה על כפי להכנס בסוך זאת חפיה
כל הליס שעברו בזה הנה ושעפון לעבור
ליום שברא העלם ועם סוף איה לו קאיה אין
זה כי אם שבען צור וחד שלש ויש קאיה איה
קנה יתר שבען קוז ויתר נלש לה טאנה חושב
לדעת ויקר קאיה חפניו והיעשו ויסקנה

ויבטח ולא יאמר וידע חז"ל כי כחן הוצעו
אליהם כי לחזויהו ולטעו ולחזויהו אל כחן ולח
שה לבו עד לחטוב סזותן קדבוס קטיב קלובק
אני שואל לוחך אם יטלך תשובה
בזה חסד שקול הדעת ואתה רוצה לרמות קורב
בקה רבון וכו' דת קהלון לו ללו ופני שואל לוחך
שאלות בטרם ואחל לשאלו במצות בראית שיה
טקיא פטת זאת קטב ואלון טקטופ למה טח
בערת כי היתה קבחה לפי חלונתנו בטת יתס
ולמה לא טחור כי טחור קטב טרע אסד קטיב
קלובקין קטע טחורו זל בעטת
לחיות טח קטבס חק קלובק
וקל טחור אסד יכול לטחור וכו' קטיב
קלובקט זה קטע טק לטלון אס
כח טחור זל וקול חלמת פ חכ
טח כרע אסד ולבורות על ע זה תקום טלים
לאין ואין לטלים וחלורו פ טחורו כאלפס טקום
טחיל קורח אי אלהס יעלרו יסרו ואני שואל אס
קדע למה דבר אסר ועד איני שואל להקסד
טחיל קט ית תרילס על קאדס פ' צרת חוק וקל
כלל זה יכול לטור אמת כלו טח טחור לטח
קטות מלכע קיים ועד איני שואל קיחך
לא קיה קאדס ידע טחור ערוס יט טחיל קדע

והלא נבדא בדעב וכען נואה וכאון שומעפ
ועד מה טעם לדביו שאשב שקשב ואמר
האשה שנתב עמה היא טבה לי מן העץ ואכל
והלא טוב אורח ה' ית באמרו ויש להם על הארץ נח
ואחר שתבאר לי כל זה אשאל ממך שאלות עמוקות
משאלו הש"י המלאמין את מלאמין כסל ויד
היה כפשוטו ושהביאה
היתה כפי מה שרצה השם ית ואין לרקדק כזה
ועד כי חכמו ז"ל אמרו שלא לרקדק בזה סאמרי
אין דוכסין במעשה טאטיה בשנים אמר לו המסקט
אמר לו המסקט למה נא אקחך אל מקום
אחר אולי ישר בעני השאגים ויפקה
השם עין שבך לבאר שאלות למה טאמר ואל
משה אמר עליה אלהי מי היה מאמר והש ית וית
היה מדבר עמו ועד מאחר שעשרה חדשים היו סתם
באבעלהם למה לא נסתבו במשנה טרה כמו
שהיו טעבים על קטחות כי יש שנוי כיניס במלת
ועד את שאל ממך המלאמין כי הש ית ויתבדך
אין מטינה כשום פעם ושהדסה קרנש לפטו
לעולם וכן קטעבים הם טעבים לעולם כמנו
הש"י המלאמין כן הוא לך ספק כי כן טאמר
את יי לא שגית וואמר
לו המסקט אם חס כן למה פקח עמנו ודוחע

עמרים דודתו ועקב שתי אחיות ואחר כך אסר את
ואמר כי את כל התעבותי על ולמה לא אסר את עב
האבות . קט"ז המלחין אל תסוף דבר אלה
עוד עם . ק"ח כי המעקדן בבוטא בזה
הלא הוא בענין טור ואע כוונה ליהות באשר צ"ב
י"ג אה תמים ויהיה עם י"ג אהך . ועד אנד לך
כי כל המוציא דקדוק בבל בבוטא בזה לוקיף מלכוד
ולא ימלגו מאטה ודאנה כל ימלו ועבין קיה המלחין
במרחק כפי המוכן מפשטיה בששון ושמה כל ימלו
כאלו פקוד י"ג ימים ישמה לב ודאחהם ש
ם שחוקהם ומחוקהם כאלו הענינים כיון ועמלו
ועלדס נאמר ויוסיף דעב יוקיף מלכוד .
קט"ח המכתם אתה אומר הפך חס ששלטת
מש חכמים ועבוס שפי החכמה
קט"ט ודמיונה . קט"י המלחין עם
ידוע הוא כי קאדס קטשע על בוואו
ומלחין בעריתו אמנה חזקת הוא מלחין בשם
העולם הם ובוטא כוונה שיזכה לאותם החיים
וקנה הוא כי בשמה כל ימלו ולא יסוד למעלה ל
לעט סנפשו לא תמות אכל החוקהם והועקדקים
כאלו הענינים הם מקופקים בשכר העולם הכא ומה
שהוא מלחם עשיר לא ישמה בחלקו ויחיד חיי צע
מפג סודעקוט חיי ושאין לוקיף ארוך בזה העולם

ישחד וידאג מהמות כי חינון מלמען שתחיה נפשו
אחה מותו ומה שהוא מהם עני כל שכן אנער
לא המבוקש אל יחר אף ארע ואדברה אך
הטעם אתה אמרת שתחלת דברה כי לא נברא
האדם ללא טעמוק בתורה ושהיא תכלית האדם ו
והצלחתו וברכהך שם ועבר ונח ואת שהיו עבאים
וחסידים לא התחיל להם השלחת האדם האמתית
השייך המלאמין העאקל כי אתה מבקש דברים
אשר לא כן וכוצק לחטעות אותי ולשכח
דעת כה שאקח נבוך באמונת ואני משיבך על
זה ופוצא בו כי ענה תורה ונתחדשה הלכה וכל
אונור לך כי דעת או קדמים מהאדם פלאה שגשג
ולא יוכל לה כעו שאמרת למעשה אנער ל
רעע לומר עמך בתורה שבעל פה
אולי תסור לי משם דברים שאני מקופק בשם כי
בעל הקבלה זל הוציא לחור דברים רבים לדבר
התורה ובחור אותם תכלית החזור והענה על
דברים נפלאים למי שאמין ודברים השייך
האחרון קיחא כי לולי הקבלה קיינו
למששים כעשה קיר שאל המבוקש אשאלך
זהו העני לאה לא נכתב תורה שבעל פה
כאלו שנתקבה תורה שבכתב ואמרו זל דברים
שאמרת לך כענין אי אתה נשאי לאמורם על פה

על מה ודברים שאחריה לך עלמה אי חתך נתיי
לכתוב - קטין האלין המעם קי שלא ירם
החלוקות ע קדור המטב כל אחד יסן
אותו בני שלט ודעות בני אדם אינם טוות י
בהבטת ועל ק עלקר קדם לזופא אשר יהיה
בימים קדם ואחרי חוזה כי כשנכתב תורה ל
שבעה מה לטק השעה כאחרים ול עת לשמו
ליל הפיו קורק וסמכו השנה היתה סכס
טרבו קלחלוקות וקדעות וקאזיות ונעם י
באחרונה חלה שסמו חויו חולה - טחל
החבקט אי חיה ברבנים דבס
טחיו לבעוד חיה כאחרים אקור ללחדס
לטק את אשת לוד חטם שטח ואן ברעיס
קוטא ופ חיה עין זה למה - קטין האלין
ל זה וסוכא כזה לאקלמה בעלמא
חוי לרבנים לא שקטם עוק שמט הסמוקחור
ועין זה בני שחסימ אשט שלא לרעם קוטא
וסלכו זק ע קעטן לוד הסמוק ופ ברעיס
כחו ובשמה קיולתק חסן רעיס - חויר ל
החבקט חטם לשאול לך חרסימ
שאלת וחיל בפרטה זאת השטת היא שכתבתי
אחריו ול כי חיה חיה עקור קקט ורעיס
קיו ל ואחרו כי אדם סא על כל בקלה וקיה ולא

ולא עקרה דעתו עד שאל על חוס . ואחריו עוד
כי חוס האכלה השן הרעה את הכהה ואהרתי
ואהר העשת חוס השן אחד הנקרא חול ואהר
שנים הוא ה' . לסקוף אהר שנים עט לה וכנס
ההארין ונשתניי בו כביצה וחור והכל אהר
קיא דאהר ואור שש קט אטע וכחול אור יהי
ועד אהר ויהי האוס לשש היה אהר
שעה לה עקן וחור והעביד אהר לשש כטור
ועד אהר כ הטרה קרה לכרייתו של עש
והיה יודע לה היה קורם לכרייתו של עש
היאך אי שר זה ואין עש ואין כפ אדם שיכלה
ועד אהר קולתו של אדם היה ע לשאים
ועשית ע של אהר אהר . ואהר שהכאר ל
אלה הדברים אהר אהר דברים עתקים
אהר . קטין גם לזה שאלה הוא אהר
אהר שאלה שמה וקראם עליו אהר
ואם היה לרצו עלי כדברים זל והחפץ לקחו
ההאריות שבסימם הן עשך כ קור סורה ה
אחר סוף ואחרון כראש אהר זל פ סתה
לקולות נכב יעקב אהר ואהר חקר מהאר
לקולות ושיעקב של אהר אהר עכין ע
סיבא ונא אהר כעו . קטין חתם אהר
דברים פתהס ואהר אהר

על זה ערפך ערבה נהך ואין איש אהל שחירו
תאמר על חרדך שאמר חכינו חרדך ליהנות
ואתה שחוקך דבס למה לא עשה באבות
ובנות ליהנות ואמר וברות עליו קטין האסא
לפש שלח תלוא בלשון כמות אל עש
ללך עם לא עש חלל על פולחן עתה לך חרד
חכם צדק ואת כלו עש פולחן את יעקב אי ל
ובית סו ואמר לא חרד לבדס אנכי בורח את
חרדת חזאת קטין הולחין אין זה כלום
קבל חכמו וי על זה חסד ואמר
ללך שחוקך חמו עם אברהם וקיד חוקך ולק
עמר וברות עליו קטין האסא זה חרדך
לא על חרדך שאתה חכינו ורלון חזאת
קפסם אלת זרקת קבו אלת ואם חסדך לקוט
דזעם ואתה רועד להטען את חלום של קוצים
הטען הולחין על פולחן כך עמר באז
כסיל אל חרד כ יכו לשל חלך
קטין האסא חרד ל שחין ידע בשמות
של פסוק חרד זהו חרד פולחן
אין חרד יבא חיה פשוט ורעו לרד עתך
בשאר קפסו ואת לשחך לך שחך אי ל עת
שלים ויד וכו ואת שחך חרד ל טע
או חרדקם אם ידע קטין הולחין חכמו

זל צארו זה כאלה לי עלה שמיש זה השם לי
אקף רוח זה אהן לי צר מיש זה אשע לי
קקיס כל קטי איץ זה איהו - השני החבקש
שם זה דע כי אם קיה זה טעם אולרו
לה חבלה הודע - חתני המלחן השלעת
אכה בו דבר בטן לזה השני
החבקש קבלתי דבר זה לחסמים
ואע אולרו ברלו וקרה ואע ערכ יכנסו דעה ז
באוק אשתולל אביה לב ותלהו חסמים איך
ען השכל בלוחים דעם וכטל טב ירד אל
ירספ איץ וישכב וירדס על ק יאלרו המטלים
כי קאטה אטודה פרוטה לצור בה האיש וכן אחר
שלה עש והונק איט מר ללות את הקטה אשר
אקדס וחמלים לבס אקדס יהא טוב לפני הקדס
ילע ללה וחוטא לבס עש - ופליא דער
האם איך תפש קטורה צבאר ולה סבת זר
ולי קטלם ברוח לטול אה חזם ונצטד
האם לולה איך השרט הפשוט שאינו טף ולא
ש. נרו חוט קער כולים הרצם אשר לא יעמוד
עטר כצדה והננו כעוס אשר ייה כי עחס
הוא ויחסא וילאן להדיות עש שלם בנרו ויפד
עזותו ופשט את בנרו ולכס צדס אהם אשר
חליטת לו לאין הפקק אפלו סדק ר ען וזה עטם

וזה עשה תמיד על כן לא יחזיק לשום ותקפו איך
קצו איך בבלים סמוך תמיד ואיך היו לשלם סג
ולא קסו פתו וראוץ לשעבם שחיות ואיש האקס
אשר שלם למורכו סר לרמות לדעת חס זה ועל אה
זה חטית הלאמת אתה חסר עמי קטור
נדבס האובסס לא סאו סאו ועל
קס קס טעני וקס כדס לוחות הילדס סור
אשר אין להם פתרון וקס יאהו סס קוס אשר
אין לו סוד אחר לו האבקס וידעת נס חס
כי קסמת קסלן לכך האסכל והסד
אזק חסות ועטק קסע חרות וזה קסר
לו סאין לכך עסק בעלות וכל סס כנסתות וכל
יסעק להשמש סזנס וסלונק חסר אסס
לשחלס ויחר אף חסלן באקס על סדקו
נפאו ויאהו לו לכך לחס קסר לכך
אל ססא חרות פג ויאהו לו האבקס קדסר
לא אוקסא ער חרות פג אכל אקס חסר
סרעפ קו חסענ כעסק ועסוק ססר וסר
כד דטלא סו וסב ודל סו וסר כסו וחסר
לא כזוע סאין לכך חרד סוכה חסנה ואל סעק
אל חסען אלו חסר האבקס לכקס חס
כסר וססלס ונדל לו את כל אשר קסו
עס חסלן וססלס ססל חסין וססלס

עליו בזה שפיר לו ותיפאר סיניד לו דמים שלא
יחלין הוא סדס ויגד בפני הקד יתק שכלבו ויקים
כזוב ולזה תכד יקרה הקעות לקדס המלכותים
ודע כי מהעת המלוכה המלכות יעמוד
האדם על קודמות התורה וקדמות והלכות
השלוות האנושית כדן סיניעקד נהגם לאחר
שהתעסקו במתה וזו דע כי לא היה שמוס במת
הוא האמת וכל הלכותו ויש האמת עליו השקול
הדעת והוא האמת והלכותו אל על אוק הדברים
יש לו פירוש וזין הדברים שאוקס והם השפס
קודם על דמים רבים במה וקדמה אחר
לו המסקס אשאל הוהך שכתור כל אוקס
הדברים כי האמת עש. אלהם תלויך המס
לא מעשה מן המון קדור טגרו
חכמים אל ובעבור על האמת שמו לקדמות
להחלין והאחר דב וכלב תחת לשוק אכל
בדעת מה שזכר תבין הל האלך כי דם
חסרו הא. פוקים ואעש לקדמות כי כל
דברים אלה ואינם דמים נלמדים סאו סימלוב
לי שלא יבין אותם ואלל חתן שאלות שיתם
ואטיבך עליהם שאלל המבקש באר כי היה
שאחריו אל שעה שבת הקדס אדם
הראשון הלא ל העלם סאו שג אחר וקדס צות

היה

והוא אלהי עולם ברא ויהי הוועל אסוף העולם ועד
קוט קדוה קדוה דאלהי נלמי ברא עינד קדוה
קדוה זה אלהי וקדוה אסוף קוט שיהו
דבר ברור הוא כי השכל כללי ואינו תופס מקום
כי חק שזוהי במקום הוא עף כדמה וכששפע
השכל על החומר כלו נתמעט ויהי במקום
בחקרה ויהי שאלו שכלם ברא ויהי הוועל
אסוף העולם ועד קוט דבר ברור הוא כלו כן
כי העולם שברא בתחלה אסוף העולם ועד קוט
כי הוא אחרבע יסודות שאלוהים עת תכליל י
וסאברא אחר כן ויהי עולם וטרה עתמעט חיה
ע אלהי בו חלקת לעולם שהוא חורה על עף אלהי
באדם שאלוהי על דם שאינו עף אלהי חלק ב
חלקו שדו . אחר ל המבוקש קדוה ית וית
יש אחר לנצח כי דלת הקדוה והלכות
חורגות וקולך אל חמנים יחם וכח סדר ע
שתבאר ל חק שאינו על וטה בן נבוא ועשר
לח זב . קדוה חמם כל דם שבוטא נקרא
בדמיהם זב שאלוהי שמים כנגד
שמים ואחד וזב זב וידועם יקרה ליהם שיכלו
לחון או אישאר שאלוהי בו חלקת חורגות
אחר ל המבוקש איך הוא בתורה דמם רפם
שירמקם השכל . קדוה חמם חמליו

חכמתו זל קתירו לנו רוב אותם קטנות באמרם
דבתורה לשון בני אדם ורכינו לשה זל חבר
בזה הענין קסס תקרא מורה הנבוכים והוא ספר
נכבד מאד והועיל ודרך להשיג מאמרות וליקרי
רוב קטנות לזכרון אותן ולא זבל המעין בו
לדת לעומק דעתו וטנתו לא קס קתעסק ה
קודם לכן בחמלות ואעפ"י ש לך לדעת כי יסדנהם
נעלמים בתורה לא יול האדם יחזכר לדת לעומקם
כל שכן חלש ויש לחכמי המחקר להי שאמר כי
טעם בעל הדת לא תהיה בתחלת המאשה אלא
אחר ענין גדול וחקירה רבה והמשל על זה בשי
בני אדם שהיו הולכים צדיק וישבו לאכל לחם על
שפת נהר והיו ביד האחר שלש כבוק וביד האחד
שותם ומתם אותם למכול ויעבור עליהם אדם ויאמר
לו שאכל עמכם ואכל ולאמר שנלחו איכלתן קס
חאיש ונתן טעם חלטה הנה ויאמר חלקו אותם
בושר והלך לו ויהיו חאשים על זה בעל המהם
הכבוד היה אור תקח חמה השנים הנה ואני
השנים ואני כי ק אמר חאיש שנחלק אותם בשר
ובעל השלש אור איך חקה השלשה ואיה השנים
עד שהצטרפו ללכת לפני שופט הנילוס שיטפוט
ביניהם וכאשר קנזו לוקדמו שפא חיקו בעל
החזק כבוד הער אחד ובעל השלשה כבוד אומעד
הנה

והארו כי זה השם אשר הוא ואם היה ענין
והוא קדוש כי אלהים הוא השם השני ואם לא
היה שם אלא לשמו השני והוא יגיע היות זה
השם אלהים אחר לו האבק והענין
פירוט היות שכן היותו למעשה
בהם והם היותם לשם עליהם היות
היה כמותו יענין שמה שכתב
ואחר כך כמותו שכל שם הוא שיהיה זה
לאדם באתיקה בקדוה הלבנה ואלהים
והיה יעלה שם רב השם ול הקדוה
השם היותו כי הם רבים נקיים גם שיהיה השם
שם חיותו יחד והוא על שם
ה דבר ואם יש עובדו שיהיה שם
ובגוף שם שיהיה שם השם וזה
אשר כי זה היותו בלתי כי היתה בה קל על
על היותו היתה והיה נשוא אלהים הענין
אבל חזר כך דבר כי אין ראוי לשם השם
בין שיהיה והיותו שם שיהיה שם
שם כל השם בקדוה אחר וכבר
אם שם השם היותו ענין השם אין השם
ואחר השם כל השם שם כן היותו שם
במהלך שם השם ואם האבק אס יט
אחריהם על שם אחר והענין שיהיה

בנערה תנה את לבך למחשבת סחלות וחול
 להחכמות שהן חשבות לחסות העבד והאלה ורצ
 או תבין יחית יי' ודעת קדושים בלשן . אבל
 יש לך להזמר תפלה חזונה ומשיר לך וטלו
 נפוך מאד מן השכחה דעה חזרה וכן יקורו מ
 אלבבך . ואל תחולין חרבה שקול הדעת דבר
 קטן או גדול ללא שסוד דבר חרבה חזרה כ
 אלוהה חזרה חזר העקר כ היא חרבה ית וית
 והבואה למעלה לשקול הדעת והיא תהיה ל
 לדעת האלה ורוב דעות חכמי שקול הדעת כ
 בחסות האלהות הן חזר האלה ודעותיהם כחכ
 בחסות הקב"ה חזר חזר חזר עם האלה ה
 והוציאה להזיק על זה מן השא ען שלך
 להקבל בדרכיהם וראיית חזרה הם וחוסתיהם
 ונדהה ונחלשן אותם ואז תכל לתרבות יערה
 ופקיה חסד אישע אחר חלום השתל להיות
 חסד ר' עקיבא שנכנס בשלש וביא בשלש
 ויקרא חזקת עם חכם בתורה שככב
 וכדום חזרו אל חלש שנים וכלל שבת ושבת
 היו קוראים הפרשה עם כל הפרושים ששמו כ
 האפרים וכעבים על שר הפרוש העבד
 ששם ולה שהו הפרשים בו חשבים . ויהי
 כי קנע קנינים לפרד זה חנה אמר לו חזקת

אדם החסיד צופ ויחמר לו עשה תלמוד תמיד
עקר והשאר טפלה ואל תחילין לכל דבר שאי חס
ן יעד עליו תכלתו כעשיו ויך המבקש לדבר
ומחיש יטב במקומו

חתימת חכמה קנה במלך צנה ולקטע
קנה צנה טדך חנה הורחך
הדרסך בעעל ישר לשמור מחמות
ודעת ספק יצורו

ויהי שנות המבקש את כל הסמך הזאת
עם החסיד תמלאן בעורית הקן
במכות לרוב חש בחכמת המורה והיא
החכמה המעינת בעלזאים המופשטים בחמה
אשר יטיגם השעור והם חמטה חכמת החטבון
ולענת בהטנת החטבון וקנולתו וחכמת
הרשבורית ולענת טלו ולענת כן והטמיה
וקטף יכר טקס מענינים וחכמת הכבבים
ולענת במלות תיועק העופים הנבלים את
ותבי ופגם נשער נלמס ולחזקיהם וחכמת

זה יתור לאה טהור דוד עז אס חסד סחק סס ארת
והפעל שחוקק ודע כי הנחמדים כלם טעם
כלים ומצויים והכלים תשג הדנותי כמשעה אהם
קראטון קבורת ית וית טהור אחר לבדו
והטעם האכל בעל טעם כחוק והטעם הנפש
בעל השלטה כנשים והדביע קחמר בעל ט
החכמה צדופים והחמט קטבע בעל חלטה
שחוק והטעם קטף בעל השם פחוק והטעם
חנבל החלק לשבעה נבלים והטעם הקודר
בעל שחוק חזנים והטעם חסדים חמקנים
בעל השעה מינים חלקי טל חלוקת באר
ל קיטוב עש אדוני חלקי החטוב
דע כי כאלו טחוקר קודם החטוב כאלו
קבורת ית וית ססר כל קטבאים הנחמדים וסל
שקטעם חטון קטעסן סדרו אחר האחד כאלו כן
הטעם האחר קראטון נלא חיל אורח ית ויתבך ויל
מלכו טעם ויל מלכו קיף וכאלו שקטעם
אחר קטעם כאלו סודיה קטעם בלצחוק ט
אחר קטעם ומינה טעם בהמית ובלחוק ז
וילדבת ואחר ק החור חקוד קהול סודי
אחר קטעם כאלו סודין חרבע אחר קטעם
ולפע זע נאר כי הילוט חרבע מינים היל ט
חמלאם והיל קטעם והיל חכ והיל חמלאן

אחר ל האבקה ל חלה הדמים טובים והו
והועלים הוא וחלה פניך שכלה
עד להם קטין בסטבוט . ויש חיות להם
להחטין על מה אחרו חסוים
כי קטן לא כח אלא דם אחד כי הוא אחד
ועל ק היה העולם אחד וכענין אחד כי שפס
אחד באחד יאן אחד לבדו . וכן יש חיות
החטין על זה לה שאלו כי חש השלב
שחיים והענין חקר חקיה לעולם וחקיה
חליו כי שפס אחד באחד יאן אחד
והוא דם שלם וכן שפס אחד בזה אחד
יאן חז והחז חקר וכשפס חז אחד חז
אחד יאן חז חז לבדו . שאן חזק
וזה חיות כי קטין קטין
חיות בזה פ שפס עשרה בעשה
יאן ק חז וכשפס עשרה בחזק יאן ק
חליו וכשפס חזק בחזק יאן ק
עשה וחזק . אחר ל האבקה חזק
שפס חזק ל שאלו חזק
חזק ויש בסטבוט שאלו שאלו
חזק חזק ל חזק חזק
כי חזקן לו חזק חזק חזק חזק חזק
ביעת זש חזק חזק חזק חזק חזק

ארבעה אחד לארבעה יסו חלשך וכתבתי
 שש לארבעה יסו שש וכתבתי שש
 לארבעה יסו שש וכתבתי אחד וס'
 ושלש וארבעה יסו שש וכן קודם בעל
 ובלאונק ובאלפים וזה נאמר למה שהתחיל בחמה
 כ ל קטנים הקונים תפסוהם הדמנים היא רכ' ע'
 יקדוק וקטן עקרהם וקדמהם קטנים אהם
 קין שב לרובנים עלו קטנים והמנים וזו
 וזו שם ש יסו קדמהם קטנים עלונים למה
 קרובים כ קדמהם שאינם נפסו הם על ארבע
 לדרגות ה' יסו וכתבו קטל הכל
 חסע וכתבו קטל הללית קטלית וכתבו
 קחור קראון ל' נא אינם נפסו וחס ה' יסו
 להשאלים ב' חס קחור להשכון וחס קטל
 חסע כח קטנים להשכון וחס קטל קטל
 כח קטל וחס קחור קראון כח ה'
 הארבעה - שאר שעת - האך אחרו
 כ קטל על ארבעה לדרגות
 וסו דבר בקטל - ה' ארבעה חסכון ארבע
 לדרגות קחור - והעשרות ה'
 והלכות והלשם ואין זה דבר דמה - לתת
 לתת חסכון עלו היות זוכי כפסד ונפסד
 לא קחור דבר חסון קדמו אומר קטלם

בתיבתם ואיש שאזכר סגור הדברים הנלמדים
על אותם לדברים הקבועים החיוניים שאלה
שלשית היאך אלה כה קטנה האון
החשבון של התאוצה אפש אנלל בו עני
החשבון של כה החשבון זוג ונפרד
והזוג יס להם האונים וטעים וכן הנפרדים
כי הטעים האון הזנים והחזקה זוג של והשאלה
האון הנפרד והחשבה נפרד של וקטנה
זוג האון נפרד של או נפרד האון זוג של
יהיו שבעה שאלה רביעית היאך אלה
כי האחד מצד האחר אינו נחלק
התאוצה אפש האחד נקוב הוא וכן האחר
והאחד באיש אינו נחלק מצד
הוא איש שאלה חמישית היאך אלה
כי סוף אנללים בשלש הטעם כי יש
מדי האחד והטעים והשאלה וכתקבץ זה יהיו
שלש והם האשם אל הטעם נאון השאלה
אקום מקו לעצם הם האשנים אל השאלה אקום
אשר קו לעצם זה העולם והם קורבנו
התאוצה לא ידעת שאלה ששית
עב אי זכר אלה
האקדמונים כה החשבון האחרון הנלמדים והם
הנבחרים לומר זה התאוצה לא ידעת

בשו"ב לך ידעש . ויקרא חמקט עש א
 החטבונ
 עז ללמך ל שנה וכלימה ויהי פאר רטו למשרד
 זס חוק חמר לו חמקט חדע החכס החטבונ ענ
 חמר לו השתל סקיותק ח. והי טלטת כידך לעמא
 חלעשים חטובים ולקיות החכמה כן יין חעשה
 ודעת וחטבונ שאלו אשר אתה חוקך טלח
 וילך חמקט לדרכו והחטבונ יטב חקומו

להקטינ לחכמה חונך תטה לבך ל
 לעבונה . אשרי אדם הלח חכמה
 ואדם יפח תבונה . נחל פתחים
 אולת וחכמים יתפרו דעת

חחר כן הלך חמקט לבקט חכס בחמות א
 חתטבות וינלח איט חכס חכרת
 חקלנדק חתטבוה ויחמר לו חדע חחש חחכרת
 לכעש עקר כל חמלה וזע חכקט חוקך סתעמיות
 על ראש דכהם לחכמת חתטבות . חטיח
 חתטבוה דענ וז החמלה חזעה לחמק

וכתנת חלבלב והוא חסום לשארק והוא לעיני
 פרחקים מופשטים לחומר וקם שלשם אחד אורך
 לבדו כלל כוחב והוא קקו והתחלתו הנקודה ואין
 לה חלק ומשע שהם התחלתו שאין לה חלק היה
 אורך ומשע שהיא התחלת הריחב היה כלל חריב
 והשע הוא אורך וריחב ומחל השע והתחלתו קקו
 והשע שית אורך וריחב ועליו והוא קקו והתחלתו
 השע ונלו השע שם התחלתו חריב ושריחם
 שאל המבקש העינה ל מדבק פ קקו
 והשעם אינם עלצאים

אן בלחשבת לן כחום . הש"י התשורה
 כן הוא פ החום לפ"י
 אן נשם בעל שלשם חריקים . ויחמר ליתחמק
 חשאל מלך שורחפ דונלותם כה שיעלוד ע
 יעשם . הש"י התשורה קקו . תסא כן הע
 והאור וכן שני טונים ויתבאר השעם
 כן הוא המכסל טן חקים והשאלן וסאתר כה מדע
 כה תקודה ויתרת על קקו צלוחים חבא תקוד
 חל וקמחם אשר צאלצעות ויתפלות
 שאל המבקש ולת תועלת זו החסמה וכונתה
 הש"י התשורה כונתה לעלות חמחום
 חל חלון המוטל ומקנה קטמב פ
 המורכב חל החופ ומקעלים חמחום א

תחלהם אל המושבות ואיכות ראית המושבות
 והדבקות בהם ולהפך בשלמות שנים עלצאים
 בעולם העסק בצורות חקיות לחמור אינם
 צורות העץ ולא יקום אותם חלקום לא הם חקום
 לחקום וסבת תנועת התחלת הזמן והחלת התעבורת
 היא לחזנים יודע מה המרחקים והקוץ השלים
 והראי ולדה סת וכבדים אחר טהובקט
 בהקדך שתבאר ל שטש אטות כזו
 החסלה ויען התעבורה שאל ונת אטיק עליהם
 שאלה חסונה למה אמרו כי הקו הישר
 חקר והקו העגול שים תשועה לפני
 שהקו הישר חקר אי פשר להוסיף עליו
 והוא חקר והקו העגול אי פשר להוסיף עליו והוא
 שים שאלה שעת למה אמרו חקירת
 החסלים כי המרחקים שטשה עמלים
 תשועה חשט כי בהקתלך או השלשה חוקים
 יקתלך עולי העצלים לדעתם
 שאלה שטשית היאך אי פשר לק שאלה
 בעל התעבורת שיתכן להציא שט
 קוים האחד לעקום וקטע ישר יהיה ביניהם מרחק
 לה בעמלת שאתם וכל מה שירחקו יחקר אורכו
 המרחק ויקרב האחד לן האחד ואי אי פשר שיפגשו
 זה בזו ואעפ"י שיצאו מאין תכלית

תשובה כשי התבאר זה בלאמר אחד עשר מקט
 התשובות באופת אחת ואעפ"י שילאן
 זה הדמיון והוא טעם חזק ואין זה מקום פתור
 כי יצאך להקדמות רבות ויאמר לו המבקש ה
 והיאך חזו זה איפשה ועל האמת לא יאמר קוץ
 המעשה והבחי הטבע בחיוב כל טעם שאלו תכלה
 וחי איפשה טעם יהיה להלך שהוא על יושר קץ
 ותכלית ויען התשובה לז' דעת ויקרה
 המבקש עש התשובה שנה תלימה ויהי כאשר
 ראו להפך זה מזה אמר לו המבקש אדע החכם
 צוע ויאמר לו התשובה קח העקר וסמור המעלה
 ואל תפלה כל יומך בבקשת המצות מן ילכו לבקלה
 וילך האמץ לדרכו והתשובה שבמקומו ..

חזון שומעת וישן כוחה .. עשה נס
 שניהם אל תתן שיעה לעיניך וית
 ותכונתה לעשעשך עיניך לעבה יצונו
 ועשעשך יליכו נעך

אחי כן כאשר בלה המבקש לדבר עם התשובה

דתשבוה וידע תכלית החכמה הקדושה כי אל אלהים
 בהכנות האריות וישאל לאלוהים עקר או
 החכמה וזה התועלת שיגיע לוודע האלה ויחזק
 החכם דע כי זו החכמה לא עשת סוף וכשמה וכמו
 חזר שהם השמים באושרים והיא חוקרת כל מה
 שהחוקר אותה מתקבצת להטרות והטעמים ה'
 וזוהי זה **שאל** האבקט ואם הדבר כן ה'
 למה היא **עבודת** החכמה החכמה
וינון החכם לטעם שרכס החכמה שיהייב
 בתצבורת שהם עלשן האלענים ונכוח
 מדרגתם או קדור או עלת זה יחסו עשיתם ב'
 כשיעוין מהם שהם חסך זה כי מה שהיא חכמה
 כשיראה איתו חכם לחזק לפעמים יחסו ט'
 שהוא ענו והחכם האוננים בטעם אחר יראה
 שהקטש עלוקים האלקתים זה דומה לזה ועל
 כן החכמה רחב בן הדם הרואה כפי יאה שהיא
 ובן מה שחם בחסך מה שהוא עליו ובזו ה'
 החכמה יחס החכם לעמוד על חדות מה ש'
 שרחה להתפשט טבע החכם ועמק החכמים
 והחכם קעבים ועם הנבלים ושיעוהם ועשו
 כלם לתושי החיות ה' שלא תענה העין בהם
 שתעין אלו ובזו החכמה חקיר וצדל השלם ה'
 ושאר הכסבים וזה שהיא בחקירה אלה ותענה

טל

60

אמונתו הוא שלם ואבקט מליך שתשאר לי סוף זה
דקדק ידע זה קשיך החסם בעל הנחשת חקק
איצטורלעב יהיה זה טאה לען כ
כי כשנפתל בעד וטאים סיון בחקוס להיטו
ועד טכד הקויעב ואחר כך עך חבל צטן עז
שיראה לנו יותר לחוט בדוחב בחדרנא או
עעלה לפחת דרום עד שתצרכה לוננו חדרנא
נמצא חלהלך שיש בין שתי החדרות והוא שיער
חלק אחד לחלקי הנבל והשיער הארץ טעם
וטאים מיל ושע טלטי מיל וכשנסה טעה וטעים
מיל ושע טלטי מיל בטלע מאות וטעים מ
מקצר חלק הנבל יתקבץ יחד ארבע ועשה
מיל וזהו הקו הקובב בכדור הארץ חומר
ע החבקט יזה טחלוו השיער טל
השמש וקטיות הארץ כעעט טחוו טלע אצל
סיוט האדם להשיג זה על אמונת קשיך
החסם אין ספק כזו אצל יי ספק
כזו חסלה כנו טאין ספק אצל כחיות י
השמש כי השם השיג זה לצד ראיות לקוחות
לחם לחמוט ולשאר כך זה על אמונת יצטרך
אהבות גדול ואין זה מקומו חבל חבאר כך כ
במופת פ השמש צורה לכדור הארץ כפל
כפלס ואומר כי דם צור הוא כ אור קבעט

והכבדים לאור השמש ואין להם אור כי אם לאור
 השמש ולא הופך השמש כחן אורן יתייב שיקק
 על הארץ שהוא תלמה וזה הארץ ועצב ע קנצל
 והוא לעשה ע אין קן ונע ע הכבדים הקבועים
 החולל המניע ולקו חסע שלא ינע לחס אור
 השמש חסע הארץ תעמוד בנה ובין אור השמש ה
 ויתייב לחה לקות הלכנה בכל חוט ויהיה לקורנו
 כל תלמה לרוחב קוטר הארץ ואין חדים וכל ארץ
 כח סגורה השמש קונה לן הארץ ואפי' הארץ
 השמש נזלה הארץ סדור על ס לא יעבור צלה
 נלל חסע ע על חה טענה יקט חכו ויהיה
 קוט דק ופי' טענה כלבנה סוף הכל שהיא דק ה
 תלקח הלכנה ויהיה לקוחה סיעור חסכ הכל ה
 ואישר סתעבור הלכנה על יתן או על שאל ולקח
 רשעית או טלשית או חכה סיעור חה שהש
 חכל הארץ ותיקטור סיעבור הכל על קוטר הלכנה
 והלקח לה ולשם לא ליקו חכל הארץ סאר הכבדים
 לא הלכנה חסע של הארץ ילקח קודם סיעור אלה
 ואפי' שהשמש נזלה הארץ לאר חסע על
 החבוק חט סתפאר ל' ארבע
 סאלט חו חסמה ויען חכס סאל וחט ה
 אטיק עלים חאלר חסונה סלה יחוד
 חריות לרעת סגל החריות

חסונה
 חאלר

קטורה אחרי כי העין תראה חסד סוד
 שואל להעין ויקראו חופי כטוב
 ויפגשו באותה קפידה ותשיג אורו וזו היא דעת
 אצלנו וחפזי קטוב כטוב זה ואחרו כי לו היה
 כן לא תצטרך העין לאחזק שחזר האור ותהיה
 עליו ראוב אחרות . שאלה שנית קטורה
 למה שאלתם כי עין סוף אין לו שער
 כעין עין הנצל ואם כן הוא האך יחסיך על ה
 אור הלבנה שיעמוד בינו ובין השמש וכל שכן
 בהיות השמש גדולה לחאין השיער שזכר
 קטורה למש כי כל עין ואעפ"י שהיא קטן
 ויהיה על השמש והכל אור שיהיה
 נכחו על השור לחקוהו יאך אותו כל כפול
 שמש השם קוהו כחו שראה עקודם
 שזרח השמש ויהיה נכח לקופרצלו יאך שכל
 שמש לחקוהו ואחש לא יהיה לו כל שיהיה
 השמש על ראשו חפזי שחין לו חקודם יהיה נראה
 בו ובאן הוא שם קתוראף ואחש לא יגיע אור
 השמש ללבנה חפזי שחין קרוב לחלבה
 ורחוקה השמש כחו שחין חודם ין עליו
 שאלה שלשית למה היה העוד שמים יחזק
 חשש קרוב חינו עז סיפור שחין
 בשטחיהם ואלו כן יקח לוי שחין על שפתיהם

כטווחו השלם וסמועו וכלו כן יקרה שיהיה
זה עב עולל לחקוס קוב לה ראה שישוב
שהשלם שטם קומו האיד ולמה היא עתה פ
פעלים גדול ופעלים יודקו פעלים אדולה
העוונה לא ידעה שאלת רביעת לה
יחיה האדם
הכבדים הקסע
כאו הם חקשים לה שאין כן שאר הכסם
העוונה לא ידעה ויקרא חכקט עם
בעל חמת האריות שנה והלמה
וכאשר ראה שהפך חלכו אחרי לו ארז הכסע
ויאמר לו לשען לא בעד כנפסך והתנאה חקטל
בטיעור עשך והעלול וערוך חוט כעבד אור
הטלכאים וחו קדעם חלפס והמו אמה נחט
ולך חכקט לרבו והחם יטכ סוקו

לך יום אף לך לילה אמה חכמות מאור
ושמש ויודו שמים שלך יי אף
אחונתך עקול קדושים ראו
חכמותך אהים הלכות א. חלב וקדט
ויי כחם חכקט את דמו עם בעל חמת האריות

האמות טס חנות פנו לרש עם החוזק שבבים
והחוקר הוועותים והמות הלונעים להם לחרן
ויחלף אף הם כע קחילה והיה חמת בטליות
ויצטט לחרת המ חאל עבד את לבם לזכרון
דבר הקנאים ולשחוע דברם והני חפל י
וחמת לבדן שמהעני חאט. פרקם לחמלק
וישן קחש קני חני רטע להפיר
זחילך ודעם זאק חמלה
עני בעתו קעלעם וטככים ומכועותם—
והם תקח ראה על חונעם טהוא קבור ית
ודעם טורח חמלת הנכנס אחר הער טלטר
דכום וקס הנכבים והנללים והחולות והקנאים
לפנים טרויים ועל כן טקראו נללים לכחום
ומלון הנכבים הם כידוהים והנכבים ט חלם
טנקראם נכופים ויט חלם טנקראים קטועים
וקנכופים הם טבע טבעה נללים חחר חקון
חחר טקחחומהכל והקרב אלינו הוא נלל
קבעה והון חקף טרבעה קודות ונלל כט
חקף לנלל קלבע ונלל ינה לנלל כט
ונלל טחל לנלל ינה ונלל חלום לנלל טחל
ונלל טק לנלל חלום ונלל טחל לנלל טק
ונלל קטבים הנכופים לנלל טחל ונלל חחולת
לנלל הנכבים הקטועים ויקף קנלל חחרון

כמו חלום וק"ה המוט בחמת הכבים שלש
 מינים והם הנעלים והחולות והכבים והיו ר'
 חוליהם באו היקודות כפי היחסים שלשם והם
 יחסי כפי נגמיהם ויחס לרחיק לרבויהם ויחס
 תנועת הקצתם לחקצתם ולשם שהיו היחסים
 אשר בין נגב הכבדים הקטנים ובין היקודות
 שלוחם לרחיקים ותנועתם כלומר של
 ישתנו הוא קטנים השלשם צרות הם שלוחות ב'
 בחור ולשם שהיו היחסים אשר בין לרחיק ה'
 הנעלים הנושאים שבוכים ובין לא היקודות
 לרחיקים שלוחם ותנועתם ונגמיהם היו
 צרות ליע לא קטנים כמו כן שלוחות בחור
 ולשם שלח היו שלוחם היחסים אשר בין עט
 הכבדים הנבוכים ונגב היקודות בין לא ה'
 היקודות לא היו שלוחות צרות הי"י לא הלגים
 בחור שלוח שהן לשתניות וחלרו כ'
 שפתי ישע הלגין כח כוח ויתעט
 בבל העלם ובו יתחזק הצדק בחור כמו שיתעט
 להחול כח הלחם השחור בבל העק וזה יתעט
 יתחזק חלקי העק בעצמות וע והעצבים והע'
 ויקחמו העקות והעלוק יקרא זה העל חלקך בעל
 צבאות ולחך העלות ול יחסו האקלים החמון
 וחלרו כ ישתעל וצדק כח דבול ית

רוח יתפשט בכל העולם והנבלים והי-קרות ו
ולק שזכר הקט וכו' היה קדוהוה בלשנים ומקלה
והאלכות נבקשות מהיעלות קדוהוה והתעלות
והנחום יקרה זה קרה ללמד העם ואזי נהגם
כיון שיתפשט הדעף הקרה הי-קרה היתכף ל
לחלום המשבח אותם לנאקוהם והתקלים השני
ליוהם ו' ו'חרן כי ישעם חלואהם בו
יתפשט
הענפים שהם הפכים
וישזור סדר העולם כיון שמשלח קכד קטבות
הדם קטר עמו יתפשט החלמים ויגל העף ה'
והתקלים השלישי ליוהם ו' ו'חרן כי ישע
להשמש סך רוח יתפשט
במקום
וכן היה גדול הענפים והיותם והוא סכה היותם
בריות כוננו י' ו'ית כי בחליותו שיגע לחינו
לזה העולם כיון שהלב להתפשט לחינו חליות
לב האבהם והוא חקור חיים והתעלות ה'
הלעשת לחינו לזה העולם שאת לען והוא
סנה קרבעה פרץ השנה והוא והלילה והוא
החוקר הדין והתקלים הרביעי ליוהם ו'
ו'חרן כי ישע לנגזר מה רוח יתפשט בכל
עשות העולם וכו' והיה טובת קדרו
והפזרת העולם כיון שיתפשט להתקלים
מאות התענועים לכל החושים והתקלים החלשי

43

והאקטם החמש ליוחס בו וחררו כ יספע
 לכתב כוח רוחי יתפטט בעולם בו
 תחייש החמלות והחשירות והנבואה שלו טתפס
 להלוח לחמשכה והדלוי והקפלות והקליס
 השש ליוחס בו וחררו כ יספע להלכנד
 כח רוחי יתפטט בכל העולם בו יתק

קשילה העלמות בעולם שלו טתפטט לטף ס
 תהאס קכח אשר ט תתק תנשלה והנלוס יקרה
 חותו ללאך החיילים ונבאל ונאלה ירו המלחם
 בגבולו וירדו תסרכות להשלים ובהם תעשינד

קשפג

תנפלות והאקטם השש ליוחס בו ורע

כי אלבי שתחקור זאת החמלה לתוע
 תככבים ושעהקס ושעה קלבים חוקרת חזק
 וסלה הוא תינשב מלנה ותחקור יישוב האיקטלים
 חננה לו המבקש ולה תועלת זאת החסלה
 ופטש קטיץ תכס תטנד

כה שתחוב תפט קזס תטקורה תלאת
 ביאור החסלה לעלות לעולם הנלבים ולתפע
 להעלת קטלות שהיא מעלת המלחם שיקל
 בעטת לתנד מה חקורות תוכבים והתענוות
 תנפטיס ויקל בעטת תמות ולא תסאכ על פחד
 מה שדורגלה מעט זק העולם ושיתע יהעד
 אמתית כ לה שתצע אלו חז דבר נפלא ושתחב

לח טבלת מחשבת ולח טבעת חזון ולח עלה על
לבן קדם וזהו תעלה לחקום הרוחניים ולח
קדם חתר לו החקום חטאם לחן ט
טבאר לו חת. פרקים לחו החסום
וישן החנם דע לך כי החסום שחקרו זה לחו
כי החתן כטבת חזק שקוע טלים וחטום
בולט החלים והחזי החטום חזי לחנו חרב
חכל דיום החקום הטום והחזי חחר הוא טוטב חכל
בפן חקום הטום וזה חקום חוק חלועב לחתרה
לחוח לחער וחוא חחר חלה וחום וחליבה בו
חום ובוה חרובע חנוטב טבעה חיים גדולים
וכל ים חחס חיים יט בטל ח. חחס טעהם פרקם
עד לחה פרקה עד חלף פרקה וחלו חטבעה ים
חרו חיים ויט חחטום חיים וחחס ים אפן אפנה
ויט חוכלו חחטום ח. וחחס ים חרמן ויט בו חחטום
חיים וחחס ים חסר חקער ויט בו חחטום חף ח
וחחס ים חלף ויט בו חחו לחחטים ח ובוה חרובע
חלו ח חחטה יעטר חחס חקטום ויט חחס חחטהם
פרקה עד לחה פרקה חכל ים טט וחטום חיים
חכוטיים חיים חחכב והיט חירוק וחחס חחקום חיים
בוה חרובע חנוטב וכל ים חלו חחטים חחו חחו
חעף חחס חחקף ובוה חחח חנוטב חחו לחחחס
וחחטום חחות גדולים יט חחס חחטהם פרקם

פרקה עד לאה פרקה עד אלף פרקה ואלהם שחרכו
 לחומר לגעב ומצמן לדרוס ובזה הובע שבעה
 ..סוכים ואלהם קטרוים ויקליהם יא סהם כלו טעם
 עזר אלף תהא . השט עגהם כלו אלף חלקי ה
 וסוף קליהם הם שבעה חלקים אורך כל אחד לחומר
 לגעב וארבע מצמן לדרוס ואורך הראשון כששת
 חלקים פרקה ומחב כששנה וחמש פרקה והקט
 שכלם הוא השבע כ ארכו כאלף וחמש מאות
 פרקה ומחב כששנים פרקה . ויחולק חלקיו

קלסן ככע לשחול חלקי חמש
 שאלות כלו חמשה ויען קחם שאל ואע חשיבך
 חלם . שחלש ראשונה האך חלנו כ חלשים
 זה לחלקי חלום ושחל לבל עלל חכמי
 לבת עלל ככע עמלו . חלומה ידע זה חלומה
 כ הא כשקלכע חחכ כח
 עב ולא יהיה להם רחב שקלכע חחכך ארוע
 וכלו כן החשך קלכע חככם שלחעלה חחכ
 כחחככר עלהם כחלכע חלל וכלו כן עב חחכך
 חל שלחל חלל וכן חחכך וכלו כן טאה חקל
 חכככים עעם חולכים לפני השמש ופעם חחכ
 שחלה שפת חחכך חחכ קלכע חחכ חחכ
 חחכ חחכ . חחכ חחכ חחכ חחכ חחכ
 חחכ חחכ חחכ חחכ חחכ חחכ חחכ חחכ

כמו שיקבל אותו הדומם ואלו שצדק אכזר קההם
הקשים כמו החלמיש מקבלות אור השמש כחל כחל
כשצדק ובורח ויהיו בעוף הלככה אעפ"י שהם
שקורות ואיפשר שיאירו עליהם קההם חלפלים
וינע להם הקור ועל זה קצר טויה השמש בערב
כשישגו עכוזיה על הענף העב השחור שאשת
שלישית אונתו כי כשת רבלי כהם אדם
ביישוב כעז כמות רבלי קצתם וראשיהם כעז
ראשיהם ודמך יתכן זה והוא עלע אצלגדליון
השמש זה דבר נאה לחוש למוקהם היישוב
והריות על זה כי היישוב לקחין ארכו
לחומר למעב לאה ושמים חלקים והיישוב
שגם הקטות והאלכע ולי שהוא סקב כמו שקוא
באלכע ולי שקוא שחלכע עלי שקוא סקב וכלו
הם על שגם שגם ואעפ"י שקייטנו שגם לא כי כדנה
וזו ריות כי האשכ סקבו היישוב ראשיהם כעז
ראש היישובים באלכע ואלו היה היישוב שגם האין
הקטות אשר יקוב עשו טבלה היו יעמדם שם כעז אדם
כמו שייטבים העומדים על פניה וליה ● האין
על האמתה הוא עומק כעז אכל לרכזה יתן אה ע
טיהיה כחן כ לרכו האין היה לעק האש אכל
החלש לאר לאל הצדדים הוא החלש ורחוק הוא
למעלה האין אכל הצדדים שאשת רבליה

שאלה רצינית למה אמרו כי יש לבנות ש

שמואל עם קיבוד הארצי
השונה לא ידעת שאלת הלשית למה

יהיו עש
הכבדים הנכבדים
היועה לזר העת הלמד היועתם לבד מזה
השונה לא ידעת שאלת המוצקש ועד
הזהעני הדבוס

חטר יענינו בהם בעלי חבולת השפא הכבדים
ניען החסם הם שבעה מינים והם המלכות

והמלשטות אשר יקחו חיה עליהם חס
מהמחברות הגדולות אשר היו בכל אלה שנים

בקרוב פעם אחת והם העתקת המלכות
לאולה לאולה ומבשלי בית לבעלי בית והם

אשר יקחו רחיה על ידושים המלחמות אשר יהיו
בכל הארץ וארבעים שנה בקרוב פעם אחת

והם תולדות הא. ש. י. ש. צולכות והם
שיתחדש לפני המלחמות אשר יקחו חיה

עליהם מהמחברות אשר יהיו בעשהם שנה פעם
אחת והם המדושים והפניות המלחמות

בכל שנה ושנה מהשוכע והרעב והפחד האויר
אשר יקחו חיה על הדושים הדושים שהתחולל

החיים והחדשים והם גאמני פנולודות
לחסד וחסד חבט חס והם לקיחת רחיה

על דברים נפתהם כעבה והוא את השמים
ודע כי חכמת משפט הככבים היא אלוהית
ורוב ענינה אין להם אמתה . ויקרא המבין
עם החכם בחכמת התכונה שנת אחת אחרון
כשרצו להפיר זה מזה אמר לו המבין אדני
החכם צוני ויאמר לו תשתדל להדמות בהשאר
לעליונים אשר לא ישתנו ולא יעלו והעלה
מהתחתונים אשר כעשן יכלו וילך המבין
לרכו והחכם שב במלךומו .

ממלכות הארץ שירו לשמים זמרו ליה קלה
כי מלך על הארץ אהם זמרו משכל
זמרו כבוד שמו ושימו עבוד ותקלתו

ויהי כאשר בנה המבין לבר עם בעל חכמת החכם
הלך לדרוש חכם מחכמת הנטן וימצא איש מתבודד
לדעת עקה זו החכמה והיה אבי כל תופש כבוד ועונב
ויאמר לו המבין אדני קח ממנו אהם
ואנשים בבע זמרו אחלה פניך שתהעני

שמה עני עקר זו החכמה ומה תועלתה ולמה דקדקו
בה אנשים חסלים וידועים . תשיב הנטון
דעבני כי אחת לחסבות

שהוא אלו החכמים חפצת הנטון לפני שהם היו
משמשים אותו בחכמה עבודותיהם כשהיו ולקהבים
קרכנותיהם והיו אולהם נטעם בתפלותיהם כי
וכססח קטרא ית' להם טון ינה הלכ על סיכנה
שולש ויתחם לחטאיו ויסוב להם והוא אלו נטון
אחר יחזק קלב כוללחמה ויזהר על הנבונה וה'
והוא אלו נטון אחר יניו אותם כסת חוליה כבקר
יקל על החולים טכד חלים וכן לינים אהם
לחנט וזו החכמה נחלת לשע חלקים האחד
חכמת הנטון חלשית והיא תמצא מינה טעם
לוחשים כלי זמר כביורות והעבים וזולתם .
והשע חכמת הנטון העיונית והיא תהיע
הנטעם בכל ולעפשים מלכ כלי ומלכ חמר
ותעין בהם נלצר שהם נשמעים מלי זה סלי ג
שיזמון ותסאר כלה מלי הנעילות ועד קצתן
לקצתן ואיך יתחכו הענים . והנטון הוא נעילות
זו אחר זו מלאין הפסק והנעילות קולות שוות והקולות
שני לינים יש להם למה כדבור האדם ונלהם
שאינם כשחוק והכבי והקול הוא הכאה תתחד ג
באור ולהכות הטפים אלו לאלו . וביאור זה כי

האיר לחוק דקות וקלות עצמו ולהירות תיועט
הוא נכנס בחלל העצם שלם ואשיבה ונך לטף
אחר ידל אוח האיר חביבה והוא עמה לכל
הפחות ויתחם לתיועט תבעת פדוה ויתחב
כלו מתחב כל חטכית לנפית הווע וכלום
שיחב חות מתבעת תחל תיועט ולי שייה
בקרב ל יאבע חיים יכעס אוח האיר באוני
וישאל תיועט ולי הען הקבץ הוא הען
אחר ל המבקט ולה טעם או החכות
ולה טעם החפלים בה הען הענע
לש החפלים טובה חותם כ. י. ט.
לא הענעם כשיהו ביחם חלם ראוליס כנעל
השולעם צאולי החתחות שעושים לתחליים
ולש שאלו כ. י. ט. לעלם והכנסם בחקותהם
עמלות לשלמים גנעם ערסם וטקמם פ
כאחל ען שור החבור וטקל צקל. ט.
הנענינו ותלח ותחוקק לזרה ותחב
לתע אל ויקל בעעם התללות ופעו זהר
ותחל בעלם הענע וזאת תחם כוטה החפלים
כלל הען חנך ל המבקט ככע שהיב
לי על ארבע שאלות ויען הענע שאל
שאלה ראשונה היא יתו קול לקצת בעל
חיים ואין להם האה ונרין תאוס
הוא

תשועה קולת בעל חיים שאין להם סוף ברו
 חיהם ואחרים וזוהם הם השמים
 וזוהם כבעולם באהות וקולת ויתחילו לזה קולת
 השמים עלו שיחדש השעתי ליתם ככיוור ויסים
 שנו קולתהם כש דקת כנפיהם ועביים ואדם
 וקדם ונעידה ונינו עש **שאלה** שעת לזה
 הוא על המן הלוטם אל **בעל המן**
תשועה הוא הכיוור ואחרו ס עך שיהי ארבו
 ורחבו ועליו על היחס השלם והוא
 שיהי ארכו סמוך וכמו ועליו סמוך קולת
 וכארו סמוך האורך **שאלה** שבעית
 ולזה תארנו בערך שיהי יתנו ארכים
 כל אחד עש להחירו כי הן על היחס השלם
תשועה אולם עשו זה סי טרזוק נעילת
 כל אחד מהם לכל אחד מהחלבים
 וזוהם וזוהם הוא הקדש חלקי הוא הארכים
 ויש סמוך לה ונעילתו כחוק חלקי השאר
 לבנות וזוהם וזוהם חלקי א מכלת הוא ה
 השלם וארכים חוקים ונעילתו חלקי חלק
 חלקי וזוהם השמים השלם חוקים והוא
 הקדש אלקי ונעילתו חוק קדש וזוהם
 השלם וזוהם חוקים ונקרא א זיר ונעילתו
 חוק חלקי חוקי לזכות **שאלה** חוקי

היך אפרו עשאה לתחילת במוע חפ סוק
נחא בסודות תשוע לא ידעת ויקרא
המבקש עם קטע בחכמת הנשן
שזה מדעים אחר ספרים המבקש לכבוד
לדרכו אחר לו ארע המס טע ויחמר לו הקבס
השכל שחיה כונן בנין להסיר האמת ול
ולשמה הלב לאמן העבוד את יי באלהת
וילך המבקש לדרכו והיטע יטב בחקוהו

הצניו פשאים ערימה ונמלים חצניו לב
קונה לב אוח עשו שומר תבוע לאטאטאט
יזהר ורצ פשטם ולי יקר שמהרדע

ויקי כאשר ילה המבקש לנחמה עם בעש חסות
הלאוהת והבין ט תבטח לחדד המהטבר
הלך ליד עם בעש חסות הדבר ולדעת ת
רועלש והעלתה בחכמות ואלא איה חכס
בזו החכמה ויחמר לו ארע המס אלעף ס
חכמות הדבר הין המדרס והליטות גטתאוס
להטיג החלות ואלא יפעט כטורו והיא המסמט
בא השוא והחלות ואני אלעף עוף לאמר כי

כי חנה חסד בון האלמס על ס חנה פנך א
מתבאר ל חנה לעט כה שאעמוד על תעלבת
ויבניו דם האומס כי אי אשר לעמוד על
חאית טנה . קשין הדכה דעט אהע
היא או ציור או הצדק והצוד יודע
בנדר והדצדקה יודעת טהקט והדולה ל
כטורטן לחות חאדס והדצדקה יודעת טהקט
בהצדקטן שיש לכל החלק והנדר וההתפלד
עלמס ידע חאדס בהתפלד דמס טלס קיס
ידע חותס וכל חוד חלן יש לחנו אחת וזה
טהוא טחמ לחאית לא טחמ לוועל טע חיה
טהום ויש לחנו כעל חוזה כל חאית ועל חוד
חקט דעב חודס חלטהל כן או ועל ס טעט
לחלוקת כן חלעייס וכל חוד חלטהקט והנדר
חום חקוב כן חלעייס חעטטס חוטטטס
חכור חונדר ויהי לכל חוד חמס חוחר חלכו
חוכר וצורה טה יהי טלס וטלו טאין חכל חוחר
שודחן אישר טהיה טלס לא חקחוד חכית יפה
כיה וחחור חחקה יהיה חמס ט לכל חוד חחר
חאצ וצורה חקונלת עלמס יודע חחמה וטלו
טיקה לטב חפחד ילכד חחר וועט טהטוח
טלמס וחכד חטוח וועט טחחור חוכ ויקוד
חכד טטטס חלו כן טעמס חחפחד בחקחכחית

לפני יקום מצד המזרח ומצד המערב והצד
שמש וזו המלה היא פלושה לחי או להצורחה
והחלהם יהיה מצד המזרח המערב הנדר המערב
המזרחי חסם ולא יו להצורחה וסחלהם יתיר
ההיקט המערב אשר יקרא לה שהיא חזק לחיטו והיה
הצדקו דולה אל האחת צדו והיא שהיא חסם נק'
לפי ותרוע לא יו צדו ומזרח יהיה קצרי הנספ'
הקצרי ממשאש והוא קלויף אשר ישרד
בעליו לפי שעת השומעם וחסכוהו מופת ולא
זו צדו ומזרח יהיה שהיקט חסיה אשר חסיה
הנפש לעשות דבר להדיקו וזו היא תועלת זו
החסמה וחסיה אל הקתבלות יחס המרחק אל
הלשון לא כי לי שצדק שלם לבע חסם
איפסר שלם צדק שהתלנה חבל איפסר
לחס בעון שלם צדק לזו החכמה
והקטרים הילחוכים בזו החסמה הנערה
שלם בשמים וקצר חסם שלם
והוא הקצרי אקטע והנעם כצדו חסם ק'
לשון האחת חסם והוא ל הלך נורה על
כיס אשר צורותיהם לשונות ויכלול אותם עשן
אחד כבעל חיים קטלל קצרים והכלות והעשן
והשעת הלך והיה כל מלה מורה על
כיס אשר צורותיהם מוסמות ויכלול אותם עשן

עין אחד בלוחות כי הוא מורה על רבים טוחם
 אחד ונבדלים בלוקים המשלשית הסנפלה והיא
 כלילה מורה על האר למנוע למין אחד לבין שאר
 שאר הלינים כמחוק לחדם . והרביעית המוקדם
 והיא כלילה מורה על יצור יקרה למחשור כלהיות
 ויסור כלהיות סדרתי לוח קסאת . והחלשית
 חפץ והיא כלילה מורה על עין כו נבל הולין
 למחונן כדבור לחדם והשאלה לאהיה . והקטר
 הראשון להשאלה הוא העקרא קייטהאם
 וכו יתבאר המאחרות העשר והם מסונים ע
 העלונים הכוללים לכל העלמיה והם העצם
 והמלות והאיכות והצירוף והאחיות וההנחה
 והקטן ויסעל ונסעל . וישאל המבקש ע
 הודעני אם אלו מסונים העשר ידע
 אותם הקדמונים שקבלה אן בשקול הדעת ויש
 וישן הדבורה הקבלה בלח הדבורה מדרך
 ענה לב אחוש ידע זה בשקול הדעת כי בשיעור
 אל הדבורה חתבאר להם שזה זולתי זה והם לוקוחים
 בלוציות כמדור השטן וקטוהם ותלויים קצתם
 בקצתם שהארות וההתלוצה בעלה הראשונה שהא
 הדבורה ית שקטור השטן קצתו בקצתו להחזיר
 ובשחחבאר להם כי הצורות שש לינים לקיחור
 כעור אשר בהם קיום הדבור והשארותו והשלמות

או חסדו וקרוא אורח רוח ואחר כך קבצו לזה
בלתי אחר ואחרו עצם והיה העצם סוף והנפץ
וקרוח לינו . והפע שראו העצם ולקבץ השיעור
שזוהי חסדות ויאלר שפ חלות וטע למהן הדולה
לזה קבצו זה ואחרו שזוא סוף חסדות וזה כלם
לקהם בעצם והפע שראו דבהם איהם איש עם
חלל יאלר להם שעות כסירות והלבן והחוקית
וקלחרות וזהו קבצו כלם וקראום סוף הי אבות
ואו הקודם וזהם בעצם ועולדות וכלם צרות
לשעות ואחר כך לאלו דבהם וקראום סוף חסדות
אלו האדם שזוא קראו חב וכן וזה והע וזולת
זה לחסדות הנפלים בן טעם אשר יסתכל
בעין להענינם וזה העין לא יהיה עליו פ
בגמליהם לא כנפש החסד וקראו לזה סוף ה
הציוץ . ואחר כך לאלו שעות איהם פ
עניניהם זולת ענין לה טקדס
זכרם עלו ונסה חשע וזה שדולה לזה וקראו
אורח סוף האין . ואחר כך לאלו שעות איהם
ענין זולת זה עלו עולד ויוטב ודולה לזה וק
וקראו אורח סוף חסדות . ואחר כך לאלו שעות
איהם כחוק עליו ולא חשע וקראו זה סוף
חקטן . ואחר כך לאלו שעות איהם עלו קשה
ועלם וקראו זה סוף יפעל . ואחר כך לאלו שעות

חכם סמוך קוסה ושורף וחדוה לזה וקדמו זה
סוף חכם עשות ולא חזאו סוף אחר בעלזאים לא לא
ונכללו של חכמים בעשרה חלטה ואישו שתקבלו
כלם בחיט אחר בחלקך רחוק האינו והלבן כן
פלג במקום פלג פנים פלג והוא זעב וכעב עשר
ויכה ויכס . (והקטר) קטע תתכזר בו קיין
הרכבת העניש העניש בחיוב זה
והשללה עד שעשית ילקח נזה וזה קטר נקרא
ספר הכוזר . (והקטר) השלישי תכזר בו
הרכבת חזרות עד שתהיה חכם
קיין והקטר הוא האחר חקוב לוחאחות כ
כא. ונחן יתייב חקן בעצמו לא בחקידה האחר
אחד זולתן בדם . וזוהית זק פלגים בעל א
חיים נלד היתולית כל אדם נלד והשת חקדלות
לא יתכזרו לא אם ישעתו בעזר חקד ויקדיו
עבלות בשע נהם אהם והגדר אשר בו ישקטו
● סוף חכם חונה באם חסדוקדלות ושוא בשע
כא חקך כל אדם בעל חיים וכל בעל חיים חתנוע
ובעל חיים הוא חסדוקן בשתי חקדלות וזה הוא
התכנית חראשן ואם חקן שוא בשתמן יסדו נקרא
התכנית חשם בחלקך כל אדם בעל חיים וכל שן
בעל חיים ואם חקן חונה בשתמן נקרא התכנית
חשטש. סמוך כל אדם בעל חיים וכל אדם טחוק

וכל אדם צדיק ואלהם הוצרך אל הצדק החשובות
 כה שיהיה קצוות פועלים וקצוות כה שיהיה
 החולדות שיהיה הטוב כהו שבכוח בזיוון בעל
 חיים חכמים (חכמה) הרביע ותבאר ט
 הרבנות הדיקט המופת אשר עשו ה
 תבעילתם האמת שאין כה ספק וזו היא החכמה
 האמתית וזה הספר קודם לשאר בני אדם
 (חכמה) קחמי יתבאר בו הקצוות המועילים
 על שנתקם לעטו להבנת הדיקט
 המופת וקראו יסרי יתבאר האדם המהוללים
 להאמרים המשובחים הדיקט קצוות
 (חכמה) השם יתבאר בו קצוות יתבאר
 האדם עמו שלם יתבאר בדיקט ה
 חזונו קטרא ספרטאני (חכמה) קצוות
 יתבאר בו קצוות המועילים המועילים
 כללוד קצוות על דרך העצות והמהבות ושכר
 הדבר ונות אוחו והדומה לה (חכמה) קצוות
 יתבאר בו קצוות קצוות וחס
 וועלתי קצוות ל המבקר קצוות ל צוק
 חכמיים לזו קצוות ושחשבת
 גדולה ואפ מולת פנך שתבאר ל ששאלת
 חכמת חשיב קצוות שאל שאלת
 ראשונה לזו קצוות

כי העצם אין לו סדר ויש לו חושם תלוצה

לפי שהנדר יתחבר לחכמה קודמים

לו והעצם הוא הקודם לשאר הדברים אבל יש לו
רושם וכשלו שהוא עולה בגמלו המקבל למקום
שהם הפכים. שאלת שעת למה לא חסר
באונים העליונים דברים שהם טללים

לכל העצמים כמו העצם והדבר והאחד

תלוצה לפי שאין אחד משלו להיות הדבר ועל

יוקם אחד להם בתשובת מה הוא פלו

כי כשאל השואל מה הוא זה לא ישיבוהו שהוא

הוא כן. שאלת ששית היאך אמרו

כי תחלת החכמה הפלסוף בחבור

אלה חספיה היתה סוף משנה וסוף מעשה

תחלת החכמה תלוצה לפי שהוא עין

באחרות ומציאות שקולות ושאינן

שקולות והוא אותן נחלקות לשני חלקים האחד

סמוך בחלוצה והשני סמוך בראיה והשני סמוך

בראיה נחלק לשני חלקים האחד סמוך בראיה

זוהית וזהו כי קשר הקשר אספקט והוא

הזיוף והשני סמוך בראיה היוותה נחלק לשני

חלקים סמוך בראיה שזית וזהו כי קשר הנצוח

וסמוך בראיה לופנית וזהו כי קשר חלופת ואחר

כך עין באלה וראה כי יהיה בהיקט וזהו כי קשר

ספר הקקט והקקט יהיו באוקדלות ואבר סגס
 חסר השע והמאוקדלות למלכות פשוטות ואבר
 בחס הספר הראשון ואבר ספר יהיה לבוא לזו
 החסמה יתבארו כו המלכות והעפעפס האד טהס כ
 מלשים עברהם . שאלה רבי ענת לה טעם
 טקדאו לפועם העשונם למחלות
 תאוצה מפע טאו הקועם העשורה קס תאוצה
 על העשונם כלם ולא ימלט דבר
 כל טל יתה חסס והטעם על הדם טקדו ה
 תמאיר על הדם טעו האוהס למחלות
 שאלה חסמה הוהש מה הוא הטל וחס
 חוק טלא לחון המלכות
 תאוצה הטל הוא טלא פלחטק לב לחון
 ועעטו כי הלא טטה תקט צורת החס
 ואחזת כשיראת החס קיט אחד מבני אדם
 ואו חא אחר כך איט אחר אחרט לא תנחוט בו
 יהעב אחרת ועען הוות כללי כי יסו אל פ קיט
 הוות מבני אדם ומה טיהיה ומה טהיה אחד
 והעד המלכות תקט החלות אשר פן האיטם וחס
 חסלי ועל כן אליו בעדו טהוא הדם סינדלו כו
 יוצר לאחד . שאלה טטית טלעת כ
 החסלים אליו כי החסלים אליו
 פ הדם הקטק נרו טיהיה לחון המלכות כפ

עם שמו כהמשד והכוונתו נחלל לחון
המשד עם שמו כהמשד ואם יהיה קום
כן יהיה קלל טוב תשובה לא ידעני
ויאמר לו האסקו הזהע קשר
סמלת הדבור אשר הם מקוים להשע
עליהם השני הדבור קשר ארסנו בשמו
הוא תעקר וקשר הדבור לזה רבי קום
טוב לאד ויקרא קשר לו קספהם עם הדבור
וישב עלו שנים ימים ויקרא לקן שנים
ימים ורבה האסקו ללב לדבור אשר לו
אדע קום טוב ויאמר לו יהיה השמלתו לקן
דבור לב יות השמלתו לקן דבור קשר וק
השמלתו יהיה בשמות השופת וקן האסקו ל
לדום והוא יב כהקום

לחונת חונק יל לש בחינה עשית חלוקה
חאן קעסן גדולים השע יל דחשים
לב חפזים עשה צולות ע אין חקר
עמים ועלמות ע אין חסר

אמר הדבור האלה אשר ידו האסקו כי כל
החכמות שקדו עם הצעת להטו עצם קטנים

23

הנחלים והאורות הם הלך לדורו איש אחד
בכח קטב העינת שלחות הנחלים ל
הטבעים והללא איש נבון דורו וקורר דורו
קטבעים ושלחות קבור ית עם ונחלתו
העלות שלשה ואלו לו ארתי דורו י
אלה נשי שלחתיך הולחת אשר טובת
חסרו סף (והחן) הטיחה ואם יטר בערך
לדורו נחץ דורו הלשן לו קיית השכח
על זה ואלו איש חלש ית להטוב סף על
חסרו שתישע . חטיב קטב דע בע
כי לי טעם חסו להתעסק בו חסלה
צריך לחקק . העת קח חסות סוף קצות לכן ודן
החכמות קלחות ויתעסק סכלות הדבור
כ קח על לדור קלכה טלח יטע . אחר
ל חסות עם עינת שלחתיך וסר
ל את כל אשר קדו עש חסלים . חטיב
קטב א חסלה טהי חסות
הטבע העינת טעם קטבעים וחלקה הם
ולונו . זו החלה הם קטרה קונס אשר י
החכמו בחסות דורו . אחר ל חסות
אחלה פנך שיהעש ללם חסות
(והוה) חטיב קטב דעם קטב הוה
ס חסות חסות חסות חסות חסות חסות

והולך כה העשם שבת הגלגל והחכמים קוראים
 אותו טבע הקדוה והמפד ויקרא אותו קמולד
 מלאך המלאכים והיא עש אחת ויש לה סוף
 רבים מתשעים שיקרוק ובטות גדולה
 והכלה ובעי חיים וככל אחד ואחד מאלה
 כח הזה הנפש ינהג אותו ונקרא עש פרטית
 ומשון לה שיחידה זה הנהג הם קרואים
 הנולדים באור כמער והדוח והדולה ל פ בתחילת
 השלש יעלו ין הארץ עש מע אהם האחד
 חלים עשעיה והשע חלים ורמזים והחלים
 הרמזים כשיעש אל האור הקר אלתו ועשעיה
 ללים סאיד העלה ין האר כשיעש אל חכמה
 ויתקיר שהוא נהפך טעות לים ואם יעש ין
 זול קודם שיכלתו יהיו טעות ואחר כן יעש
 חלילות המכרסם וירד קרובים לעולם אז
 יקפאו ויהיה קבד ובעיות האור רמז סאיד
 רמזות עש לטיסה יהיה פלו חלילה ובעיות
 קשחט נסחו לעולם חללו אז פתיה קשחט עש
 באור פלו שהוא עיה חלילה וישאון אורע
 סאיד באור הרמז ותעש לעמו קשת לה עש
 עונם והלדים העשעם אם יכה אורע
 בעלום יכד וירד חלילה
 ויעש האור בחוק ומעצוה היום ואם לא כש

קקירות

כס תקדמות יעל אל היסוד האטי... וישרו טס
ויהו פוט דולקת וארמות אדויליס אנדמות כב
ואס יטאר לחס כטך הען ויתקד ויעדום חוס
בעס ויתכועע בו סחוק יהיה מילנו קול ונקד
רעס ואס ומחוק תכועעט יטקו לחילי חות ת
תכועעת חויר וקאיר העשע ויהיה אס דולקת
ונקרא סך ואס יהיה שיקר כס יד פלסוף
ואחר כך יתדוק הדומי והוא נולד לחאום
הכס תפס בבין האן ויתקבץ ו
ויקלונ ויבן חכר חזנו הילסוכיס לקבל טחות
לשונות יטעע אופן אלנו לחוק קטרות ואס
יחונ קטרות חונ יתק קרב אל מעצוע חילונ
הדוהס אז יבן אינו חילונ לקבל טחות קטרות
נכבדות חטרות הדוהס ויעע בו גדול טאינו
כדוהס ונקרא תפס טחוחת ויעע טלס טעס
קדוונות וקנדול והקוליד ואס יתחונ חונ
טלס חונ וקרב אל חילונ יבן לקבל תפס
חטחית והיא טלס חטחית פ יט פה כח ה
תפס חטחית ויע כחות אהס קאחד חטח
והטע חטע וטע אלו כחות טעס חטע ועל כן
יתק טעל לקעס טאר פ טחית קטנות
תולד חטחית וועס חטכועעס און לקבל חט
און לכח חילונ ואס תהיה חטחית כחות טחית

הכעסית והחושים והחשם לחיות זאב
הנפש וה
לחם קוט השתקף חלמי
נלגים או החושים ואלו יאובו ולזאת הנש כח
כח גדלו והוא קסם השואר לצורת הלתרמורית
כח הנש השתקף כ השלצית זולת הקבול כי חלם
לקבלם הצורה ולא יטחרום ואם יקום חזק ה
היקודות יורו לחוצע חזק ויותר שלם ויהיה
בתכלית שאי אישאר שיהיה שלם חלמי יותר
חלוצע כשכסר זרע האדם אשר התבטל עליו
חלוציות קס יותר דקים חפס חלוציות שאר
בעלי חיים והחלמי או יוכן לקבל צורה חלוצית
הצוות היא החלוצית שכברת וקיא נפש האדם
ולנפש האדם שט כחוק האחד העש והאש קעש
והאש והאש קוא ידלם עלעש ז
בעשים קאופים והלדות קאופים והעש
ינין חלוציות קדור בעשינו חלוציות האנושות ה
לופשט חלוציות זולת האנושות חזק קס קיא
שכל והוא זולת גדלו כי גדלו לא יוכל להשיג
זה כי לא על שגדלה אדם לא חוק חלמי או
קרב או יושב או עמוד ואלה הדברים זהם חלוציות
האדם ובזק חזק ישיג האדם הדברים הנקודים
ועל כן סולמו אשר לא ישתקף עליו שאר בעי
חיים קוא קצור והקצרות סללים

ולכ

85

ולפי השכלת מדרגת ויש לבס שעות
 שעות הראשונות של יום ב
 דבר החושבות לק הדנד סלו הקטן ונקרא
 קטל החמה והשכל במה . וקטנת סתיו
 עתים בו טע הים חקנות החושבות האחד
 ראשונים אחרים יפע לו לאין קטנה והטע
 השורשים יקבל אותם בשליעת לאין שון ה
 וזה קרא של שטן כגון שום לקנות הלו
 החושבות אם ירש שיקנה נחטבו מה קרא
 של כטעם והוא פדע החקנות הדידוע ה
 אלא יוכל לדעת אותם כגורם ובהיות מרח ה
 הדידוע בלחשבים חטאה קמיד קדחת אומד
 מרה של של נאכל כגון נאכל חסדה אהב ואי
 אישור שעה ינה לא הדעת במחטמט סלו טאי
 אישור שעה ינה קטנת החושבים לא כל טע
 אלאש קטנת לא החושבות עש שור כשש
 איבו נקי ולא כנף ואינו של כמות טוף לא
 נשאר ה. לנצח נחיה . חורר לו החקנות ה
 אשאל לחך ספסור ל חלק חסות
 הטבע . ויען הטבע חלקי חסות הטבע
 טחנה . חרשון . השת הדבהם ה
 הכובלים כל חמאאים הכוללים
 הטבעיים סחר והגור והליום והתנועה

וזה שיקרה לך להעטעם כשיבוא קצתם לקצתם
וקצתם חתנושות באתנוועים ושיט לקס מטע אינו
מתנוועע ושיחן תלית לבו ואינו טף ולא טעף זה
חלק טעם אום קצר הקורא השלש הטעם
והטעם יהעב טעמים וטעמים והוא יהעיד
להיות עמי קבלים והכבדים וקצת
קצתם ויקורו אם הם מקבלים יהיה וזהם קצת
כלו טעמים היסודות והם קצת תנועת ע
קצתם וטעמים באתנות והעטם ולה קצת
עליהם קורא טעמים ואם יש טעמים קורא זה
כלו קצר הטעם והעטם והטעמים
יהעב חזיה והעטם והוא
יהעב להם עמי היסודות והיאך נהגים קצתם
לקצתם והיאך יבחו להם חזוים והעטם וטעם
קיים והעטם קאי בקצתם הטעמים והעטם
והטעמים והעטם קלויים על העטם קלויים
ועתה התנועת הטעמים קצתם לחזית והעטם
לעטם זה כלו טעם קצתם והעטם
והעטם יהעב הטעמים קלויים בחזית
וזה יהעב יסודות טעמים קלויים
כי טעמים הכבדים צלולים וטעמים קלויים
על לו קצתם והעטם להם וטעם קלויים
זהו כשינוי תלד להאור והעטם והעטם קלויים

והחילול והקדחת והאיך נולדו הרוח והעם
 והעץ והלער והאל והסד והמק והרע ה
 והכבדים הולדנים והשמים והקטף והחן שערד
 והיליים והנהרות והדוחק לזה אלה שיסוד
 לאלה מראשיו . והחילול . העת הרוח
 והוא העת העמים האכנים
 והקריים מלחמה העמים בבין האין קליט
 הקשרים והקקף וההכ והמקף והכרוז ה
 והמקף והלח והדוחק לזה וזה כלו שער
 הדוחם . והלל . העת האלם לה שיוע
 שיועם והל שזרעם והלח
 האלם והמקף אורם הלחם . והלל
 העת שער חיים והוא העת
 מן וזה והלל והלל והלל חיים סהם אומם
 או שער . העת העת האלם והלל
 העת העת והלל שער חיים
 הלל פים והלל עים וכלם אשר האדם אשר ל
 תלות שער הקטף וזה עים דוק וזה כל
 בספר הקטף והלל . אחר ל האלם
 הוהע אס . ש עז לוסת האור חם
 החלל או זה יודע סתם . חלל חם
 דעם רב החללים הסתים
 בחלק מהם שהלל חם והלל שער

קבווקים וזה מהדברים האשר חיים צדק קום ויש
על זה חיות לצד החסד ואמש לח יודע אמתת
זה לא הידע אמתת חיות העש ואמרו כי האים
הנאמנים והחברים חוותקים והם אשר כונתם חזרת
לנאד נשנותם חטולאת תאות זה העש וכל
ינעם יאם ולכל להשלים אותם בידעות דמוניות
והחטות השמות הם חזופים לזאת החכמה והדינה
נשנותם לחזר הפרדן השעותם כעש חות וכן
בשעת המאזנים הקיימים לעד לא יקרה שכן
חקרה לה חקום נטיו נחטוים והחסיים חש
כזה העשן חש חטיב חותקט סחוד
שחושע חות חש חרור חטצע

זכרו כי באי מאי היס חיתה
ער גדולה על הר גבוה ותכל ויהי חזירה חמוצע
אלאונה זפס וערבים ובה על ען נחמד למראת
וטוב לחלב וזה וחייתם כעשן מן שהים והיו
כל טופים חיים ורעם חזרע אדם אחד וחייתם
חיים טופים כשקט ובטלה אין שטן ואין פעד רע
אין ביטחם קטאת ופירות ולא שעה ואיש לא על
אחד היי אומך לחברו לא שאומך בגשאו נעזום
לא ללא לקנות המדות הטובות ולחטיב המעלות
חזוחנות ועל כן נקראת להעש זאת החמה ה
חסייה ואשי חקול החסידים חפני שאל נוא

82

נאמא לין אליט מדעת העלמות נסחר תלהנות
 שאשיתן קוצל בעדות הדעת אלהות אלויות
 עפדות ויהי הוד והודלן שם להן סידו שם
 לבת חל לקום ידוע אצל ויהי סע נדובים
 והיו השלם המעט לא רחוק מאותו הו ופאן
 חו הדקטה ורבו בקווס והקדח וחילט סד
 וחילבו המוטחים פי מועמים בו וישנין
 עמוקים ואיחיהם עבוהם ובו מערות אפלות
 וזאבים מזיקים ומות טורפת נשים ועקרבים
 וז שופ חות הקד היה קופים והיה סו מאות
 התיים עקז נדול לאר והיה לחם מאות קופים
 שהיה חוטף לחם ואלה האשם נכשלו למות הו
 ובענינות הקד לקבן לאשם והו אופים נאפרי
 אותם האילנות ונאופים נאלי המענינות והו שו
 אכנים בל פה פאון המענות והו נמתיים סוס
 נאחמילות והקהחות ומתחבבו להם אצנים קופי
 נאפג שהו דולים להם בערותהם יתר השאר
 הקיות המזקות ולי שהיה להם רוב המאור
 למאכל סכנו עש נקבות הקופים והמעבבו להם
 וילדו ויחדו זרעם באורד הילים עש טסמו מ
 למען מהנעם ותענוותיה ואשיה וכא לא היו מ
 נאקד נינו ספס פאון חו ויעל כוהים ויכ
 זקב וכסוף נאקד למלה זכ העלם ואחרו לה

זהו שמים צהירותם על אדמתם ויקחו להם
לחמיקים ותרבה בעמם הקטנה וקטנה ותחיות
אחר כן קלם אחד להם חלם שחור אל
תמהנה שיצאו מלשע ונאמשי. אמת מלה נרד
כשמשע בצון יצאו לקראתו ויראו אותו משונד
בלוח שהיה וכל רבן שיכנס במהנעם במנוף בנה
ועט והיה אל פנה המלה העץ וירחו אורחו
ונלחו שעבו ויחליטו שאלתו ויביאנהו אל המלה
וישאלו אותו למען להם מה שקרה לו ולקברו
ויסע להם והיה הוא מלה ונב לב בעבר ט
עמלם וטעמם לחברת הקופים הקים והעץ
אורש חיים והיה קוטב טזד בקיץ ויהי כחור
חקיץ משעם וקנה הוא באותו חקיץ עם הקופים
ויבא ויחנה על זה ויספר להם למקצת
לחמיהו וזכרו מהנעם ואשיות וקטוב שהיו בו
בה ויתעצמו לעשות ספעה מעצמותיהם
ולחזור בה למהנעם ונדרו להשתל בזה בכל כחם
ויהי שמשקם בעשיית חמשה והנה עבר עליהם
השעף הגדול וחטף אחד להם חתניה אותה בארי
וכחמם השעף שאינו קוף והוא צרפחדס והולדו
לחץ והדינו שהטלבו צמחו וירח חמשה ב הוא
במח עם אחיו ורעו וישלח על זה שילוח גדול
ויחב שיקרם בלחמיהו לב חמו ששחח באותו

באותו הזמן חבל ארץ הוא קטנה שמונה עשרה
בכ"ד גדלה עליו וילבשו שקים ויתאבלו עליו
למען שבער להם ולח"ו ידעו אש חלץ ואלו ידעו
שחור קל המהען שיצאו למען ושיצא למקום
ע' מלא תשואות ותלואות אל מקום מחב והקרא
נאמנות היו מועתים שיקרה להם לה שיקר
לו . וכן צהר שיהיה אלוות הרעים הנחמס
שכונתם להשיג האמת והקצבה האמתית
בגוי שמת להם קודם חברו כי זה העולם דוהק
לאותו הזמן שהיו בו הקופים ונשאו דומים אל
הקופים ופלות דומה לאותו העשן והחמס ל
שהם בע אהים באשים שהשלים הרוח לאות
היא ואות המהען שיצאו למען כן עין המוכן
לעשות הקופים חנף לו המבקר חזר
כן אשאל חלץ שתבאר לי שהם
עשרה שאלות מן כמות העמך אי נכסף מאד
למען . ויען המכע שאל כי לא אעלים
חלץ להם שאלע . שאלע חמסות
למה יתחזק העשן בחקום העשן
לחזיר וכן השלב במחשית הקהים והיה לחיוב
שיהיו חופים המקומות חלים לקחם להשלים
תשאלע למען שחזרת עכ"ל השלים לא יגע
על והחמס יהיה לחזרת העכ"ל

והתקצצו והחיה על זה החירות השורפות
שאלת שעת הודעש לאה שאלנו חבלי הטבע
כי סוף השעת הדומם דבק בראשית השלח
וסוף השעת הגלום דבק בראשית השעת בעש חיים
וסוף השעת בעש חיים דבק בראשית השעת האדם
וסוף השעת האדם דבק בראשית השעת האדם
השורפת אלא כי האלמונים העקרי קוראיל בלע
כי הוא צולה בקרקע חיים ובאלמונים חיים
אותו לתקטט ועל קחוחו עץ חבני וחלו כי
החיל צלה בעלי חיים חפש טהרה קפועל אשר
בו עכל להחזיק עפעל כי יש בו זכר ונקבה ואין כן
בשאר השלח ועוד כי נאי כרתו חסו ייבש וקחיל
חלמן לורם מאלה ובעלי חיים וסוף השעת בעלי חיים
דבק בראשית השעת האדם אינו חבד אחד אלא חסדים
רבים כי חפש טהרה מקור השעטות הטובות לא
עלסו ללן אחד חבעל חיים לא יש חקם דוליד
לאדם בטיות קבנו סוף וחקם בחרות הטובות
כאו הקף והעט סדורו והדולה וסוף השעת
האדם דבק בראשית השעת האלפים סאטיס האלים
היודעם דעת עשן שאלת שטיית היאך אחרו
כי השעת חסל שיהי קחלק כולנו כל
השורפת רכולו כי ככה שכל ראובן שקוף שכל
שרי שישם כל הנושטות אם לא יחנע

יאנע מאנע און שטן קרוין נוקרה וואן פאלטא נ
 להעלמאם זון האבען שאלט רביעית בלח
 יתיה תראות לרעב חסלי קטבע
תאוצה קאם לוי חסלי קטבע פ תראות יתיה
 בתרעס צרות הלווא טיס בלחא י
 חנדיה אלחוח קען כצוח קאלט כאיר טאלא
 אהצע ויתראלו כה בתרעס קארות בלחא
 ואלו תיחד הלאה בעלמא סו חוק היתה השנת
 קארות שתרעלו סו שאלט חלשית
 האפ לא אלהי תהמליס

כי האדם עלם קטן תאוצה האדם אלפי
 שאלא בו חלק אלפי עבא זא י
 העלם כי יא אף ואלים ואיר ואל כלואטי
 בעלם הדין והעלם סלו קאלט ופיה וחזק
 והאדם והעלם כחלטה ככב לפת והלוח דוהר
 לבנה והלוח לבב והאיה לעה והלב שלט
 והלוח שלחם והכב לפת והחול לבתאי
 והלוח והלוחים דואים לבסיס הקבועש וקאם
 עשרה בעות סעם עשר חזקת והעורקיס דואים
 פאם ולחיות והשער דוהר לבנה והאין י
 חנוס בעות וכבועה דוואם לדואם והעל
 האדם חנהנת העל סלו טמנה חבורא ית וית
שאלט שית אלהי כי קאיר נבל

בששת עשרה האחד מה שאל נעל הלכש והוא
בתענית החיות . ומטע האופע וקוה בתענית
הקדמות . ומשמש . נהא שהוה אל חזק והוא
האופע בלקטת חלקות קוהעע סמך זה
הואש חסד שני חנה קמנים כ חזיר
החושט לעלע לבנה חפש שהוה
סוכב עלו החושט חלום חזק וכל זה שחזק חושט
השש חליותו ויגבר קדמות עז שיהי בתענית
קדמות ולא יהיה עכה כדור חזיר חלום החושט
לעלע בעד חזיר הקד אל חושט ולכל כעטת נ
עכטת קשטת וקייח ומסמם על שמה האין ח
חזירש סויר והחלום חושט היה חזיר חלום ל
חזק יות קל חושט קר חושטת סלום חזיר זה
חזיר קוסט השמש . שחזיר כ חזיר קדמות חזק
ויהי כדחום הפך זה . שחלע שביעית חזיר
חלוא כ נד העץ שהוה חעלך והחזיר
וחזירך וחלוא חחום שחן זה על החחום
הואש טעש החחום שחן זה על החחום
כ חלוא העץ אינו טעש בבחינת
זה שבו חן חזירך ופרוהב והעלך אל סחזיר
קבוע סלום החחום והחחום על זה כ או לקחת
דוה ארכו חזק וחמו חחום ונבו חחום
חזיר טעש אל סחזיר ילום החחום כ או

כי לא עשית חרות עבד או עבד רבני אחר או
יסוד ארבע שהם זית וי תחדש חורך אחר תחילת
וה צורה טענת לא תחלפה ועל פי או דלומה
הם נשלים חן למעלות ויש להם חתונה
שאינם נשלים כנפעת העל שחלה שלישי
חורך ליו שדחלות חפש וזמן
דבר שאינו נשלים תעלות לטעם שחי איפשר
זולתו להיות בזה טעם הוא
וקחו תחילת בחקיה כי שדחלתן יחיה דחולת
לא שדחלות ודחולת חי איפשר עלת יקדם לו
חאפש ס חל שכל קדם לו חתום הוא שחי
שחלה תענית למה היה גדול הנקשר
אחר תלמיד בזה חותמת
כגדול זה עם היות הנקשר קרה וקוצר הם
והיה זה קשר תכונתם ברחם תעלות
לפט שטף הנקשר ותר רעוב
לעוף הזר והטף הנקשר הוא נשך בשלש
תלחוקים בליל ובגלות ותר לזולת
שחלה עשיתה היצחק העם לשוים חותם
לזונו ולשלים כלו סיצוק
חילוד והם יצחק הוא פלא איך יחיה
תעלות לטעם כי בער הוא ברחם מן
לחם חמו הלחון הנאור לו בלב

ועל כן היו חותמו מעשים לאד וכסוקל לא ימוץ
 בבלו ועד ט בעד היות פיהם לא ימטק קדם
 המוטק קטר ב לא השיער הקבך לבלב וז
 ובסיוול יען לחתב יומי לטרכו מטע שקור
 חוטך אוחו פראטו ופחוח . העשם חוטך כח
 במכורו לחלו אור מילוצע פ קאור יתלצע
 בלב חמו ועוקיק הדוקים וימטוק קוח לחור
 סימלצע בהם חיד כ לטאפע חווסו לא ולבו
 בו קיהם עשטים שימטוק לטחלה כולו קינול
 שאתר ית אחת עשרה למה לא לבג עלי וטר
 זוג קעבטס חטר בהם קראות
 לא מתקבטק עז דמיהם ויהו טקב חוד
 וקחר כן עבדס זה חום וקלך קעלח חוד יתן
 אל הען הילטת וטלוח חוד שלטעל קטמל
 קלאוד חורו כ יטלה טע טעלים קחוד
 כה סייה קכח קרוח חוד ואס
 תחלב הען חותמלא שיטוב דכח קרוח חוד
 הען חחרת . וקחיה על זה כ אוקטים ח
 חודס טע על חפר כין קת עמו סחוק ובח
 חל דבר סיחאס אוח בלב חחת ילעטו ראייר
 חלעס לחחות אוח בלתיחן ובליעטס חחר
 חעטו יהיה חות החחרת יותר חוק . ועכין
 יתחב טקב הען כליעטס חודס הען חחרת

בזהוון נקשרות כלא תעשים כחו טהבורא ית וית
אי איפטר לחיות חסדו וטפע כונו לא שדאן
לזה היה ב גדול כונו חבל ועל ק השתדל
בערך ה להטעם כשך ולהוציא טוב לעשים
ותפחית העלותה להם חל הטעם והשתדל
לבעה כשך ודע יתך ודע כשך אקד
להם ויש העפחה נכ יוס ווס יתק וזהו אל
כשך כבית טכנה וכבבוט לבנות ועלן לא
יהי ב השתדלותך בבטן והקסת וכדור זה
החלבוט כ כל בית יורב וכל כד יתק וכל
עלך יהי לטעם העם אשר טח תעלה וילך
החלקט לרוב וקטכע יטב סלקוהו

כן דעה חפלה לעשך חס חצנת ויש
חוריות ותקותך לז תענה עש חיים
היה ללחזיקים עז ותחכה לחומר
זה השעב ליה עבקים יתנו

אחר כל קנה הדמים כשך ידע החלקט ט כל
חזשים אשר העם עמם לא העע אל חכמת

12

תעלות המבוקשת וקצרה יד לעש להשיב על
 שאלתו ורצה שיהיה קשר שלש שאלת המלך
 חב לא סאו להשיב סתם המלך פעלה ופע המלך לא
 ראו והם עומים כחז והם עומים כחז
 חלף והם אטר חכו במקוהם וילכו למתן המטה
 אז בקשה נפשו לרוב עש מיליט המלך
 באלותו והוא מעין כל העומים עם והם
 לעמוד על אמתתו ונכח ילכע חסם להשיב
 יצרו ולבד כו והוא הקרוי בעליון השלסון
 סוף חרב החסלה וימלא חוסן ויחמר לו להם
 עתך חרב השלסון ויען השלסון חלום
 המלך לחדש דעת יסלך ויודך בידך ופלך
 ויחיר ען לבן שאלו השלסון ויער לו המלך
 בקשתו וזהו אשר קרינו וזהו פשתו חסם חז
 דבר את חסמים שקדמו וטאלתו ומאבות חס
 ויחמר לו השלסון יפע דקדקת והיכנת
 לשלון ולחקור ודעם לה חלוא חזכל יד
 מבוקשת בכל חשמים חסם חלוא של דעות חס
 בארנות לבצע חסם ואלות וישיב חלוא חס
 חסנת יצרו וקדמיות כו וזה לא יתק לא בהעת
 חסמים וצביר ייחודו ושקוא סכסכל חסמים
 וחסלה חלואת זה הוא חסלע חלואת
 חלוא לו חלוקת בחסדך שתבאר לי חסם

לזו חסמה וכלה שמש . הטיח השלסק
דעם טרטי זו חסמה תקנס קלשה
חרקטון העשן ביהעב העשעם הסלבים לכל
הטלפים בייחד וקדכו וקקסמה
וקטינו וקסו והפעל והעלה והעלול וכל קדמם
טיקרו לטלפאים ח'ז' טקס טלפאים . והטען
תענו כטלפטי וההחלפת לבב החמות
השטפות הפרקות וקדחת היענת ה נפרדות
כחי טיאלין טקקודס וקקו והטקס עבליים
וגקס עבליים . והטלפטי יקקור חטלפאים
אשר אינם מפיס ולא כטפיים ויסור
כחופת טפע טקס רבים קס עוליס לוקקור
ח' הטלפ ע' טינע טח' ח' קל טלפ אי איש
טיקיה טלפ טלפ ח' וטל כחעטק וינע קל
ח'טון ח' איש' טיקיה ח'טון קודס ט ויסור
כחופת טקס עבלי כרכיות ח'טלפ חטלפאים
וגדור טלפ טיטעטק איסר עמו כחעטק ח'
ח'טיות וטקס לבדי לחוייב ח'טיות כעטלו
וח'טיות זולת לחוייב כו והעשן טקסו וטלפ
וטלפובן ח'טעט כ' ח'טלפ וטלפ' ח'טלפ
ח'טלפ' ח'טקסו בייחד והטלפ והקדלון ח'
והודע והיכול ח'טלפ כל ח'טלפ על עשן ח'
אשר ולא טיפן טיקיה ח'טלפ ח'טלפ אשר

אשר אין רבו בו עיני רבים . ויודע האך יחייב
 טובתו אל המהם בו למען לא יחייבו בעצמו
 רבו ולא יקמו יחודו העצמי והאלות ויבאר
 כי אין על מהשאו ולא חוץ קדד ואין בעע שיו
 חקרון . אחר האסקט בלבו זה עות למת
 האמר . לשה עה היקר תלים עשו
 כי כל דתו השש א אמות ואין על צדק וישרת
 ויחמר האסקט עד אל המלכות קפול
 תחת . למען יחי שמשאר ל האלות
 לאו חסות . והטין המלכות לא אעשה
 כי המלכות . האתים צו של בלב
 קודות זו החסות חבל סודך קטע חסות
 בזו חסות המלכות והוא שיקרה לה האחר
 חקבע יתאר לך לה של קרב ותכן חסות
 על אמת . שאל המלכות ולה קטע
 להקרי זו . החסות לה שאין ב
 בשאר החסות האעיינות בשאר העלמים .
 הטין המלכות קטע לעלך זו חסות (ואין
 כל דעת קובע אוד ואין ב האעיינים
 מוכנס להטע על האמת כל טק שאר כע אדם
 נמשע שרבים רבים שהם עלמות סוק חבור ית
 יקטע קדוץ לחסות לה שאין בשאר העלמים
 אחר האסקט בלבו אולי אל זה חמו שגרי

עַם טַהוֹרָם טַהוֹרֵי אֱלֹהִים קָדוֹת דְּבַר וּכְבוֹד וְלִמְצֵי
חֲקוֹר דְּבַר (וַיִּקְרָא) הַמְּבַקֵּשׁ עִם הַפְּלוֹסוֹפִי
שֶׁטֶט וַיִּשְׁאֵר לֹא שֶׁ הַשְּׂמֵלֶת אִשֵּׁר שֶׁאֵל
לִמְצֵי וַיִּתֵּי כְּמֵי הַטַּעַם הַזֶּה לְהַשְׁמֵר לִמְצֵי ו
אִלֵּר לֹא אִדַּע הַפְּלוֹסוֹפִי צוֹנֵי וַיִּתְּלֵר לֹא אִצְרֵךְ
שֶׁתְּקַבֵּעַ לְקוֹנֵי לְלִיבֵי וְשֶׁבְרֵד בּוֹ לְלִיבֵי
וַיִּתֵּי רֹב לְלִיבֵי בְּחֵלֶת הַשֵּׁשׁ וְהַחֹט וְהַלֹּחַט
וְהַטַּבֵּל וְהַלֹּחַט וְצִדֵּךְ מֵלֹקֶשׁ שֶׁשֶׁעֲסֵק בְּחֵלֶת
חֲלֹוֹהוֹת אֵבֶל רֹב הַשְּׂמֵלֶת וְהִיא בְּחֵלֶת
הַגְּלִיחֹת שֶׁהָן הַמְּבַקֵּשׁ וְקוֹנֵי דְבַר לֹא אִצְרֵךְ
שֶׁיִּהְיֶה בְּעֵינֵךְ קִלְסִים וְעֹזִים כִּי דְבַר זֶה הַעֲלֵם
הַשֵּׁשׁ כִּי הַשְּׂמֵלֶת הַטַּהוֹרֵי וַיִּתֵּי וְהַדְּבָרֹת כִּי

וַיִּלֵּךְ הַמְּבַקֵּשׁ לְרֵבֹו וְהַפְּלוֹסוֹפִי שֶׁכֵּן הַמְּבַקֵּשׁ

הַעֲלֵם חֲמִיד וְקִרְאֵת שֶׁלֹּוֹת לֹוֹת לֹךְ דִּקְיֵת וְהַחֲמֵלֵי וְהַשֵּׁשׁ
וְהַפְּלוֹסוֹפִי דְּבַר וְקִן לְזִלְיֹוֹת וְהַפְּלוֹסוֹפִי שֶׁהָן וְהַשֵּׁשׁ שֶׁהָן

וְהַשֵּׁשׁ דְּבַר אֲנִי הַחֲמֵלֵי וְהַשֵּׁשׁ וְהַשֵּׁשׁ
לְעֵמֶךְ מִן וְהַשֵּׁשׁ עֲצֵמֶךְ לְמִן אֲנִי

וזאת לשלוחה על קיץ מאנשים אשר פגע
חובקם לחזון דבר ספן

לחצונו היה נבון ונחמ
ודקדק גם יפה שרעל אלוה
לחצונו היה חקיר לעולם
והחכם בחשבון טוב וטעם
וגם נבון והבון ופעם
ועם לזה יתלים ונשאל
והטוב והחכם קלחת

לח
רפס

